

Budapest,
2005. május 28.,
szombat

71. szám

Ára: 1472,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
2005: XXXIV. tv.	
A Hágában, 1955. szeptember 28-án kelt Jegyzőkönyvvel módosított, a nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítése tárgyában, Varsóban, 1929. október 12-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló, Montreálban, 1975. szeptember 25-én aláírt 4. számú Montreáli Jegyzőkönyv kihirdetéséről	3440
2005: XXXV. tv.	
A szerződő fuvarozón kívüli személy által végzett nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó bizonyos szabályok egységesítéséről szóló, 1961. szeptember 18-án, Guadalajarában aláírt, a Varsói Egyezményhez kapcsolódó Kiegészítő Egyezmény kihirdetéséről	3452
2005: XXXVI. tv.	
A polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről szóló, Hágában, 1965. november 15. napján kelt Egyezmény kihirdetéséről és a nemzetközi kézbesítést szabályozó egyes törvények módosításáról	3457
99/2005. (V. 28.) Korm. r.	
A Hajdú-Bihar és a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyékben a 2005. év május 18-i viharos időjárás, valamint a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében 2005. év május 18-án lehullott nagy mennyiségű csapadék és árvíz miatt keletkezett károk enyhítéséről	3470
9/2005. (V. 28.) MNB r.	
Emlékérme kibocsátásáról	3471
26/2005. (V. 28.) BM r.	
Az Országos Tűzvédelmi Szabályzat kiadásáról szóló 35/1996. (XII. 29.) BM rendelet módosításáról	3472
48/2005. (V. 28.) FVM r.	
A növényegészségügyi feladatok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 7/2001. (I. 17.) FVM rendelet módosításáról	3498
18/2005. (V. 28.) NKÖM r.	
A Balassi Bálint Magyar Kulturális Intézetben foglalkoztatott közalkalmazottak jogállását érintő kérdésekről	3499
21/2005. (V. 28.) TNM–GKM–FMM–FVM–PM–TNM e. r.	
A strukturális alapok és a Kohéziós Alap felhasználásának általános eljárási szabályairól szóló 14/2004. (VIII. 13.) TNM–GKM–FMM–FVM–PM együttes rendelet módosításáról	3505
22/2005. (V. 28.) TNM r.	
A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek az európai ügyekért felelős tárca nélküli miniszter felügyelete alá tartozó költségvetési szerveknél történő végrehajtásáról	3507
1054/2005. (V. 28.) Korm. h.	
Az Északkelet-Magyarországon a 2005. év május 18-i viharos időjárás, valamint árvíz miatt keletkezett károk enyhítéséről	3510

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2005. évi XXXIV. törvény

a Hágában, 1955. szeptember 28-án kelt
Jegyzőkönyvvel módosított, a nemzetközi
légifuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok
egységesítése tárgyában, Varsóban, 1929. október
12-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló,
Montreálban, 1975. szeptember 25-én aláírt
4. számú Montreáli Jegyzőkönyv kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés a Hágában, 1955. szeptember 28-án kelt Jegyzőkönyvvel módosított, a nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítése tárgyában, Varsóban, 1929. október 12-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló, Montreálban, 1975. szeptember 25-én aláírt 4. számú Montreáli Jegyzőkönyvet (a továbbiakban: Jegyzőkönyv) e törvénnyel kihirdeti.

(A Magyar Népköztársaság ratifikációs okmányának letétbe helyezése 1987. június 30-án megtörtént, és a Jegyzőkönyv 1998. június 14-én lépett hatályba.)

2. § A Jegyzőkönyv eredeti angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

**„MONTREAL PROTOCOL No. 4
TO AMEND
THE CONVENTION FOR THE UNIFICATION
OF CERTAIN RULES RELATING
TO INTERNATIONAL CARRIAGE BY AIR
SIGNED AT WARSAW ON 12 OCTOBER 1929 AS
AMENDED BY THE PROTOCOL DONE AT THE
HAGUE ON 28 SEPTEMBER 1955 SIGNED AT
MONTREAL ON 25 SEPTEMBER 1975**

The Governments Undersigned

considering that it is desirable to amend the Convention for the Unification of Certain Rules Relating to International Carriage by Air signed at Warsaw on 12 October 1929 as amended by the Protocol done at The Hague on 28 September 1955,

have agreed as follows:

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. május 9-i ülésnapján fogadta el.

CHAPTER I

Amendments to the Convention

Article I

The Convention which the provisions of the present Chapter modify is the Warsaw Convention as amended at The Hague in 1955.

Article II

In Article 2 of the Convention paragraph 2 shall be deleted and replaced by the following:

„2. In the carriage of postal items the carrier shall be liable only to the relevant postal administration in accordance with the rules applicable to the relationship between the carriers and the postal administrations.

3. Except as provided in paragraph 2 of this Article, the provisions of this Convention shall not apply to the carriage of postal items.”

Article III

In Chapter II of the Convention, Section III (Articles 5 to 16) shall be deleted and replaced by the following:

„Section III

Documentation relating to cargo

Article 5

1. In respect of the carriage of cargo an air waybill shall be delivered.

2. Any other means which would preserve a record of the carriage to be performed may, with the consent of the consignor, be substituted for the delivery of an air waybill. If such other means are used, the carrier shall, if so requested by the consignor, deliver to the consignor a receipt for the cargo permitting identification of the consignment and access to the information contained in the record preserved by such other means.

3. The impossibility of using, at points of transit and destination, the other means which would preserve the record of the carriage referred to in paragraph 2 of this Article does not entitle the carrier to refuse to accept the cargo for carriage.

Article 6

1. The air waybill shall be made out by the consignor in three original parts.

2. The first part shall be marked „for the carrier”; it shall be signed by the consignor. The second part shall be marked „for the consignee”; it shall be signed by the consignor and by the carrier. The third part shall be signed

by the carrier and handed by him to the consignor after the cargo has been accepted.

3. The signature of the carrier and that of the consignor may be printed or stamped.

4. If, at the request of the consignor, the carrier makes out the air waybill, he shall be deemed, subject to proof to the contrary, to have done so on behalf of the consignor.

Article 7

When there is more than one package:

(a) the carrier of cargo has the right to require the consignor to make out separate air waybills;

(b) the consignor has the right to require the carrier to deliver separate receipts when the other means referred to in paragraph 2 of Article 5 are used.

Article 8

The air waybill and the receipt for the cargo shall contain:

(a) an indication of the places of departure and destination;

(b) if the places of departure and destination are within the territory of a single High Contracting Party, one or more agreed stopping places being within the territory of another State, an indication of at least one such stopping place; and

(c) an indication of the weight of the consignment.

Article 9

Non-compliance with the provisions of Articles 5 to 8 shall not affect the existence or the validity of the contract of carriage, which shall, none the less, be subject to the rules of this Convention including those relating to limitation of liability.

Article 10

1. The consignor is responsible for the correctness of the particulars and statements relating to the cargo inserted by him or on his behalf in the air waybill or furnished by him or on his behalf to the carrier for insertion in the receipt for the cargo or for insertion in the record preserved by the other means referred to in paragraph 2 of Article 5.

2. The consignor shall indemnify the carrier against all damage suffered by him, or by any other person to whom the carrier is liable, by reason of the irregularity, incorrectness or incompleteness of the particulars and statements furnished by the consignor or on his behalf.

3. Subject to the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, the carrier shall indemnify the consignor against all damage suffered by him, or by any other person to whom the consignor is liable, by reason of the irregularity, incorrectness or incompleteness of the particulars and statements inserted by the carrier or on his

behalf in the receipt for the cargo or in the record preserved by the other means referred to in paragraph 2 of Article 5.

Article 11

1. The air waybill or the receipt for the cargo is prima facie evidence of the conclusion of the contract, of the acceptance of the cargo and of the conditions of carriage mentioned therein.

2. Any statements in the air waybill or the receipt for the cargo relating to the weight, dimensions and packing of the cargo, as well as those relating to the number of packages, are prima facie evidence of the facts stated; those relating to the quantity, volume and condition of the cargo do not constitute evidence against the carrier except so far as they both have been, and are stated in the air waybill to have been, checked by him in the presence of the consignor, or relate to the apparent condition of the cargo.

Article 12

1. Subject to his liability to carry out all his obligations under the contract of carriage, the consignor has the right to dispose of the cargo by withdrawing it at the airport of departure or destination, or by stopping it in the course of the journey on any landing, or by calling for it to be delivered at the place of destination or in the course of the journey to a person other than the consignee originally designated, or by requiring it to be returned to the airport of departure. He must not exercise this right of disposition in such a way as to prejudice the carrier or other consignors and he must repay any expenses occasioned by the exercise of this right.

2. If it is impossible to carry out the orders of the consignor the carrier must so inform him forthwith.

3. If the carrier obeys the orders of the consignor for the disposition of the cargo without requiring the production of the part of the air waybill or the receipt for the cargo delivered to the latter, he will be liable, without prejudice to his right of recovery from the consignor, for any damage which may be caused thereby to any person who is lawfully in possession of that part of the air waybill or the receipt for the cargo.

4. The right conferred on the consignor ceases at the moment when that of the consignee begins in accordance with Article 13. Nevertheless, if the consignee declines to accept the cargo, or if he cannot be communicated with, the consignor resumes his right of disposition.

Article 13

1. Except when the consignor has exercised his right under Article 12, the consignee is entitled, on arrival of the cargo at the place of destination, to require the carrier to deliver the cargo to him, on payment of the charges due and on complying with the conditions of carriage.

2. Unless it is otherwise agreed, it is the duty of the carrier to give notice to the consignee as soon as the cargo arrives.

3. If the carrier admits the loss of the cargo, or if the cargo has not arrived at the expiration of seven days after the date on which it ought to have arrived, the consignee is entitled to enforce against the carrier the rights which flow from the contract of carriage.

Article 14

The consignor and the consignee can respectively enforce all the rights given them by Articles 12 and 13, each in his own name, whether he is acting in his own interest or in the interest of another, provided that he carries out the obligations imposed by the contract of carriage.

Article 15

1. Articles 12, 13 and 14 do not affect either the relations of the consignor and the consignee with each other or the mutual relations of third parties whose rights are derived either from the consignor or from the consignee.

2. The provisions of Articles 12, 13 and 14 can only be varied by express provision in the air waybill or the receipt for the cargo.

Article 16

1. The consignor must furnish such information and such documents as are necessary to meet the formalities of customs, octroi or police before the cargo can be delivered to the consignee. The consignor is liable to the carrier for any damage occasioned by the absence, insufficiency or irregularity of any such information or documents, unless the damage is due to the fault of the carrier, his servants or agents.

2. The carrier is under no obligation to enquire into the correctness or sufficiency of such information or documents."

Article IV

Article 18 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

„Article 18

1. The carrier is liable for damage sustained in the event of the destruction or loss of, or damage to, any registered baggage, if the occurrence which caused the damage so sustained took place during the carriage by air.

2. The carrier is liable for damage sustained in the event of the destruction or loss of, or damage to, cargo upon condition only that the occurrence which caused the damage so sustained took place during the carriage by air.

3. However, the carrier is not liable if he proves that the destruction, loss of, or damage to, the cargo resulted solely from one or more of the following:

(a) inherent defect, quality or vice of that cargo;

(b) defective packing of that cargo performed by a person other than the carrier or his servants or agents;

(c) an act of war or an armed conflict;

(d) an act of public authority carried out in connexion with the entry, exit or transit of the cargo.

4. The carriage by air within the meaning of the preceding paragraphs of this Article comprises the period during which the baggage or cargo is in the charge of the carrier, whether in an airport or on board an aircraft, or, in the case of a landing outside an airport, in any place whatsoever.

5. The period of the carriage by air does not extend to any carriage by land, by sea or by river performed outside an airport. If, however, such carriage takes place in the performance of a contract for carriage by air, for the purpose of loading, delivery or transshipment, any damage is presumed, subject to proof to the contrary, to have been the result of an event which took place during the carriage by air."

Article V

Article 20 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

„Article 20

In the carriage of passengers and baggage, and in the case of damage occasioned by delay in the carriage of cargo, the carrier shall not be liable if he proves that he and his servants and agents have taken all necessary measures to avoid the damage or that it was impossible for them to take such measures."

Article VI

Article 21 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

„Article 21

1. In the carriage of passengers and baggage, if the carrier proves that the damage was caused by or contributed to by the negligence of the person suffering the damage the Court may, in accordance with the provisions of its own law, exonerate the carrier wholly or partly from his liability.

2. In the carriage of cargo, if the carrier proves that the damage was caused by or contributed to by the negligence or other wrongful act or omission of the person claiming compensation, or the person from whom he derives his rights, the carrier shall be wholly or partly exonerated from

his liability to the claimant to the extent that such negligence or wrongful act or omission caused or contributed to the damage.”

Article VII

In Article 22 of the Convention

(a) in paragraph 2 (a) the words „and of cargo” shall be deleted,

(b) after paragraph 2 (a) the following paragraph shall be inserted:

„(b) In the carriage of cargo, the liability of the carrier is limited to a sum of 17 Special Drawing Rights per kilogramme, unless the consignor has made, at the time when the package was handed over to the carrier, a special declaration of interest in delivery at destination and has paid a supplementary sum if the case so requires. In that case the carrier will be liable to pay a sum not exceeding the declared sum, unless he proves that the sum is greater than the consignor’s actual interest in delivery at destination.”

(c) paragraph 2 (b) shall be designated as paragraph 2 (c),

(d) after paragraph 5 the following paragraph shall be inserted:

„6. The sums mentioned in terms of the Special Drawing Right in this Article shall be deemed to refer to the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund. Conversion of the sums into national currencies shall, in case of judicial proceedings, be made according to the value of such currencies in terms of the Special Drawing Right at the date of the judgment. The value of a national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a High Contracting Party which is a Member of the International Monetary Fund, shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund, in effect at the date of the judgment, for its operations and transactions. The value of a national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a High Contracting Party which is not a Member of the International Monetary Fund, shall be calculated in a manner determined by that High Contracting Party. Nevertheless, those States which are not Members of the International Monetary Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 2 (b) of Article 22 may, at the time of ratification or accession or at any time thereafter, declare that the limit of liability of the carrier in judicial proceedings in their territories is fixed at a sum of two hundred and fifty monetary units per kilogramme. This monetary unit corresponds to sixty-five and a half milligrammes of gold of millesimal fineness nine hundred. This sum may be converted into the national currency concerned in round figures. The conversion of this sum

into the national currency shall be made according to the law of the State concerned.”

Article VIII

Article 24 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

„Article 24

1. In the carriage of passengers and baggage, any action for damages, however founded, can only be brought subject to the conditions and limits set out in this Convention, without prejudice to the question as to who are the persons who have the right to bring suit and what are their respective rights.

2. In the carriage of cargo, any action for damages, however founded, whether under this Convention or in contract or in tort or otherwise, can only be brought subject to the conditions and limits of liability set out in this Convention without prejudice to the question as to who are the persons who have the right to bring suit and what are their respective rights. Such limits of liability constitute maximum limits and may not be exceeded whatever the circumstances which gave rise to the liability.”

Article IX

Article 25 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

„Article 25

In the carriage of passengers and baggage, the limits of liability specified in Article 22 shall not apply if it is proved that the damage resulted from an act or omission of the carrier, his servants or agents, done with intent to cause damage or recklessly and with knowledge that damage would probably result; provided that, in the case of such act or omission of a servant or agent, it is also proved that he was acting within the scope of his employment.”

Article X

In Article 25 A of the Convention paragraph 3 shall be deleted and replaced by the following:

„3. In the carriage of passengers and baggage, the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if it is proved that the damage resulted from an act or omission of the servant or agent done with intent to cause damage or recklessly and with knowledge that damage would probably result.”

Article XI

After Article 30 of the Convention, the following Article shall be inserted:

„Article 30 A

Nothing in this Convention shall prejudice the question whether a person liable for damage in accordance with its provisions has a right of recourse against any other person.”

Article XII

Article 33 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

„Article 33

Except as provided in paragraph 3 of Article 5, nothing in this Convention shall prevent the carrier either from refusing to enter into any contract of carriage or from making regulations which do not conflict with the provisions of this Convention.”

Article XIII

Article 34 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

„Article 34

The provisions of Articles 3 to 8 inclusive relating to documents of carriage shall not apply in the case of carriage performed in extraordinary circumstances outside the normal scope of an air carrier’s business.”

CHAPTER II

*Scope of application of the Convention
as amended**Article XIV*

The Warsaw Convention as amended at The Hague in 1955 and by this Protocol shall apply to international carriage as defined in Article 1 of the Convention, provided that the places of departure and destination referred to in that Article are situated either in the territories of two Parties to this Protocol or within the territory of a single Party to this Protocol with an agreed stopping place in the territory of another State.

CHAPTER III

*Final clauses**Article XV*

As between the Parties to this Protocol, the Warsaw Convention as amended at The Hague in 1955 and this Protocol shall be read and interpreted together as one single instrument and shall be known as the Warsaw Convention as amended at The Hague, 1955, and by Protocol No. 4 of Montreal, 1975.

Article XVI

Until the date on which this Protocol comes into force in accordance with the provisions of Article XVIII, it shall remain open for signature by any State.

Article XVII

1. This Protocol shall be subject to ratification by the signatory States.

2. Ratification of this Protocol by any State which is not a Party to the Warsaw Convention or by any State which is not a Party to the Warsaw Convention as amended at The Hague, 1955, shall have the effect of accession to the Warsaw Convention as amended at The Hague, 1955, and by Protocol No. 4 of Montreal, 1975.

3. The instruments of ratification shall be deposited with the Government of the Polish People’s Republic.

Article XVIII

1. As soon as thirty signatory States have deposited their instruments of ratification of this Protocol, it shall come into force between them on the ninetieth day after the deposit of the thirtieth instrument of ratification. It shall come into force for each State ratifying thereafter on the ninetieth day after the deposit of its instrument of ratification.

2. As soon as this Protocol comes into force it shall be registered with the United Nations by the Government of the Polish People’s Republic.

Article XIX

1. This Protocol, after it has come into force, shall be open for accession by any non-signatory State.

2. Accession to this Protocol by any State which is not a Party to the Warsaw Convention or by any State which is not a Party to the Warsaw Convention as amended at The Hague, 1955, shall have the effect of accession to the Warsaw Convention as amended at The Hague, 1955, and by Protocol No. 4 of Montreal, 1975.

3. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Government of the Polish People's Republic and shall take effect on the ninetieth day after the deposit.

Article XX

1. Any Party to this Protocol may denounce the Protocol by notification addressed to the Government of the Polish People's Republic.

2. Denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Government of the Polish People's Republic of the notification of denunciation.

3. As between the Parties to this Protocol, denunciation by any of them of the Warsaw Convention in accordance with Article 39 thereof or of The Hague Protocol in accordance with Article XXIV thereof shall not be construed in any way as a denunciation of the Warsaw Convention as amended at The Hague, 1955, and by Protocol No. 4 of Montreal, 1975.

Article XXI

1. Only the following reservations may be made to this Protocol:

(a) a State may at any time declare by a notification addressed to the Government of the Polish People's Republic that the Warsaw Convention as amended at The Hague, 1955, and by Protocol No. 4 of Montreal, 1975, shall not apply to the carriage of persons, baggage and cargo for its military authorities on aircraft, registered in that State, the whole capacity of which has been reserved by or on behalf of such authorities; and

(b) any State may declare at the time of ratification or accession to the Additional Protocol No. 3 of Montreal, 1975, or at any time thereafter, that it is not bound by the provisions of the Warsaw Convention as amended at The Hague, 1955, and by Protocol No. 4 of Montreal, 1975, in so far as they relate to the carriage of passengers and baggage. Such declaration shall have effect ninety days after the date of receipt of the declaration by the Government of the Polish People's Republic.

2. Any State having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw such reservation by notification to the Government of the Polish People's Republic.

Article XXII

The Government of the Polish People's Republic shall promptly inform all States Parties to the Warsaw Convention or to that Convention as amended, all signatory or acceding States to the present Protocol, as well as the International Civil Aviation Organization, of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification or accession, the date of coming into force of this Protocol, and other relevant information.

Article XXIII

As between the Parties to this Protocol which are also Parties to the Convention, Supplementary to the Warsaw Convention, for the Unification of Certain Rules Relating to International Carriage by Air Performed by a Person Other than the Contracting Carrier, signed at Guadalajara on 18 September 1961 (hereinafter referred to as the „Guadalajara Convention”) any reference to the „Warsaw Convention” contained in the Guadalajara Convention shall include reference to the Warsaw Convention as amended at The Hague, 1955, and by Protocol No. 4 of Montreal, 1975, in cases where the carriage under the agreement referred to in Article 1, paragraph (b) of the Guadalajara Convention is governed by this Protocol.

Article XXIV

If two or more States are Parties both to this Protocol and to the Guatemala City Protocol, 1971, or to the Additional Protocol No. 3 of Montreal, 1975, the following rules shall apply between them:

(a) the provisions resulting from the system established by this Protocol, concerning cargo and postal items, shall prevail over the provisions resulting from the system established by the Guatemala City Protocol, 1971, or by the Additional Protocol No. 3 of Montreal, 1975;

(b) the provisions resulting from the system established by the Guatemala City Protocol, 1971, or by the Additional Protocol No. 3 of Montreal, 1975, concerning passengers and baggage, shall prevail over the provisions resulting from the system established by this Protocol.

Article XXV

This Protocol shall remain open for signature until 1 January 1976 at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization and thereafter until it comes into force in accordance with Article XVIII at the Ministry for Foreign Affairs of the Polish People's Republic. The International Civil Aviation Organization shall promptly inform the Government of the Polish People's Republic of

any signature and the date thereof during the time that the Protocol shall be open for signature at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorized, have signed this Protocol.

Done at Montreal on the twenty-fifth day of September of the year One Thousand Nine Hundred and Seventy-five in four authentic texts in the English, French, Russian and Spanish languages. In the case of any inconsistency, the text in the French language, in which language the Warsaw Convention of 12 October 1929 was drawn up, shall prevail.

**A Montreálban, 1975. szeptember 25-én aláírt
4. Montreáli Jegyzőkönyv
a Hágában, 1955. szeptember 28-án kelt
Jegyzőkönyvvel módosított,
a nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó egyes
jogszabályok egységesítése tárgyában, Varsóban,
1929. október 12-én aláírt egyezmény
módosításáról**

Az alulírott kormányok,

tekintettel arra, hogy a Hágában, 1955. szeptember 28-án kelt jegyzőkönyvvel módosított, a nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó egyes szabályok egységesítése tárgyában, Varsóban, 1929. október 12-én aláírt egyezmény módosítását kívánatosnak tartják, megállapodtak az alábbiakban:

I. Fejezet

Az egyezmény módosításai

I. cikk

Az egyezmény, amelyet e fejezet rendelkezései módosítanak, a Hágában 1955-ben módosított Varsói Egyezmény.

II. cikk

Az egyezmény 2. cikkének (2) bekezdése törlendő, és a helyére az alábbi rendelkezés lép:

„2. Postai küldemények fuvarozása esetén a fuvarozó csak az illetékes postaigazgatásnak tartozik felelősséggel, a fuvarozók és a postaigazgatások közötti jogviszonyra alkalmazandó szabályokkal összhangban.

3. E cikk (2) bekezdésének a kivételével ennek az egyezménynek a rendelkezései nem vonatkoznak a postai küldemények fuvarozására.”

III. cikk

Az egyezmény II. Fejezetében a III. Rész (5–16. cikk) törlendő, és a helyére az alábbi rendelkezés lép:

„III. Rész

Az árukkal kapcsolatos okmányok

5. cikk

1. Áru fuvarozása esetén légi fuvarlevelet adnak át.

2. A feladó beleegyezésével a légi fuvarlevél átadása helyettesíthető bármilyen más eszközzel, amely alkalmas arra, hogy a teljesítendő fuvarot dokumentálja. Ha ilyen másik eszközt használnak, a fuvarozó a feladó kérésére átvételi elismervényt ad át a feladónak a szállítmányra vonatkozóan, amely lehetővé teszi a szállítmány azonosítását és a másik eszközzel rögzített dokumentációban foglalt információkhoz való hozzáférést.

3. Amennyiben nem lehetséges, hogy a közbenső és a rendeltetési helyen az e cikk (2) bekezdésében említett, a fuvarot dokumentáló másik eszközt használjanak, az nem jogosítja fel a fuvarozót arra, hogy az áru fuvarozására való átvételét megtagadja.

6. cikk

1. A feladó a légi fuvarlevelet három eredeti példányban állítja ki.

2. Az első példányt „a fuvarozó részére” jelzéssel látják el; ezt a feladó írja alá. A második példányt „a címzett részére” jelzéssel látják el; ezt a feladó és a fuvarozó írja alá. A harmadik példányt a fuvarozó írja alá, majd az áru átvétele után átadja a feladónak.

3. A fuvarozó és a feladó aláírása nyomtatható vagy bélyegezhető.

4. Ha a feladó kérésére a fuvarozó állítja ki a légi fuvarlevelet, akkor az ezzel ellentétes bizonyíték hiányában úgy tekintik, hogy azt a feladó nevében tette.

7. cikk

Ha egynél több csomag van:

a) az áru fuvarozójának jogában áll, hogy külön légi fuvarlevelek kiállítására kérje a feladót;

b) a feladónak jogában áll, hogy külön átvételi elismervények átadására kérje a fuvarozót, amennyiben az 5. cikk (2) bekezdésében említett másik eszközt használnak.

8. cikk

A légi fuvarlevélnek és az árura vonatkozó átvételi elismervénynek az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) az indulási és a rendeltetési hely megjelölését;

b) ha az indulási és a rendeltetési hely ugyanannak a Magas Szerződő Félnak a területén van, de más állam területén is irányoztak elő közbenső leszállást, legalább egy ilyen leszállóhely megjelölését;

c) a szállítmány súlyának a megjelölését.

9. cikk

Az 5–8. cikkek rendelkezéseinek a megsértése nem érinti a fuvarozási szerződés létezését és érvényességét, amelyre – ennek ellenére – ennek az egyezménynek a szabályai vonatkoznak, beleértve a felelősség korlátozására vonatkozó szabályokat is.

10. cikk

1. A feladó felel az áruval kapcsolatos adatok és nyilatkozatok helyességéért, amelyeket beillesztett vagy amelyeket a nevében beillesztettek a légi fuvarlevélbe, vagy amelyeket átadott vagy a nevében átadtak a fuvarozónak a szállítmányra vonatkozó átvételi elismervénybe vagy az 5. cikk (2) bekezdésében említett másik eszközzel rögzített dokumentációba való beillesztésre.

2. A feladó kártalanítja a fuvarozót mindazokért a károkért, amelyek a feladó által vagy nevében átadott szabálytalan, pontatlan vagy hiányos adatok és nyilatkozatok következtében a fuvarozóra vagy olyan más személyre hárulnak, akivel szemben a fuvarozó felelős.

3. A fuvarozó e cikk (1) és (2) bekezdésének a rendelkezéseire figyelemmel kártalanítja a feladót mindazokért a károkért, amelyek a fuvarozó által vagy nevében az áruk átvételi elismervényébe vagy az 5. cikk (2) bekezdésében említett másik eszközzel rögzített dokumentációba beillesztett szabálytalan, pontatlan vagy hiányos adatok és nyilatkozatok következtében a fuvarozóra vagy olyan más személyre hárulnak, akivel szemben a fuvarozó felelős.

11. cikk

1. A légi fuvarlevél vagy az áru átvételi elismervénye – ellenkező bizonyíték hiányában – a szerződés megkötését, az áru átvételét és az abban említett fuvarozási feltételeket igazolja.

2. A légi fuvarlevélben vagy az áru átvételi elismervényében az áru súlyára, méreteire és csomagolására, valamint a csomagok számára vonatkozó nyilatkozatok a feltüntetett tények fő bizonyítékai; az áru mennyiségére, volumenére és állapotára vonatkozó nyilatkozatok nem képeznek bizonyítékot a fuvarozó ellen, kivéve, ha ezeket a fuvarozó a feladó jelenlétében ellenőrizte, és ez a légi fuvarlevélben is szerepel, vagy amennyiben a nyilatkozatok az áru nyilvánvaló állapotára vonatkoznak.

12. cikk

1. Figyelemmel arra, hogy a fuvarozási szerződés keretében az összes kötelezettségét teljesítenie kell, a feladónak jogában áll, hogy rendelkezzen az áruval oly módon, hogy az indulási vagy az érkezési repülőtéren visszaveszi, vagy az út során bármely leszállásnál megállítja az árut, vagy szól, hogy a rendeltetési helyen vagy az út során az eredetileg megjelölt címzettől eltérő személy részére kézbesítsék az árut, vagy kéri, hogy küldjék vissza az árut az indulási repülőterre. Ezt a rendelkezési jogát nem gyako-

rolhatja úgy, hogy hátrányosan érintse a fuvarozót vagy más feladókat, és vissza kell fizetnie az e jog gyakorlása miatt felmerülő költségeket.

2. Ha a feladó utasításainak a végrehajtása lehetetlen, a fuvarozónak a feladót arról haladéktalanul tájékoztatnia kell.

3. Ha a fuvarozó eleget tesz a feladó utasításainak, amelyekben rendelkezik az áruval, anélkül, hogy előírná, hogy a feladó mutassa be a légi fuvarlevél vagy az áru átvételi elismervényének a neki átadott példányát, úgy a fuvarozó felel azokért a károkért, amelyeket ezzel annak a személynek okoz, aki jogszerűen birtokolja a légi fuvarlevelet vagy az áru átvételi elismervényének a szóban forgó példányát; ez nem sérti a feladóval szembeni visszereseti jogát.

4. A feladóra ruházott jog akkor szűnik meg, amikor a címzett joga a 13. cikkel összhangban megkezdődik. Ha azonban a címzett nem hajlandó átvenni a szállítmányt, vagy ha nem tudnak vele kapcsolatba lépni, a feladó rendelkezési joga újra életbe lép.

13. cikk

1. A címzett – kivéve, ha a feladó gyakorolja a 12. cikk szerinti jogát – jogosult arra, hogy az áru rendeltetési helyre való megérkezésekor kérje a fuvarozót, hogy adja át neki az árut, miután kifizette az esedékes díjakat és eleget tett a fuvarozási szerződés feltételeinek.

2. Ellenkező megállapodás hiányában a fuvarozó kötelessége, hogy az áruk megérkezésekor értesítse a címzettet.

3. Ha a fuvarozó elismeri az áru elvesztését, vagy ha az áru nem érkezik meg hét nappal azt követően sem, hogy meg kellett volna érkeznie, a címzettnek jogában áll, hogy a fuvarozóval szemben érvényesítse a fuvarozási szerződésből következő jogokat.

14. cikk

A feladó és a címzett mindketten saját nevükben érvényesíthetik a 12. és 13. cikkben külön-külön rájuk ruházott jogokat, függetlenül attól, hogy saját érdekükben vagy más érdekében járnak el, azzal a feltétellel, hogy teljesíteniük kell a fuvarozási szerződés szerinti kötelezettségeket.

15. cikk

1. A 12., 13. és 14. cikk nem érinti a feladó és a címzett egymás közötti viszonyát, sem olyan harmadik felek egymás közötti viszonyait, akiknek a jogai vagy a feladótól, vagy a címzettől származnak.

2. A 12., 13. és 14. cikk rendelkezései csak a légi fuvarlevélben vagy az áru átvételi elismervényén megadott kifejezett rendelkezésre változtathatók meg.

16. cikk

1. A feladónak kell biztosítania azokat az információkat és okmányokat, amelyek a vám- és rendőrségi eljárások teljesítéséhez szükségesek, mielőtt az árut át lehetne adni a címzettnek. A feladó felelősséggel tartozik a fuvarozóval szemben az ilyen információk és okmányok hiányából, elégtelenségéből vagy szabálytalanságából eredő károkért, kivéve akkor, ha a kár a fuvarozó, alkalmazottja vagy megbízottja hibájából következett be.

2. A fuvarozó nem köteles megvizsgálni az információk és okmányok helyességét és elégségeségét.”

IV. cikk

Az egyezmény 18. cikke törlendő, és a helyére az alábbi rendelkezés lép:

„18. cikk

1. A fuvarozó a felelős a feladott poggyász megsemmisülése, elvesztése vagy megrongálódása esetén keletkező károkért, ha a kárt okozó esemény a légi fuvarozás alatt következett be.

2. A fuvarozó az áru megsemmisülése, elvesztése vagy megrongálódása esetén bekövetkező kárért csak azzal a feltétellel felelős, hogy a kárt okozó esemény a légi fuvarozás alatt következett be.

3. A fuvarozó azonban nem tartozik felelősséggel, ha bizonyítja, hogy az áru megsemmisülése, elvesztése vagy megrongálódása kizárólag az alábbi egy vagy több ok miatt következett be:

- a) az áru belső hibája, minősége vagy tökéletlensége;
- b) az áru hibás csomagolása, amelyet nem a fuvarozó vagy alkalmazottjai vagy megbízottjai végeztek;
- c) háborús cselekmény vagy fegyveres konfliktus;
- d) a szállítmány belépésével, kilépésével vagy átutazásával kapcsolatban végrehajtott hatósági intézkedés.

4. Az e cikk előző bekezdéseinek az értelmében vett légi fuvarozás azt az időszakot jelenti, amely alatt a fuvarozó felelős a poggyászért vagy a szállítmányért, függetlenül attól, hogy a poggyász vagy a szállítmány repülőtéren, repülőgép fedélzetén vagy repülőtéren kívüli leszállás esetén bármely más helyen van.

5. A légi fuvarozás időtartama nem terjed ki a repülőtéren kívül végzett szárazföldi, tengeri vagy folyami fuvarozásra. Ha azonban erre a fuvarozásra légi fuvarozási szerződés keretében kerül sor berakodás, kézbesítés vagy átrakás céljából, az ellenkező bizonyításáig azt kell feltételezni, hogy a kár olyan esemény következménye, amely a légi fuvarozás alatt következett be.”

V. cikk

Az egyezmény 20. cikke törlendő, és a helyére az alábbi rendelkezés lép:

„20. cikk

Utazó és poggyász fuvarozása esetén és áru fuvarozásának a késedelme által okozott kár esetén a fuvarozó nem vonható felelősségre, ha bizonyítja, hogy saját maga, alkalmazottja és megbízottja minden szükséges intézkedést megtett a kár elkerülése érdekében, vagy azt, hogy lehetetlen volt ilyen intézkedéseket tenni.”

VI. cikk

Az egyezmény 21. cikke törlendő, és a helyére az alábbi rendelkezés lép:

„21. cikk

1. Utazó és poggyász fuvarozása esetén, ha a fuvarozó bizonyítja, hogy a kárt a károsult gondatlansága okozta vagy ahhoz hozzájárult, a bíróság – a saját jogának a rendelkezéseivel összhangban – teljes mértékben vagy részben felmentheti a fuvarozót felelőssége alól.

2. Áru fuvarozása esetén, ha a fuvarozó bizonyítja, hogy a kárt a károsultnak vagy annak a személynek a gondatlansága vagy más jogszerűtlen magatartása okozta vagy ahhoz hozzájárult, akitől jogait származtatja, a fuvarozó teljes mértékben vagy részben mentesül a kártérítést igénylővel szembeni felelőssége alól olyan mértékig, amilyen mértékig gondatlansága vagy jogszerűtlen magatartása okozta a kárt vagy ahhoz hozzájárult.”

VII. cikk

Az egyezmény 22. cikkében

a) a (2) bekezdés a) pontjában az „és áru” szavak törlendők,

b) a (2) bekezdés a) pontja után a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„b) Áru szállítása esetén a fuvarozó felelőssége kilogrammonként 17 Különleges Lehívási Jog összegre korlátozott, kivéve, ha a feladó, amikor a csomagot a fuvarozónak átadta, külön kiszolgáltatási értékbevallást tett, és az ezért számított esetleges pótdíjat megfizette. Ebben az esetben a fuvarozó a bevallott összeg erejéig felel; kivéve, ha bizonyítja, hogy ez az összeg a feladónak a kiszolgáltatáshoz fűződő tényleges érdekét meghaladja.”

c) a (2) bekezdés b) pontjának a megnevezése (2) bekezdés c) pontra változik,

d) a szöveg az (5) bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„6. Az e cikkben szereplő, különleges lehívási jogban kifejezett összegek a Nemzetközi Valutaalap által meghatározott különleges lehívási jogokat jelentik. Bírósági eljárás esetén ezeknek az összegeknek a nemzeti pénznemre való átszámítását az ítélet meghozatalakor a Különleges Lehívási Jogok adott pénznemben fennálló értéke alapján

végzik el. Az olyan Magas Szerződő Fél nemzeti pénznemének a Különleges Lehívási Jogokban kifejezett értékét, amely tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, a Nemzetközi Valutaalap által műveletei és ügyletei tekintetében alkalmazott, az ítélet időpontjában hatályos értékelési módszerrel összhangban számítják ki. Az olyan Magas Szerződő Fél nemzeti pénznemének a Különleges Lehívási Jogokban kifejezett értékét, amely nem tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, az adott Magas Szerződő Fél által meghatározott módon számítják ki. Azok az államok azonban, amelyek nem tagjai a Nemzetközi Valutaalapnak, és amelyeknek a joga nem teszi lehetővé a 22. cikk (2) bekezdésének b) pontjában szereplő rendelkezések alkalmazását, a megerősítés vagy a csatlakozás időpontjában, vagy a későbbiekben bármikor nyilatkozhatnak arról, hogy területükön belül a fuvarozó felelősségének a felső határát bírósi eljárás esetén kilogrammonként kettőszázötven pénzegységben rögzítik. Ez a pénzegység hatvanöt és fél milligramm súlyú és kilencszáz ezredrész finomságú aranynek felel meg. Ezeket az összegeket a nemzeti pénznemekre kerek számban lehet átszámítani. Ennek az összegnek a nemzeti pénznemre való átváltását az érintett állam jogának megfelelően kell elvégezni.”

VIII. cikk

Az egyezmény 24. cikke törlendő, és a helyére az alábbi rendelkezés lép:

„24. cikk

1. Utas és poggyász fuvarozása esetén, bármilyen alapon csak az ebben az egyezményben megállapított feltételekre és korlátokra figyelemmel indítható kártérítési per, annak a kérdésnek a sérelme nélkül, hogy kik azok a személyek, akiknek jogában áll keresetet benyújtani, és hogy milyen jogokkal rendelkeznek.

2. Áru fuvarozása esetén, bármilyen alapon, függetlenül attól, hogy ez alapján az egyezmény alapján, szerződés alapján, szerződésen kívüli károkozás alapján vagy egyébként csak az ebben az egyezményben megállapított feltételekre és felelősségi határösszegekre figyelemmel indítható kártérítési per, annak a kérdésnek a sérelme nélkül, hogy kik azok a személyek, akiknek jogában áll keresetet benyújtani, és hogy milyen jogokkal rendelkeznek. Ezek a felelősségi határösszegek maximális korlátok, és nem léphetők túl, függetlenül attól, hogy a felelősséget milyen körülmények idézték elő.”

IX. cikk

Az egyezmény 25. cikke törlendő, és a helyére az alábbi rendelkezés lép:

„25. cikk

Utas és poggyász fuvarozása esetén a 22. cikkben meghatározott felelősségi határösszegek nem alkalmazhatók,

ha bizonyítást nyert, hogy a kárt a fuvarozónak, illetve alkalmazottjának vagy megbízottjának szándékos magatartása okozta, vagy olyan gondatlan magatartása, amelynek során tudatában volt, hogy a magatartásból feltehetően kár származhat. Az alkalmazott és megbízott cselekménye vagy mulasztása esetében azonban azt is bizonyítani kell, hogy e személyek feladatkörükben jártak el.”

X. cikk

Az egyezmény 25/A. cikkében a (3) bekezdés törlendő, és a helyére az alábbi rendelkezés lép:

„3. Utas és poggyász fuvarozása esetén a jelen cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazhatók, ha bizonyítást nyert, hogy a kárt az alkalmazott vagy a megbízott szándékos magatartása okozta, vagy olyan gondatlan magatartása, amelynek során tudatában volt, hogy a magatartásból feltehetően kár származhat.”

XI. cikk

Az egyezmény 30. cikke után az alábbi cikket kell az egyezménybe felvenni:

„30/A. cikk

Ennek az egyezménynek egyetlen rendelkezése sem érinti azt a kérdést, hogy a rendelkezéseivel összhangban a kárért felelős személynek van-e visszkereseti joga más személy ellen.”

XII. cikk

Az egyezmény 33. cikke törlendő, és a helyére az alábbi rendelkezés lép:

„33. cikk

Ennek az egyezménynek – az 5. cikk (3) bekezdésében meghatározottak kivételével – egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg a fuvarozót abban, hogy megtagadja a fuvarozási szerződés megkötését, vagy olyan szabályokat határozzon meg, amelyek nem ütköznek ennek az egyezménynek a rendelkezéseivel.”

XIII. cikk

Az egyezmény 34. cikke törlendő, és a helyére az alábbi rendelkezés lép:

„34. cikk

A 3–8. cikk fuvarozási okmányokra vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók az olyan fuvarozásra, amelyet rendkívüli körülmények között és nem a rendes légiközlekedés keretében teljesítettek.”

II. Fejezet

*A módosított egyezmény alkalmazásának hatálya**XIV. cikk*

Az 1955-ben Hágában és a jelen jegyzőkönyvvvel módosított Varsói Egyezmény az egyezmény 1. cikkében meghatározott nemzetközi fuvarozásra terjed ki, feltéve, ha az indulási és a rendeltetési hely vagy a jelen jegyzőkönyv Szerződő Feleinek két állama területén, vagy csak egy Szerződő Fél állama területén van, de más állam területén közbenső leszállást irányoztak elő.

III. Fejezet

*Záró rendelkezések**XV. cikk*

A jelen jegyzőkönyvben részes felek között a Hágában 1955-ben módosított egyezményt és a jelen jegyzőkönyvet együtt, egyetlen okiratnak kell tekinteni és ilyen okiratként értelmezni; az okirat elnevezése a Hágában 1955-ben és a 4. számú Montreáli Jegyzőkönyvvvel 1975-ben módosított Varsói Egyezmény.

XVI. cikk

A jelen jegyzőkönyv a XVIII. cikk rendelkezései szerinti hatálybalépéséig aláírásra nyitva áll bármely állam számára.

XVII. cikk

1. A jelen jegyzőkönyvet az aláíró államoknak meg kell erősíteniük.

2. A jelen jegyzőkönyvnek az olyan állam részéről történő megerősítése, amely nem részese a Varsói Egyezménynek, vagy amely nem részese a Hágában, 1955-ben módosított Varsói Egyezménynek, a Hágában 1955-ben és a 4. számú Montreáli Jegyzőkönyvvvel 1975-ben módosított Varsói Egyezményhez való csatlakozást is maga után vonja.

3. A megerősítő okiratokat a Lengyel Népköztársaság Kormányánál* kell letétbe helyezni.

* Lengyel Köztársaság Kormánya

XVIII. cikk

1. Amint harminc aláíró állam a jelen jegyzőkönyvet megerősítő okiratát letétbe helyezte, a jegyzőkönyv a megerősítő államok között a harmincadik megerősítő okirat letétbe helyezésétől számított kilencvenedik napon hatályba lép. Minden később megerősítő állam tekintetében a jegyzőkönyv a megerősítő okirata letétbe helyezésétől számított kilencvenedik napon lép hatályba.

2. A jelen Jegyzőkönyvet a Lengyel Népköztársaság Kormánya hatálybalépésekor az Egyesült Nemzetek Szervezeténél nyilvántartásba véteti.

XIX. cikk

1. Hatálybalépése után a jelen jegyzőkönyv a csatlakozásra nyitva áll bármely nem aláíró állam számára.

2. A jelen jegyzőkönyvhöz az olyan állam részéről történő csatlakozás, amely nem részese a Varsói Egyezménynek, vagy amely nem részese a Hágában, 1955-ben módosított Varsói Egyezménynek, a Hágában 1955-ben és a 4. számú Montreáli Jegyzőkönyvvvel 1975-ben módosított Varsói Egyezményhez való csatlakozást is maga után vonja.

3. A csatlakozást a csatlakozási okiratnak a Lengyel Népköztársaság Kormányánál való letétbe helyezése révén lehet végrehajtani; a csatlakozás a letétbe helyezéstől számított kilencvenedik napon lép hatályba.

XX. cikk

1. A jelen jegyzőkönyvben részes fél a jegyzőkönyvet a Lengyel Népköztársaság Kormányához* intézett értesítéssel mondhatja fel.

2. A felmondás a felmondó értesítésnek a Lengyel Népköztársaság Kormánya által történt kézhezvételétől számított hat hónap elteltével válik hatályossá.

3. A jelen jegyzőkönyvben részes felek között az egyik fél által a Varsói Egyezménynek a 39. cikk értelmében történő felmondása vagy a Hágai Jegyzőkönyvnek a XXIV. cikke értelmében történő felmondása nem minősülhet a Hágában 1955-ben és a 4. számú Montreáli Jegyzőkönyvvvel 1975-ben módosított Varsói Egyezmény felmondásának is.

XXI. cikk

1. A jelen jegyzőkönyvvvel szemben csak a következő fenntartásokkal lehet élni:

* Lengyel Köztársaság Kormánya

a) minden állam a Lengyel Népköztársaság Kormányához intézett értesítéssel bármikor bejelentheti, hogy a Hágában 1955-ben és a 4. számú Montreáli Jegyzőkönyvvel 1975-ben módosított Varsói Egyezmény nem alkalmazható az olyan személy-, poggyász- és árufuvarozásra, amelyet a szóban forgó államban lajstromozott légi járművekkel katonai hatósága részére végeznek, ha az említett légi járművek teljes terhelhetőségét e hatóság saját maga vagy részére más veszi igénybe,

b) minden állam a 3. számú Montreáli Kiegészítő Jegyzőkönyv megerősítésekor vagy az ahhoz való csatlakozáskor, vagy a későbbiekben bármikor nyilatkozhat arról, hogy rá nézve nem kötelezőek a Hágában 1955-ben és a 4. számú Montreáli Jegyzőkönyvvel 1975-ben módosított Varsói Egyezmény rendelkezései, amennyiben utas és poggyász fuvarozására vonatkoznak. Ez a nyilatkozat a Lengyel Népköztársaság Kormányának által történt kézhezvételétől számított kilencven nap elteltével válik hatályossá.

2. Az az állam, amely az előző bekezdéssel összhangban fenntartással élt, e fenntartást a Lengyel Népköztársaság Kormányának küldött értesítéssel bármikor visszavonhatja.

XXII. cikk

A Lengyel Népköztársaság Kormányának köteles haladéknélkül értesíteni a Varsói Egyezményben vagy a módosított egyezményben részes minden államot, a jelen jegyzőkönyvet aláíró és hozzá csatlakozó minden államot és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetet minden aláírás keltéről, minden megerősítő vagy csatlakozó okirat letétbe helyezésének az időpontjáról, a jelen jegyzőkönyv hatálybalépésének az időpontjáról és minden más fontos információról.

XXIII. cikk

Az e jegyzőkönyvben részes olyan felek között, amelyek a szerződéses fuvarozótól eltérő másik személy által végzett nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítéséről szóló, Guadalajaraban, 1961. szeptember 18-án aláírt, a Varsói Egyezményt kiegészítő egyezményben (a továbbiakban: a „Guadalajarai Egyezmény”) is részes felek, azokban az esetekben, amikor a Guadalajarai Egyezmény 1. cikkének b) bekezdésében említett megállapodás alapján végzett fuvarozásra nézve e jegyzőkönyv az irányadó, a Guadalajarai Egyezményben szereplő, a Varsói Egyezményre való hivatkozások magukban foglalják a Hágában 1955-ben és a 4. számú Montreáli Jegyzőkönyvvel 1975-ben módosított Varsói Egyezményre való hivatkozásokat is.

XXIV. cikk

Ha két vagy több állam e jegyzőkönyvben és az 1971-es Guatemala Városi Jegyzőkönyvben vagy az 1975-ös 3. számú Montreáli Kiegészítő Jegyzőkönyvben egyaránt részes, közöttük a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) az áru és postai küldemény tekintetében az e jegyzőkönyv által létrehozott rendszerből eredő rendelkezések az irányadók az 1971-es Guatemala Városi Jegyzőkönyv vagy az 1975-ös 3. számú Montreáli Kiegészítő Jegyzőkönyv által létrehozott rendszerből eredő rendelkezésekkel szemben;

b) az utas és poggyász tekintetében az 1971-es Guatemala Városi Jegyzőkönyv vagy az 1975-ös 3. számú Montreáli Kiegészítő Jegyzőkönyv által létrehozott rendszerből eredő rendelkezések az irányadók az e jegyzőkönyv által létrehozott rendszerből eredő rendelkezésekkel szemben.

XXV. cikk

Ez a jegyzőkönyv 1976. január 1-jéig aláírásra nyitva áll a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet központjában, majd ezt követően amíg a XVIII. cikkel összhangban hatályba nem lép, a Lengyel Népköztársaság Külügyminisztériumában*. A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet az alatt az idő alatt, amíg a jegyzőkönyv aláírásra nyitva áll a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet központjában, minden aláírásról és annak keltéről haladéktalanul tájékoztatja a Lengyel Népköztársaság Kormányát.

Ennek hitelül a kellően meghatalmazott alulírott teljes hatalmú megbízottak a jelen jegyzőkönyvet aláírták.

Készült Montreálban, az ezerkilencszázhetvenötödik év szeptember havának huszonötödik napján angol, francia, orosz és spanyol nyelven megfogalmazott négy hiteles szöveggel. Elterés esetében a francia nyelvű szöveg, amely nyelven az 1929. október 12-i Varsói Egyezmény készült, az irányadó.”

3. § (1) Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba.

(2) A törvény végrehajtásáról a közlekedésért felelős miniszter gondoskodik.

(3) Felhatalmazást kap a közlekedésért felelős miniszter, hogy a nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítése tárgyában, Varsóban, 1929. október 12-én aláírt Egyezmény módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét közzétegye.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

* Lengyel Köztársaság Külügyminisztériuma

2005. évi XXXV. törvény

a szerződő fuvarozón kívüli személy által végzett nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó bizonyos szabályok egységesítéséről szóló, 1961. szeptember 18-án, Guadalajarában aláírt, a Varsói Egyezményhez kapcsolódó Kiegészítő Egyezmény kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés a szerződő fuvarozón kívüli személy által végzett nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó bizonyos szabályok egységesítéséről szóló, 1961. szeptember 18-án, Guadalajarában aláírt, a Varsói Egyezményhez kapcsolódó Kiegészítő Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) e törvénnyel kihirdeti.

(A Magyar Népköztársaság ratifikációs okmányának letétbe helyezése 1964. november 23-án megtörtént, és az Egyezmény a Magyar Népköztársaság vonatkozásában 1965. február 21-én lépett hatályba.)

2. § Az Egyezmény eredeti angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

**„CONVENTION SUPPLEMENTARY TO THE
WARSAW CONVENTION FOR THE
UNIFICATION OF CERTAIN RULES RELATING
TO INTERNATIONAL CARRIAGE BY AIR
PERFORMED BY A PERSON OTHER THAN THE
CONTRACTING CARRIER, SIGNED IN
GUADALAJARA, ON 18 SEPTEMBER 1961**

(GUADALAJARA CONVENTION 1961)

**THE STATES SIGNATORY TO THE PRESENT
CONVENTION**

NOTING that the Warsaw Convention does not contain particular rules relating to international carriage by air performed by a person who is not a party to the agreement for carriage

CONSIDERING that it is therefore desirable to formulate rules to apply in such circumstances

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article I

In this Convention:

(a) „Warsaw Convention” means the Convention for the Unification of Certain Rules Relating to International Carriage by Air signed at Warsaw on 12 October 1929, or the Warsaw Convention as amended at The Hague, 1955, according to whether the carriage under the agreement referred to in paragraph (b) is governed by the one or by the other;

(b) „contracting carrier” means a person who as a principal makes an agreement for carriage governed by the Warsaw Convention with a passenger or consignor or with a person acting on behalf of the passenger or consignor;

(c) „actual carrier” means a person other than the contracting carrier, who, by virtue of authority from the contracting carrier, performs the whole or part of the carriage contemplated in paragraph (b) but who is not with respect to such part a successive carrier within the meaning of the Warsaw Convention. Such authority is presumed in the absence of proof to the contrary.

Article II

If an actual carrier performs the whole or part of carriage which, according to the agreement referred to in Article I, paragraph (b), is governed by the Warsaw Convention, both the contracting carrier and the actual carrier shall, except as otherwise provided in this Convention, be subject to the rules of the Warsaw Convention, the former for the whole of the carriage contemplated in the agreement, the latter solely for the carriage which he performs.

Article III

1. The acts and omissions of the actual carrier and of his servants and agents acting within the scope of their employment shall, in relation to the carriage performed by the actual carrier, be deemed to be also those of the contracting carrier.

2. The acts and omissions of the contracting carrier and of his servants and agents acting within the scope of their employment shall, in relation to the carriage performed by the actual carrier, be deemed to be also those of the actual carrier. Nevertheless, no such act or omission shall subject the actual carrier to liability exceeding the limits specified in Article 22 of the Warsaw Convention. Any special agreement under which the contracting carrier assumes obligations not imposed by the Warsaw Convention or any waiver of rights conferred by that Convention or any special declaration of interest in delivery at destination contemplated in Article 22 of the said Convention, shall not affect the actual carrier unless agreed to by him.

Article IV

Any complaint to be made or order to be given under the Warsaw Convention to the carrier shall have the same effect whether addressed to the contracting carrier or to the actual carrier. Nevertheless, orders referred to in Article 12 of the Warsaw Convention shall only be effective if addressed to the contracting carrier.

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. május 9-i ülésnapján fogadta el.

Article V

In relation to the carriage performed by the actual carrier, any servant or agent of that carrier or of the contracting carrier shall, if he proves that he acted within the scope of his employment, be entitled to avail himself of the limits of liability which are applicable under this Convention to the carrier whose servant or agent he is unless it is proved that he acted in a manner which, under the Warsaw Convention, prevents the limits of liability from being invoked.

Article VI

In relation to the carriage performed by the actual carrier, the aggregate of the amounts recoverable from that carrier and the contracting carrier, and from their servants and agents acting within the scope of their employment, shall not exceed the highest amount which could be awarded against either the contracting carrier or the actual carrier under this Convention, but none of the persons mentioned shall be liable for a sum in excess of the limit applicable to him.

Article VII

In relation to the carriage performed by the actual carrier, an action for damages may be brought, at the option of the plaintiff, against that carrier or the contracting carrier, or against both together or separately. If the action is brought against only one of those carriers, that carrier shall have the right to require the other carrier to be joined in the proceedings, the procedure and effects being governed by the law of the court seised of the case.

Article VIII

Any action for damages contemplated in Article VII of this Convention must be brought, at the option of the plaintiff, either before a court in which an action may be brought against the contracting carrier, as provided in Article 28 of the Warsaw Convention, or before the court having jurisdiction at the place where the actual carrier is ordinarily resident or has his principal place of business.

Article IX

1. Any contractual provision tending to relieve the contracting carrier or the actual carrier of liability under this Convention or to fix a lower limit than that which is applicable according to this Convention shall be null and void, but the nullity of any such provision does not involve

the nullity of the whole agreement, which shall remain subject to the provisions of this Convention.

2. In respect of the carriage performed by the actual carrier, the preceding paragraph shall not apply to contractual provisions governing loss or damage resulting from the inherent defect, quality or vice of the cargo carried.

3. Any clause contained in an agreement for carriage and all special agreements entered into before the damage occurred by which the parties purport to infringe the rules laid down by this Convention, whether by deciding the law to be applied, or by altering the rules as to jurisdiction, shall be null and void. Nevertheless, for the carriage of cargo arbitration clauses are allowed, subject to this Convention, if the arbitration is to take place in one of the jurisdictions referred to in Article VIII.

Article X

Except as provided in Article VII, nothing in this Convention shall affect the rights and obligations of the two carriers between themselves.

Article XI

Until the date on which the Convention comes into force in accordance with the provisions of Article XIII, it shall remain open for signature on behalf of any State which at that date is a Member of the United Nations or of any of the Specialized Agencies.

Article XII

1. This Convention shall be subject to ratification by the signatory States.

2. The instruments of ratification shall be deposited with the Government of the United States of Mexico.

Article XIII

1. As soon as five of the signatory States have deposited their instruments of ratification of this Convention, it shall come into force between them on the ninetieth day after the date of the deposit of the fifth instrument of ratification. It shall come into force for each State ratifying thereafter on the ninetieth day after the deposit of its instrument of ratification.

2. As soon as this Convention comes into force, it shall be registered with the United Nations and the International

Civil Aviation Organization by the Government of the United States of Mexico.

Article XIV

1. This Convention shall, after it has come into force, be open for accession by any State Member of the United Nations or of any of the Specialized Agencies.

2. The accession of a State shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Government of the United States of Mexico and shall take effect as from the ninetieth day after the date of such deposit.

Article XV

1. Any Contracting State may denounce this Convention by notification addressed to the Government of the United States of Mexico.

2. Denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Government of the United States of Mexico of the notification of denunciation.

Article XVI

1. Any Contracting State may at the time of its ratification of or accession to this Convention or at any time thereafter declare by notification to the Government of the United States of Mexico that the Convention shall extend to any of the territories for whose international relations it is responsible.

2. The Convention shall, ninety days after the date of the receipt of such notification by the Government of the United States of Mexico, extend to the territories named therein.

3. Any Contracting State may denounce this Convention, in accordance with the provisions of Article XV, separately for any or all of the territories for the international relations of which such State is responsible.

Article XVII

No reservation may be made to this Convention.

Article XVIII

The Government of the United States of Mexico shall give notice to the International Civil Aviation Organization and to all States Members of the United Nations or of any of the Specialized Agencies:

(a) of any signature of this Convention and the date thereof;

(b) of the deposit of any instrument of ratification or accession and the date thereof;

(c) of the date on which this Convention comes into force in accordance with Article XIII, paragraph 1;

(d) of the receipt of any notification of denunciation and the date thereof;

(e) of the receipt of any declaration or notification made under Article XVI and the date thereof.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorized, have signed this Convention. DONE at Guadalajara on the eighteenth day of September One Thousand Nine Hundred and Sixty-one in three authentic texts drawn up in the English, French and Spanish languages. In case of any inconsistency, the text in the French language, in which language the Warsaw Convention of 12 October 1929 was drawn up, shall prevail. The Government of the United States of Mexico will establish an official translation of the text of the Convention in the Russian language. This Convention shall be deposited with the Government of the United States of Mexico with which in accordance with Article XI, it shall remain open for signature, and that Government shall send certified copies thereof to the International Civil Aviation Organization and to all States Members of the United Nations or of any Specialized Agency.

**1961. szeptember 18-án, Guadalajarában aláírt
Kiegészítő Egyezmény a Varsói Egyezményhez
a szerződő fuvarozón kívüli személy által végzett
nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó bizonyos
szabályok egységesítéséről**

(1961. évi Guadalajara-i Egyezmény)

A jelen Egyezményt aláíró államok

megállapítva, hogy a Varsói Egyezmény nem tartalmaz a fuvarozási szerződésnek nem részes fele által teljesített nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó szabályokat,

figyelembe véve, hogy ezért szükséges a fent említett esetekben alkalmazandó szabályok meghatározása,

megállapodtak a következőkről:

I. cikk

Jelen Egyezmény alkalmazásában:

a) a „Varsói Egyezmény” a nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó egyes szabályok egységesítéséről szóló, Varsóban, 1929. október 12-én aláírt Egyezményt vagy a Varsói Egyezmény 1955-ben aláírt Hágai Jegyzőkönyvvel

módosított szövegét jelenti, attól függően, hogy a *b)* bekezdésben hivatkozott légifuvarozási szerződés alapján végzett fuvarozást a fent említett egyezmények melyike szabályozza;

b) a „szerződő fuvarozó” azt a személyt jelenti, aki megbízóként a Varsói Egyezmény hatálya alá tartozó fuvarozási szerződést köt utassal vagy feladóval, vagy az utas vagy feladó nevében eljáró személlyel;

c) a „tényleges fuvarozó” a szerződő fuvarozótól eltérő azon személyt jelöli, aki a szerződő fuvarozó felhatalmazása alapján teljesíti a *b)* bekezdésben foglalt fuvarozás teljes egészét vagy egy részét, de aki a teljesített fuvarozási szakasz tekintetében a Varsói Egyezmény értelmében nem minősül felváltó fuvarozónak. A felhatalmazást az ellenkező bizonyításáig megadottnak kell tekinteni.

II. cikk

Amennyiben az első cikk *b)* pontja értelmében a Varsói Egyezmény hatálya alá tartozó fuvarozást teljes egészében vagy részben a tényleges fuvarozó végzi, jelen Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában mind a szerződő, mind pedig a tényleges fuvarozó tekintetében a Varsói Egyezmény szabályai alkalmazandók; a szerződő fuvarozó tekintetében a szerződésben meghatározott fuvarozás egészére, míg a tényleges fuvarozó esetében a Varsói Egyezmény hatálya csak az általa ténylegesen teljesített fuvarozásra terjed ki.

III. cikk

1. A tényleges fuvarozó, és munkakörükben eljáró alkalmazottjának és ügynökének a tényleges fuvarozó által végzett fuvarozással kapcsolatos cselekménye és mulasztása a szerződő fuvarozó cselekményének és mulasztásának tekintendő.

2. A szerződő fuvarozónak, valamint munkakörükben eljáró alkalmazottjának és ügynökének cselekménye és mulasztása a tényleges fuvarozó által teljesített fuvarozás tekintetében a tényleges fuvarozó cselekményének és mulasztásának tekintendő. A tényleges fuvarozó azonban az ilyen cselekmény vagy mulasztás következtében sem tartozik a Varsói Egyezmény 22. cikkében meghatározott háttérértékeket meghaladó felelősséggel. A tényleges fuvarozó jogait és kötelezettségeit – beleegyezése hiányában – nem érinti semmilyen megállapodás, amelyben a szerződő fuvarozó a Varsói Egyezményben elő nem írt kötelezettséget vállal, az Egyezményben biztosított jogról mond le vagy a Varsói Egyezmény 22. cikkében tárgyalt értéktülpési nyilatkozatot fogad el.

IV. cikk

Varsói Egyezmény alapján a fuvarozóval szemben emelt panasz vagy részére adott utasítás ugyanazzal a hatással bír, akár a szerződő, akár a tényleges fuvarozóhoz címzik. A Varsói Egyezmény 12. cikkében szabályozott utasítások azonban csak abban az esetben hatályosak, ha azokat a szerződő fuvarozóhoz címzik.

V. cikk

A tényleges fuvarozó által teljesített fuvarozás esetében a tényleges és a szerződő fuvarozó alkalmazottja és ügynöke jogosult a jelen Egyezmény alapján az őt alkalmazó tényleges vagy szerződő fuvarozó által érvényesíthető felelősségi korlátokra hivatkozni, amennyiben bizonyítja, hogy a kárt alkalmazása körében eljárva okozta. Nem élhet azonban e kimentési lehetőséggel, ha bebizonyosodik, hogy olyan magatartást tanúsított, mely a Varsói Egyezmény értelmében kizárja a felelősség korlátozását.

VI. cikk

A tényleges fuvarozó által teljesített fuvarozás esetében a vele és a szerződő fuvarozóval, valamint alkalmazási körükben eljáró alkalmazottjával és ügynökével szemben megítélhető kártérítés összege nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet a jelen Egyezmény alapján akár a szerződő, akár a tényleges fuvarozóval szemben érvényesíteni lehet, és egyik említett személy felelőssége sem haladhatja meg azt az összeget, amelyre a Varsói Egyezmény értelmében a felelőssége korlátozódik.

VII. cikk

A tényleges fuvarozó által teljesített fuvarozás során okozott károk megtérítése iránti keresetét a felperes – választása szerint – mind a tényleges, mind a szerződő fuvarozóval szemben benyújthatja, őket együttesen vagy külön-külön is perelheti. Amennyiben a keresetet csak az egyik fuvarozóval szemben nyújtja be, az alperes fuvarozónak jogában áll perbe hívni a másik fuvarozót. Az eljárási szabályok tekintetében az eljáró bíróság államának joga (*lex fori*) irányadó.

VIII. cikk

Jelen Egyezmény VII. cikkében meghatározott kártérítési keresetet a felperes választása szerint ahhoz a bírósághoz lehet benyújtani, amely a Varsói Egyezmény 28. cikke alapján a fuvarozóval szemben eljárhat, illetve a tényleges

fuvarozó bejegyzett székhelye vagy telephelye szerint illetékes bírósághoz.

IX. cikk

1. Minden olyan szerződéses kikötés, amelynek célja a szerződő vagy a tényleges fuvarozó jelen Egyezményben meghatározott felelősségének korlátozása vagy egy – a jelen Egyezményben meghatározottnál – alacsonyabb felelősségi határösszeg megállapítása, semmis; ezen kikötések semmissége azonban nem vonja maga után a szerződés egészének semmisségét, arra továbbra is a jelen Egyezmény szabályai alkalmazandók.

2. A tényleges fuvarozó által teljesített fuvarozás tekintetében az előző pontban említett rendelkezések nem alkalmazhatók azon szerződéses kikötésekre, amelyek a fuvarozott áru rejtett hibájából, minőségéből vagy fogyatékoságából eredő veszteségre vagy károokra vonatkoznak.

3. A fuvarozási szerződések azon kikötései, és a kár bekövetkezése előtt hatályba lépett azon megállapodások, amelyek akár az alkalmazandó jog meghatározásával, akár az illetékességi szabályoknak a jelen Egyezményben foglaltaktól eltérő megállapításával jelen Egyezmény rendelkezéseit megsértik, semmisek. Áru fuvarozására kötött szerződésben azonban választottbírói kikötés megengedett, amennyiben a Választottbírói szék helye a VIII. cikkben meghatározott valamely hely. A Választottbírói szék köteles a jelen Egyezmény szabályait alkalmazni.

X. cikk

A VII. cikk rendelkezéseinek kivételével jelen Egyezmény egyetlen előírása sem érinti a szerződő és a tényleges fuvarozó viszonyában fennálló jogokat és kötelezettségeket.

XI. cikk

Jelen Egyezmény a XIII. cikkben foglaltak szerinti hatálybalépésének napjáig aláírásra nyitva áll minden állam számára, amely az adott napon az ENSZ-nek vagy valamely szakosított szervének tagja.

XII. cikk

1. Ezen Egyezmény az aláíró tagállamok részéről történő ratifikálástól függően lép hatályba.

2. A ratifikációs okmányokat a Mexikói Egyesült Államok Kormányánál kell letétbe helyezni.

XIII. cikk

1. Öt aláíró állam ratifikációs okmányának letétbe helyezése után jelen Egyezmény – köztük – az ötödik okmány letétbe helyezésének napját követő kilencvenedik napon lép hatályba. Azon államok számára, melyek ennél az időpontnál később ratifikálják az egyezményt, a hatálybalépés időpontja a ratifikációs okmány letétbe helyezésének napját követő kilencvenedik nap.

2. Amint ezen Egyezmény hatályba lépett, a Mexikói Egyesült Államok Kormányának nyilvántartásba kell vennie az Egyesült Nemzeteknél és a Nemzetközi Polgári Repülésügyi Szervezetnél.

XIV. cikk

1. Hatálybalépése után jelen Egyezményhez bármely ENSZ tagállam, illetve bármely szakosított szerv tagállama csatlakozhat.

2. A csatlakozás csatlakozási okiratnak a Mexikói Kormányánál történő letétbe helyezésével történik, és az a letétbe helyezés napját követő 90. naptól hatályos.

XV. cikk

1. Bármelyik Szerződő Állam felmondhatja ezt a Egyezményt a Mexikói Egyesült Államok Kormányához címzett értesítéssel.

2. A felmondás a nyilatkozatnak a Mexikói Egyesült Államok Kormányához érkezésének napját követő 6 hónap elteltével hatályos.

XVI. cikk

1. A ratifikáció, illetve a csatlakozás időpontjában vagy bármely későbbi időpontban bármely szerződő állam kijelentheti a Mexikói Egyesült Államok Kormányához intézett nyilatkozatában, hogy jelen Egyezmény hatályát kiterjeszti azon területekre is, melyeknek nemzetközi kapcsolataiért felelős.

2. Az Egyezmény hatálya a nyilatkozatnak a Mexikói Egyesült Államok Kormányánál általi kézhezvétele napját követő harmincadik naptól kiterjed a nyilatkozatban megnevezett területekre.

3. A szerződő államok jelen Egyezményt a XV. cikk rendelkezéseivel összhangban bármikor jogosultak felmondani azon területek mindegyike vagy bármelyike tekintetében, amelyeknek nemzetközi kapcsolataiért felelősek.

XVII. cikk

Jelen Egyezményhez fenntartások nem fűzhetők.

XVIII. cikk

A Mexikói Egyesült Államok Kormánya tájékoztatja a Nemzetközi Polgári Repülésügyi Szervezetet és az Egyesült Nemzetek Szervezetének vagy bármely szakosított szervének minden tagállamát:

- a) ezen Egyezmény bármely aláírásáról és annak napjáról;
- b) bármely ratifikációs vagy csatlakozási okmány letétbe helyezéséről és annak napjáról;
- c) a jelen Egyezmény – XIII. cikk 1. pontja értelmében történő – hatálybalépésének idejéről;
- d) bármely felmondási nyilatkozat kézhezvételéről és annak napjáról;
- e) a XVI. cikk szerint tett bármely nyilatkozat vagy értesítés kézhezvételéről és annak napjáról.

A fentiek tanúsításául alulírott, megfelelően felhatalmazott Teljhatalmú Meghatalmazottak aláírták ezt az Egyezményt.

Kelt Guadalajarában, ezerkilencszázhatvanegy szeptember tizennyolcadikán, angol, francia és spanyol hiteles nyelveken. Bármely belső ellentmondás esetén a Varsói Egyezmény nyelve, azaz a francia nyelv az irányadó. A Mexikói Kormány kötelezettséget vállal jelen Egyezmény orosz nyelven való kiadására.

Jelen Egyezményt a Mexikói Egyesült Államok Kormányánál kell letétbe helyezni, és a XI. cikk rendelkezéseinek megfelelően az aláírásra nyitva marad. Az aláírásokról a Mexikói Kormány köteles tájékoztatni az ICAO-t, valamint az ENSZ és a szakosított szervek tagállamait.”

3. § (1) Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba.

(2) A törvény végrehajtásáról a közlekedésért felelős miniszter gondoskodik.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2005. évi XXXVI. törvény

a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről szóló, Hágában, 1965. november 15. napján kelt Egyezmény kihirdetéséről és a nemzetközi kézbesítést szabályozó egyes törvények módosításáról*

(A Magyar Köztársaság csatlakozási okiratának letétbe helyezése 2004. július 13. napján megtörtént, az Egyezmény a Magyar Köztársaság vonatkozásában 2005. április 1. napján hatályba lépett.)

1. § Az Országgyűlés a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről szóló, Hágában, 1965. november 15. napján kelt Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

2. § Az Egyezmény angol nyelvű eredeti szövege és annak magyar fordítása a következő:

**„Convention on the service
abroad of judicial and extrajudicial
documents in civil or commercial matters**

(Concluded November 15, 1965)

The States signatory to the present Convention,

Desiring to create appropriate means to ensure that judicial and extrajudicial documents to be served abroad shall be brought to the notice of the addressee in sufficient time,

Desiring to improve the organisation of mutual judicial assistance for that purpose by simplifying and expediting the procedure,

Have resolved to conclude a Convention to this effect and have agreed upon the following provisions:

Article 1

The present Convention shall apply in all cases, in civil or commercial matters, where there is occasion to transmit a judicial or extrajudicial document for service abroad.

This Convention shall not apply where the address of the person to be served with the document is not known.

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. május 9-i ülésnapján fogadta el.

Chapter I

*Judicial documents**Article 2*

Each Contracting State shall designate a Central Authority which will undertake to receive requests for service coming from other Contracting States and to proceed in conformity with the provisions of Articles 3 to 6.

Each State shall organise the Central Authority in conformity with its own law.

Article 3

The authority or judicial officer competent under the law of the State in which the documents originate shall forward to the Central Authority of the State addressed a request conforming to the model annexed to the present Convention, without any requirement of legalisation or other equivalent formality.

The document to be served or a copy thereof shall be annexed to the request. The request and the document shall both be furnished in duplicate.

Article 4

If the Central Authority considers that the request does not comply with the provisions of the present Convention it shall promptly inform the applicant and specify its objections to the request.

Article 5

The Central Authority of the State addressed shall itself serve the document or shall arrange to have it served by an appropriate agency, either

a) by a method prescribed by its internal law for the service of documents in domestic actions upon persons who are within its territory, or

b) by a particular method requested by the applicant, unless such a method is incompatible with the law of the State addressed.

Subject to sub-paragraph *b)* of the first paragraph of this Article, the document may always be served by delivery to an addressee who accepts it voluntarily.

If the document is to be served under the first paragraph above, the Central Authority may require the document to be written in, or translated into, the official language or one of the official languages of the State addressed.

That part of the request, in the form attached to the present Convention, which contains a summary of the document to be served, shall be served with the document.

Article 6

The Central Authority of the State addressed or any authority which it may have designated for that purpose, shall complete a certificate in the form of the model annexed to the present Convention.

The certificate shall state that the document has been served and shall include the method, the place and the date of service and the person to whom the document was delivered. If the document has not been served, the certificate shall set out the reasons which have prevented service.

The applicant may require that a certificate not completed by a Central Authority or by a judicial authority shall be countersigned by one of these authorities.

The certificate shall be forwarded directly to the applicant.

Article 7

The standard terms in the model annexed to the present Convention shall in all cases be written either in French or in English. They may also be written in the official language, or in one of the official languages, of the State in which the documents originate.

The corresponding blanks shall be completed either in the language of the State addressed or in French or in English.

Article 8

Each Contracting State shall be free to effect service of judicial documents upon persons abroad, without application of any compulsion, directly through its diplomatic or consular agents.

Any State may declare that it is opposed to such service within its territory, unless the document is to be served upon a national of the State in which the documents originate.

Article 9

Each Contracting State shall be free, in addition, to use consular channels to forward documents, for the purpose of service, to those authorities of another Contracting State which are designated by the latter for this purpose.

Each Contracting State may, if exceptional circumstances so require, use diplomatic channels for the same purpose.

Article 10

Provided the State of destination does not object, the present Convention shall not interfere with

a) the freedom to send judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad,

b) the freedom of judicial officers, officials or other competent persons of the State of origin to effect service of judicial documents directly through the judicial officers, officials or other competent persons of the State of destination,

c) the freedom of any person interested in a judicial proceeding to effect service of judicial documents directly through the judicial officers, officials or other competent persons of the State of destination.

Article 11

The present Convention shall not prevent two or more Contracting States from agreeing to permit, for the purpose of service of judicial documents, channels of transmission other than those provided for in the preceding Articles and, in particular, direct communication between their respective authorities.

Article 12

The service of judicial documents coming from a Contracting State shall not give rise to any payment or reimbursement of taxes or costs for the services rendered by the State addressed.

The applicant shall pay or reimburse the costs occasioned by

a) the employment of a judicial officer or of a person competent under the law of the State of destination,

b) the use of a particular method of service.

Article 13

Where a request for service complies with the terms of the present Convention, the State addressed may refuse to comply therewith only if it deems that compliance would infringe its sovereignty or security.

It may not refuse to comply solely on the ground that, under its internal law, it claims exclusive jurisdiction over the subject-matter of the action or that its internal law would not permit the action upon which the application is based.

The Central Authority shall, in case of refusal, promptly inform the applicant and state the reasons for the refusal.

Article 14

Difficulties which may arise in connection with the transmission of judicial documents for service shall be settled through diplomatic channels.

Article 15

Where a writ of summons or an equivalent document had to be transmitted abroad for the purpose of service, under the provisions of the present Convention, and the defendant has not appeared, judgment shall not be given until it is established that

a) the document was served by a method prescribed by the internal law of the State addressed for the service of documents in domestic actions upon persons who are within its territory, or

b) the document was actually delivered to the defendant or to his residence by another method provided for by this Convention,

and that in either of these cases the service or the delivery was effected in sufficient time to enable the defendant to defend.

Each Contracting State shall be free to declare that the judge, notwithstanding the provisions of the first paragraph of this Article, may give judgment even if no certificate of service or delivery has been received, if all the following conditions are fulfilled

a) the document was transmitted by one of the methods provided for in this Convention,

b) a period of time of not less than six months, considered adequate by the judge in the particular case, has elapsed since the date of the transmission of the document,

c) no certificate of any kind has been received, even though every reasonable effort has been made to obtain it through the competent authorities of the State addressed.

Notwithstanding the provisions of the preceding paragraphs the judge may order, in case of urgency, any provisional or protective measures.

Article 16

When a writ of summons or an equivalent document had to be transmitted abroad for the purpose of service, under the provisions of the present Convention, and a judgment has been entered against a defendant who has not appeared, the judge shall have the power to relieve the defendant from the effects of the expiration of the time for appeal from the judgment if the following conditions are fulfilled

a) the defendant, without any fault on his part, did not have knowledge of the document in sufficient time to defend, or knowledge of the judgment in sufficient time to appeal, and

b) the defendant has disclosed a prima facie defence to the action on the merits.

An application for relief may be filed only within a reasonable time after the defendant has knowledge of the judgment.

Each Contracting State may declare that the application will not be entertained if it is filed after the expiration of a time to be stated in the declaration, but which shall in no case be less than one year following the date of the judgment.

This Article shall not apply to judgments concerning status or capacity of persons.

Chapter II

*Extrajudicial documents**Article 17*

Extrajudicial documents emanating from authorities and judicial officers of a Contracting State may be transmitted for the purpose of service in another Contracting State by the methods and under the provisions of the present Convention.

Chapter III

*General clauses**Article 18*

Each Contracting State may designate other authorities in addition to the Central Authority and shall determine the extent of their competence.

The applicant shall, however, in all cases, have the right to address a request directly to the Central Authority.

Federal States shall be free to designate more than one Central Authority.

Article 19

To the extent that the internal law of a Contracting State permits methods of transmission, other than those provided for in the preceding Articles, of documents coming from abroad, for service within its territory, the present Convention shall not affect such provisions.

Article 20

The present Convention shall not prevent an agreement between any two or more Contracting States to dispense with

- a) the necessity for duplicate copies of transmitted documents as required by the second paragraph of Article 3,
- b) the language requirements of the third paragraph of Article 5 and Article 7,
- c) the provisions of the fourth paragraph of Article 5,
- d) the provisions of the second paragraph of Article 12.

Article 21

Each Contracting State shall, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession, or at a later date, inform the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands of the following

a) the designation of authorities, pursuant to Articles 2 and 18,

b) the designation of the authority competent to complete the certificate pursuant to Article 6,

c) the designation of the authority competent to receive documents transmitted by consular channels, pursuant to Article 9.

Each Contracting State shall similarly inform the Ministry, where appropriate, of

a) opposition to the use of methods of transmission pursuant to Articles 8 and 10,

b) declarations pursuant to the second paragraph of Article 15 and the third paragraph of Article 16,

c) all modifications of the above designations, oppositions and declarations.

Article 22

Where Parties to the present Convention are also Parties to one or both of the Conventions on civil procedure signed at The Hague on 17th July 1905, and on 1st March 1954, this Convention shall replace as between them Articles 1 to 7 of the earlier Conventions.

Article 23

The present Convention shall not affect the application of Article 23 of the Convention on civil procedure signed at The Hague on 17th July 1905, or of Article 24 of the Convention on civil procedure signed at The Hague on 1st March 1954.

These Articles shall, however, apply only if methods of communication, identical to those provided for in these Conventions, are used.

Article 24

Supplementary agreements between Parties to the Conventions of 1905 and 1954 shall be considered as equally applicable to the present Convention, unless the Parties have otherwise agreed.

Article 25

Without prejudice to the provisions of Articles 22 and 24, the present Convention shall not derogate from Conventions containing provisions on the matters governed by this Convention to which the Contracting States are, or shall become, Parties.

Article 26

The present Convention shall be open for signature by the States represented at the Tenth Session of the Hague Conference on Private International Law.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 27

The present Convention shall enter into force on the sixtieth day after the deposit of the third instrument of ratification referred to in the second paragraph of Article 26.

The Convention shall enter into force for each signatory State which ratifies subsequently on the sixtieth day after the deposit of its instrument of ratification.

Article 28

Any State not represented at the Tenth Session of the Hague Conference on Private International Law may accede to the present Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of Article 27. The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for such a State in the absence of any objection from a State, which has ratified the Convention before such deposit, notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands within a period of six months after the date on which the said Ministry has notified it of such accession.

In the absence of any such objection, the Convention shall enter into force for the acceding State on the first day of the month following the expiration of the last of the periods referred to in the preceding paragraph.

Article 29

Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that the present Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for the territories mentioned in such an extension on the sixtieth day after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 30

The present Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 27, even for States which have ratified it or acceded to it subsequently.

If there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at least six months before the end of the five year period.

It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation shall have effect only as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other Contracting States.

Article 31

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall give notice to the States referred to in Article 26, and to the States which have acceded in accordance with Article 28, of the following

- a) the signatures and ratifications referred to in Article 26;
- b) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of Article 27;
- c) the accessions referred to in Article 28 and the dates on which they take effect;
- d) the extensions referred to in Article 29 and the dates on which they take effect;
- e) the designations, oppositions and declarations referred to in Article 21;
- f) the denunciations referred to in the third paragraph of Article 30.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at The Hague, on the 15th day of November, 1965, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States represented at the Tenth Session of the Hague Conference on Private International Law.

Egyezmény a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bíróági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről

(Kelt Hágában, 1965. november 15. napján)

Jelen Egyezmény Aláíró Államai

attól az óhajtól vezérelvén, hogy megfelelő intézkedések révén biztosítsák a külföldön kézbesítendő bíróági és bíróságon kívüli iratok címzettekhez megfelelő időben történő eljutását,

azzal a szándékkal, hogy e célból a kölcsönös jogsegélyt fejlesszék, minek révén az eljárás egyszerűbbé és gyorsabbá válik,

elhatározták, hogy évégett Egyezményt kötnek, és megálapodtak az alábbiakban:

1. cikk

Jelen Egyezményt polgári és kereskedelmi ügyekben minden esetben alkalmazni kell, amikor bírósági vagy bíróságon kívüli iratot külföldön történő kézbesítés céljából kell továbbítani.

Az Egyezmény nem alkalmazható, amennyiben a címzett lakcíme ismeretlen.

I. Fejezet

Bírósági iratok

2. cikk

Minden Szerződő Állam kijelöl egy Központi Hatóságot, amely a 3–6. cikkek szerint fogadja a valamely másik Szerződő Államból érkező, iratok kézbesítése iránti kérelmeket, és megteszi a szükséges intézkedéseket.

A Központi Hatóságot minden Szerződő Állam saját jogának megfelelően szervezi meg.

3. cikk

Az azon Állam joga szerint illetékes hatóság vagy igazságügyi tisztviselő, amelyből az irat származik, a jelen Egyezményhez Mellékletként csatolt mintának megfelelő kérelmet intéz a megkeresett Állam Központi Hatóságához, anélkül, hogy az iratok hitelesítésére vagy más megfelelő alakszerűségekre szükség lenne.

A kérelemhez csatolni kell a bírósági iratot vagy annak másolatát. A kérelmet és az iratot két példányban kell megküldeni.

4. cikk

Amennyiben a Központi Hatóság úgy ítéli meg, hogy a kérelem nem felel meg az Egyezménynek, erről haladéktalanul tájékoztatja a megkereső szervet, és pontosan megjelöli a kérelemmel szemben támasztott kifogásait.

5. cikk

A megkeresett Állam Központi Hatósága az iratot maga kézbesíti vagy gondoskodik annak kézbesítéséről, és

a) vagy olyan módon, amelyet a saját belső joga ír elő a saját területén keletkezett iratok ott tartózkodó személyek részére történő kézbesítésére,

b) vagy a megkereső szerv által kívánt valamely különleges módon, kivéve, ha ez a mód a megkeresett Állam jogával összeegyeztethetetlen.

Az első bekezdés b) pontjában említett esettől eltekintve a kézbesítésre mindig sor kerülhet a címzett részére történő átadás útján, ha azt hajlandó önként átvenni.

Amennyiben az iratot az első bekezdés szerint kell kézbesíteni, a Központi Hatóság megkívánhatja, hogy az iratot a megkeresett Állam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén állítsák ki, avagy lássák el e nyelven készült fordítással.

A kérelemnek azt a részét, amely a jelen Egyezményhez Mellékletként csatolt minta szerint az irat lényeges tartalmát foglalja össze, a címzettnek az irattal együtt kézbesíteni kell.

6. cikk

A megkeresett Állam Központi Hatósága, illetőleg bármely erre kijelölt hatósága olyan kézbesítési tanúsítványt állít ki, amely megfelel a jelen Egyezményhez Mellékletként csatolt mintának.

A tanúsítvány tanúsítja az irat kézbesítésének megtörténtét; tartalmazza a kézbesítés módját, helyét és időpontját, továbbá feltünteti azt a személyt, akinek az iratot áadták. Szükség esetén fel kell tüntetni azokat az okokat, amelyek a kézbesítést megghiúsították.

A megkereső szerv kérheti, hogy az olyan tanúsítványt, amelyet nem a Központi Hatóság vagy valamely bírói szerv állított ki, e hatóságok egyike lássa el záradékkal.

A tanúsítványt a megkereső szerv részére közvetlenül kell megküldeni.

7. cikk

A jelen Egyezményhez Mellékletként csatolt minta előre nyomtatott szövegrészeit minden esetben angol vagy francia nyelven kell feltüntetni. Azokat ezenkívül azon Állam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén is fel lehet tüntetni, amelyből az irat származik.

A bejegyzéseket a megkeresett Állam nyelvén, avagy angol vagy francia nyelven kell megszövegezni.

8. cikk

Minden Szerződő Állam jogosult arra, hogy azon személyeknek, akik külföldön tartózkodnak, közvetlenül diplomáciai vagy konzuli képviselője útján, kényszerítő eszköz alkalmazása nélkül kézbesítsen bírósági iratokat.

Bármely Állam kinyilváníthatja, hogy a saját területén történő ilyen kézbesítést ellenzi, kivéve, ha az iratot azon Állam polgárának kell kézbesíteni, amelyből az irat származik.

9. cikk

Minden Szerződő Állam jogosult továbbá arra, hogy a konzuli utat vegye igénybe iratoknak kézbesítés céljából valamely másik Szerződő Állam azon hatóságaihoz történő továbbításához, amelyet utóbbi erre kijelölt.

Amennyiben ezt rendkívüli körülmények teszik szükségessé, minden Szerződő Állam igénybe veheti e célra a diplomáciai utat is.

10. cikk

Ha a rendeltetési hely Állama ezt nem ellenzi, jelen Egyezmény nem zárja ki azt, hogy

a) külföldön tartózkodó személyek részére közvetlenül posta útján küldjenek meg bírósági iratokat;

b) azon Állam igazságügyi tisztviselői, egyéb tisztviselői vagy egyéb erre hivatott személyei, amelyből az irat származik, közvetlenül a rendeltetési hely Államának igazságügyi tisztviselői, egyéb tisztviselői vagy egyéb erre hivatott személyei útján foganatosíthassanak kézbesítést;

c) valamely bírósági eljárásban érdekelt személy közvetlenül a rendeltetési hely Államának igazságügyi tisztviselői, egyéb tisztviselői vagy egyéb erre hivatott személyei útján foganatosíthasson kézbesítést.

11. cikk

Jelen Egyezmény nem zárja ki azt, hogy két vagy több Szerződő Állam olyan megállapodást kössön, amelyben bírósági iratok kézbesítésének céljából az előző cikkek rendelkezéseitől eltérő továbbítási utak igénybevételét tegyék lehetővé, így különösen a hatóságaik közötti közvetlen érintkezést.

12. cikk

A Szerződő Államok egyikéből származó bírósági iratoknak a megkeresett Állam által foganatosított kézbesítésért nem szabad illetékek és költségek megfizetését, illetve megtérítését követelni.

A megkereső szerv mindazonáltal köteles megfizetni, illetve megtéríteni azon költségeket, amelyek annak folytán merülnek fel,

a) hogy a kézbesítés foganatosítása során igazságügyi tisztviselő vagy a rendeltetési hely Államának joga szerint illetékes személy működik közre;

b) hogy a kézbesítésnek valamely különleges módját alkalmazzák.

13. cikk

Amennyiben a kézbesítés iránti kérelem megfelel jelen Egyezmény rendelkezéseinek, a megkeresett Állam csak

abban az esetben tagadhatja meg annak teljesítését, ha úgy ítéli meg, hogy a teljesítés szuverenitását vagy biztonságát veszélyeztetné.

A kérelem teljesítése nem tagadható meg pusztán abból az okból, hogy a megkeresett Államnak saját belső joga alapján kizárólagos joghatósága van az adott ügyben, vagy a belső joga nem ismer olyan eljárást, amelyben a kérelmet előterjesztették.

A Központi Hatóság a teljesítés megtagadása esetén haladéktalanul értesíti a megkereső szervet és közli a megtagadás okát.

14. cikk

A kézbesítendő bírósági iratok továbbítása során felmerülő nehézségeket diplomáciai úton kell rendezni.

15. cikk

Amennyiben idézést vagy azzal egy tekintet alá eső iratot kellett jelen Egyezmény rendelkezései szerint külföldre továbbítani kézbesítés céljából, és az alperes nem bocsátkozott perbe, határozatot mindaddig nem lehet hozni, amíg megállapítást nem nyer,

a) hogy az iratot kézbesítették olyan módon, amelyet a megkeresett Állam belső joga ír elő a saját területén keletkezett iratok ott tartózkodó személyek részére történő kézbesítésére, vagy

b) hogy az iratot ténylegesen átadták az alperesnek, vagy a lakóhelyén a jelen Egyezmény által meghatározott valamely más módon,

és a fenti esetek mindegyikében az iratot megfelelő időben kézbesítették vagy adták át ahhoz, hogy az alperesnek módjában állott védekezni.

A Szerződő Államok bármelyike kinyilváníthatja, hogy bírái e cikk első bekezdésének rendelkezéseire tekintet nélkül eldönthetik a jogvitát akkor is, ha nem érkezett vissza a kézbesítésről vagy átadásról szóló tanúsítvány, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesült:

a) az iratot a jelen Egyezményben meghatározott módok valamelyikének megfelelően továbbították;

b) az irat továbbítása óta eltelt egy olyan időtartam, amelyet a bíró az adott esetben elegendőnek tekint, de legalább hat hónap;

c) a megkeresett Állam illetékes hatóságain keresztül megtett minden ésszerű lépés ellenére semmiféle tanúsítvány nem érkezett.

E cikk rendelkezései nem képezik akadályát annak, hogy a bíró sürgős esetben ideiglenes intézkedést alkalmazzon, ideértve a biztosítási intézkedéseket is.

16. cikk

Amennyiben idézést vagy azzal egy tekintet alá eső iratot kellett jelen Egyezmény rendelkezései szerint külföldre továbbítani kézbesítés céljából, és olyan alperessel szemben hoztak határozatot, aki nem bocsátkozott perbe, a bíró

őt mentesítheti a jogorvoslati határidő elmulasztásának következményei alól, amennyiben az alábbi feltételek teljesültek:

a) az alperes önhibáján kívül nem szerzett tudomást az iratról olyan időben, hogy a védekezés módjában állott volna, vagy a határozatról olyan időben, hogy a jogorvoslat benyújtása módjában állott volna; és

b) az alperes védekezése nem tűnik megalapozatlannak.

Mentesítésre irányuló kérelmet az alperes csak a határozatról történő tudomásszerzéstől számított ésszerű időn belül nyújthat be.

A Szerződő Államok bármelyike kinyilváníthatja, hogy a kérelemnek nem ad helyt, amennyiben azt a nyilatkozatában megjelölt határidő elteltét követően nyújtják be; ez a határidő azonban semmiképpen nem lehet rövidebb, mint a határozat keltétől számított egy év.

E cikk nem alkalmazható az olyan határozatokra, amelyeket személyi állapot tekintetében hoztak.

II. Fejezet

Bíróságon kívüli iratok

17. cikk

Azon bíróságon kívüli iratok, amelyek a Szerződő Államok hatóságaitól és igazságügyi tisztviselőitől származnak, valamely másik Szerződő Államban történő kézbesítés céljából a jelen Egyezményben meghatározott módon és feltételekkel kerülhetnek továbbításra.

III. Fejezet

Általános rendelkezések

18. cikk

Bármely Szerződő Állam kijelölhet a Központi Hatóság mellett további hatóságokat is, meghatározva azok illetékességét.

A megkereső szervnek mindazonáltal minden esetben joga van ahhoz, hogy a kérelmet a Központi Hatósághoz intézze.

Szövetségi államok jogosultak arra, hogy több Központi Hatóságot jelöljenek ki.

19. cikk

Jelen Egyezmény nem zárja ki azt, hogy bármely Szerződő Állam belső joga az előző cikkekben meghatározott módokon kívül más módokat is lehetővé tegyen, amelyek külföldről származó iratokat továbbíthatnak a területén történő kézbesítés céljából.

20. cikk

Jelen Egyezmény nem képezi akadályát annak, hogy két vagy több Szerződő Állam megállapodjon abban, hogy eltekintenek

a) a 3. cikk második bekezdése szerinti azon előírástól, hogy az iratot két példányban kell megküldeni;

b) az 5. cikk harmadik bekezdése és a 7. cikk szerinti nyelvhasználati előírásoktól;

c) az 5. cikk negyedik bekezdésétől;

d) a 12. cikk második bekezdésétől.

21. cikk

A megerősítésről vagy csatlakozásról szóló okiratának letétbe helyezésekor vagy valamely későbbi időpontban minden Szerződő Állam értesíti Hollandia Külügyminisztériumát

a) a 2. és a 18. cikk szerint kijelölt hatóságokról;

b) azon hatóság kijelöléséről, amelyik a 6. cikk szerinti kézbesítési tanúsítványt kiállítja;

c) azon hatóság kijelöléséről, amely az olyan iratokat fogadja, amelyek a 9. cikk szerint konzuli úton kerülnek továbbításra.

Szükséghez képest minden Szerződő Állam hasonló módon értesíti a Minisztériumot

a) arról, hogy kifogásolja a 8. és 10. cikkben meghatározott továbbítási módok alkalmazását;

b) a 15. cikk második bekezdése és a 16. cikk harmadik bekezdése szerinti nyilatkozatáról;

c) a fentiekben említett kijelölések, kifogások és nyilatkozatok bármilyen módosításáról.

22. cikk

Azon Államok viszonylatában, amelyek jelen Egyezményen kívül részesei a polgári eljárásra vonatkozó, Hágában, 1905. július 17. napján kelt Egyezménynek és a polgári eljárásra vonatkozó, Hágában, 1954. március 1. napján kelt Egyezménynek vagy ezek egyikének, jelen Egyezmény a két korábbi Egyezmény 1–7. cikkeinek helyébe lép.

23. cikk

Jelen Egyezmény nem érinti a polgári eljárásra vonatkozó, Hágában, 1905. július 17. napján kelt Egyezmény 23. cikkének, illetve a polgári eljárásra vonatkozó, Hágában, 1954. március 1. napján kelt Egyezmény 24. cikkének alkalmazását.

24. cikk

A Szerződő Államok között az 1905. és az 1954. évi Egyezményekhez létrejött kiegészítő megállapodásokat

továbbra is alkalmazni kell, hacsak az érdekelt Szerződő Államok eltérően nem állapodnak meg.

25. cikk

Nem érintvén a 22. és 24. cikkek rendelkezéseit, jelen Egyezmény nem teszi hatálytalanná azon egyezményeket, amelyek a jelen Egyezmény által szabályozott kérdésekkel kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaznak, és amelyeknek a Szerződő Államok részesei vagy részesei lesznek.

26. cikk

Jelen Egyezmény azon Államok számára áll nyitva aláírásra, amelyek a Hágai Nemzetközi Magánjogi Értekezlet tizedik ülészakán képviseltették magukat.

Az Egyezményt meg kell erősíteni, és a megerősítésről szóló okiratokat Hollandia Külügyminisztériumánál kell letétbe helyezni.

27. cikk

Jelen Egyezmény a megerősítésről szóló harmadik okiratnak a 26. cikk második bekezdése szerinti letétbe helyezésétől számított hatvanadik napon lép hatályba.

Az Egyezmény minden olyan Aláíró Állam tekintetében, amely azt később erősíti meg, a megerősítésről szóló okiratának letétbe helyezésétől számított hatvanadik napon lép hatályba.

28. cikk

Bármely, magát a Hágai Nemzetközi Magánjogi Értekezlet tizedik ülészakán nem képviseltető Állam csatlakozhat jelen Egyezményhez azt követően, hogy az a 27. cikk első bekezdése értelmében hatályba lépett. A csatlakozásról szóló okiratot Hollandia Külügyminisztériumánál kell letétbe helyezni.

Az Egyezmény az ilyen Állam tekintetében csak akkor lép hatályba, ha azon Államoknak, amelyek az Egyezményt ezen csatlakozó okirat letétbe helyezését megelőzően erősítették meg, egyike sem emel kifogást Hollandia Külügyminisztériumánál hat hónapon belül attól az időponttól számítva, hogy nevezett Minisztérium a csatlakozásról részére értesítést küldött.

Kifogás hiányában a csatlakozó Állam tekintetében jelen Egyezmény annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a második bekezdésben említett határidők közül az utolsónak a leteltét követi.

29. cikk

Az aláíráskor, a megerősítéskor vagy a csatlakozáskor bármely Állam kinyilváníthatja, hogy jelen Egyezmény hatálya mindazon területekre kiterjed, amelyeknek kül-

kapcsolatait ellátja, avagy e területek közül egyesekre. Az ilyen nyilatkozat akkor válik hatályossá, amikor az Egyezmény hatályba lép azon Állam tekintetében, amely azt tette.

Minden későbbi kiterjesztő nyilatkozatot Hollandia Külügyminisztériumánál kell bejelenteni.

Az Egyezmény azon területek tekintetében, amelyekre annak hatályát kiterjesztették, a második bekezdésben említett bejelentéstől számított hatvanadik napon lép hatályba.

30. cikk

Jelen Egyezmény a 27. cikk első bekezdése szerinti hatálybalépésének napjától számított öt évig marad hatályban, azon Államok tekintetében is, amelyek azt később erősítették meg, vagy ahhoz később csatlakoztak.

Az Egyezmény hatálya felmondás hiányában ötvenként halgatólágosan meghosszabbodik.

A felmondást legalább hat hónappal az öt éves időszak lejártát megelőzően lehet bejelenteni Hollandia Külügyminisztériumánál.

A felmondás korlátozódhat egyes területekre is, amelyekre az Egyezmény hatálya kiterjed.

A felmondás csak azon Államra hat ki, amely azt bejelentette. A többi Szerződő Állam tekintetében az Egyezmény hatálya fennmarad.

31. cikk

Hollandia Külügyminisztériuma értesíti a 26. cikkben meghatározott Államokat, továbbá azon Államokat, amelyek a 28. cikk értelmében csatlakoztak

- a) a 26. cikk szerinti aláírásokról és megerősítésekről;
- b) arról az időpontról, amikor az Egyezmény a 27. cikk első bekezdése értelmében hatályba lép;
- c) a 28. cikk szerinti csatlakozásokról és azon időpontról, amikor azok hatályossá válnak;
- d) a 29. cikk szerinti kiterjesztő nyilatkozatokról és azon időpontról, amikor azok hatályossá válnak;
- e) a 21. cikkben meghatározott kijelölésekről, kifogásokról és nyilatkozatokról;
- f) a 30. cikk harmadik bekezdése szerinti felmondásokról.

Ennek hitelül a kellően meghatalmazott alulírottak jelen Egyezményt aláírták.

Készült Hágában, 1965. november 15. napján, angol és francia nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles, egy példányban, amely Hollandia Kormányának levéltárában kerül elhelyezésre, és amelyről diplomáciai úton hiteles másolat kerül megküldésre azon Államoknak, amelyek a Hágai Nemzetközi Magánjogi Értekezlet tizedik ülészakán képviseltették magukat.

Melléklet a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről szóló, Hágában, 1965. november 15. napján aláírt Egyezményhez

1. jogsegélykérelem:

KÉRELEM – REQUEST

**BÍRÓSÁGI VAGY BÍRÓSÁGON KÍVÜLI IRAT KÜLFÖLDÖN TÖRTÉNŐ KÉZBESÍTÉSÉRE
FOR SERVICE ABROAD OF JUDICIAL OR EXTRAJUDICIAL DOCUMENT**

A polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről szóló, Hágában, 1965. november 15. napján aláírt Egyezmény

Convention on the service abroad of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters, signed in The Hague, on the 15th of November 1965.

A megkereső szerv megnevezése és címe
Identity and address of the applicant

A fogadó hatóság címe
Address of receiving authority

A megkereső szervnek van szerencséje a fogadó hatóság részére az alább megjelölt iratokat – két példányban – azzal a kéressel megküldeni, hogy azokból egy példányt az említett Egyezmény 5. cikke értelmében haladéktalanul kézbesíttetni szíveskedjenek az alábbi címzettnak:

The undersigned applicant has the honour to transmit – in duplicate – the documents listed below and, in conformity with article 5 of the above-mentioned Convention, request prompt service of one copy thereof on the addressee, i.e.,

- a) a törvényes kézbesítési módok egyike szerint (5. cikk első bekezdés a) pont)*
in accordance with the provisions of sub-paragraph a) of the first paragraph of article 5 of the Convention*
- b) az alábbi különleges formában (5. cikk első bekezdés b) pont)*
in accordance with the following particular method (sub-paragraph b) of the first paragraph of article 5)*

- c) adott esetben egyszerű átadás útján (5. cikk második bekezdés)*
by delivery to the addressee, if he accepts it voluntarily (second paragraph of article 5)*

Kérjük a hatóságot, hogy a megkereső szerv részére az iratnak – és mellékleteinek* – egy példányát a hátoldalon lévő kézbesítési bizonyítvánnyal együtt küldje vissza, vagy gondoskodjon erről.

The authority is requested to return or to have returned to the applicant a copy of the documents – and of the annexes* – with a certificate as provided on the reverse side.

Az iratok jegyzéke / List of documents

Kiállítva
Done at

the

napján

Aláírás és/vagy bélyegző / Signature and / or stamp

* A nem kívánt rész törlendő. / Delete if inappropriate.

2. kézbesítési tanúsítvány:

TANÚSÍTVÁNY – CERTIFICATE

Az alulírott hatóságnak van szerencséje az Egyezmény 6. cikkének megfelelően igazolni,
The undersigned authority has the honour to certify, in conformity with Article 6 of the Convention

**1. hogy az iratot kézbesítették*
that the document has been served***

- the _____ napján.
- at _____ (kézbesítés helye; helység,
utca, házszám)
(place, street, number)
- az 5. cikkben meghatározott alábbi kézbesítési módok egyike szerint:
in one of the following methods authorised by Article 5:
- a) a törvényes kézbesítési módok egyike szerint (5. cikk első bekezdés a) pont)*
in accordance with the provisions of sub-paragraph a) of the first paragraph of article 5 of the Convention
- b) az alábbi különleges formában: *
in accordance with the following particular method: *
- c) a címzettnak történt egyszerű átadás útján, aki azt önként átvette *
by delivery to the addressee, who accepted it voluntarily *

A megkeresésben megjelölt iratok az alábbi személy részére kerültek átadásra:
The documents referred to in the request have been delivered to:

- név:
identity of the person:
- a címzetthez fűződő családi, üzleti vagy egyéb kapcsolata:
relationship to the addressee (family, business or other):

**2. hogy az iratot az alábbi okból nem kézbesítették: *
that the document has not been served, by reason of the following facts: ***

Az Egyezmény 12. cikkének második bekezdésére figyelemmel kérjük a megkereső szervet, hogy a csatolt költségjegyzékben részletezett költségeket fizesse meg vagy térítse meg.*

In conformity with the second paragraph of Article 12 of the Convention, the applicant is requested to pay or reimburse the expenses detailed in the attached statement.*

Mellékletek – Annexes

Kiállítva
Done at

Visszaküldött iratok / documents returned:

Adott esetben a kézbesítés megtörténtét igazoló iratok / In appropriate cases, documents establishing the service:

the _____ napján

Aláírás és/vagy bélyegző / Signature and / or stamp

* A nem kívánt rész törlendő. / Delete if inappropriate.

3. a kézbesítendő irat rövid leírása:

A KÉZBESÍTENDŐ IRAT RÖVID LEÍRÁSA**SUMMARY OF THE DOCUMENT TO BE SERVED**

A polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről szóló, Hágában, 1965. november 15. napján aláírt Egyezmény (5. cikk negyedik bekezdés)

Convention on the service abroad of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters, signed in The Hague, on the 15th of November 1965 (Article 5 fourth paragraph)

A megkereső hatóság megnevezése és címe:
Name and address of the requesting authority:

A felek kiléte:
Particulars of the parties: *

BÍRÓSÁGI IRAT – JUDICIAL DOCUMENT****

Az irat neme és tárgya:
Nature and purpose of the document:

Az eljárás fajtája és tárgya, adott esetben az érvényesített követelés összege:
Nature and purpose of the proceedings and, where appropriate, the amount in dispute:

A bíróság előtt történő megjelenés időpontja és helye:
Date and place for entering appearance: **

A határozatot hozó bíróság megjelölése:
Court which has given judgment: **

A határozat kelte:
Date of the judgment: **

Az iratban meghatározott határidők:
Time-limits stated in the document: **

BÍRÓSÁGON KÍVÜLI IRAT – EXTRAJUDICIAL DOCUMENT****

Az irat neme és tárgya:
Nature and purpose of the document:

Az iratban meghatározott határidők:
Time-limits stated in the document: **

* Adott esetben az irat megküldésében érdekelt személy kiléte és címe / If appropriate, identity and address of the person interested in the transmission of the document

** a nem kívánt rész törlendő / Delete if inappropriate

3. § A Magyar Köztársaság az Egyezményhez csatlakozási okiratának letétbe helyezésekor az alábbi nyilatkozatokat, illetőleg fenntartásokat tette:

– a 2. cikkhez:

„A Magyar Köztársaságban az Egyezmény 2. cikke szerinti Központi Hatóság feladatait az Igazságügyi Minisztérium látja el.”

– az 5. cikk harmadik bekezdéséhez:

„Az Egyezmény 5. cikkének első bekezdésében meghatározott kézbesítési módok alkalmazására a Magyar Köztársaságban csak akkor kerülhet sor, ha a kézbesítendő iratot ellátták hiteles magyar nyelvű fordítással.”

– a 6. cikkhez:

„Az Egyezmény 6. cikkében meghatározott tanúsítványt a Magyar Köztársaságban a kézbesítést fogantató bíróság állítja ki.”

– a 8. cikkhez:

„A Magyar Köztársaság ellenzi azt, hogy a külföldi államok diplomáciai vagy konzuli képviselői közvetlenül kézbesítsenek iratokat a Magyar Köztársaság területén, kivéve, ha a címzett a diplomáciai vagy konzuli képviselő küldő államának állampolgára.”

– a 9. cikkhez:

„Az Egyezmény 9. cikke értelmében konzuli úton továbbított kézbesítendő iratokat a Magyar Köztársaságban az Igazságügyi Minisztérium fogadja.”

– a 10. cikkhez:

„A Magyar Köztársaság az Egyezmény 10. cikkében meghatározott kézbesítési módok alkalmazását ellenzi.”

– a 15. cikkhez:

„A Magyar Köztársaság kinyilvánítja, hogy a magyar bíróságok eldönthetik a jogvitát, amennyiben az Egyezmény 15. cikkének második bekezdésében meghatározott valamennyi feltétel teljesült.”

– a 16. cikkhez:

„A Magyar Köztársaság kinyilvánítja, hogy az Egyezmény 16. cikkében meghatározott igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye, amennyiben azt a határozat keltétől számított egy éven túl nyújtják be.”

4. § Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy ellássa az Egyezmény 2. cikke szerinti Központi Hatóság feladatkörét.

5. § A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 135. §-a (1) bekezdésének negyedik mondata helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„A mulasztás esetére megállapított következmények alkalmazásának helye van akkor is,

a) amennyiben a keresetlevelet a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok tagállamokban történő kézbesítéséről szóló 1348/2000/EK tanácsi rendelet alapján kellett kézbesíteni, de a kézbesítés megtörténtéről kézbesítési igazolás nem érkezett vissza, feltéve, hogy a rendelet 19. cikke (2) be-

kezdésének a)–c) pontjában foglalt feltételek fennállnak; vagy

b) amennyiben a keresetlevelet a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről szóló, Hágában, 1965. november 15. napján kelt Egyezmény alapján kellett kézbesíteni, de a kézbesítés megtörténtéről kézbesítési igazolás nem érkezett vissza, feltéve, hogy az Egyezmény 15. cikke második bekezdésének a)–c) pontjában foglalt feltételek fennállnak.”

6. § A Pp. 136/A. §-ának (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben olyan alperessel szemben került sor bírósági meghagyás kibocsátására, akinek a keresetlevelet

a) a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok tagállamokban történő kézbesítéséről szóló 1348/2000/EK tanácsi rendelet, vagy

b) a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről szóló, Hágában, 1965. november 15. napján kelt Egyezmény alapján

kellett kézbesíteni, a bírósági meghagyás megtámadására előírt határidő elmulasztása esetén a bírósági meghagyás kibocsátásától számított egy évig van helye igazolásnak. Az igazolási kérelemben érdemi védekezést is elő kell terjeszteni. E szabály nem alkalmazható a személyállapotról vonatkozó perekben.”

7. § A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény az alábbi 37/B. §-sal egészül ki:

„37/B. § (1) Ha a végrehajtást kérő belföldön lakóhellyel nem rendelkezik, a végrehajtási kérelem benyújtásával egyidejűleg kézbesítési megbízottat kell megjelölni. A kézbesítési megbízott ügyvéd, valamint magyarországi székhellyel, illetve lakóhellyel rendelkező szervezet vagy természetes személy egyaránt lehet. A végrehajtási kérelemhez mellékelni kell a kézbesítési megbízott megbízását, illetve a megbízatás elfogadását igazoló okiratot. A kézbesítési megbízott feladata, hogy a végrehajtási eljárásban keletkezett, a végrehajtást kérő részére kézbesítendő iratokat átvegye, és azokat a megbízó részére továbbítsa.

(2) Amennyiben a végrehajtást kérő részére szóló irat az (1) bekezdésben meghatározott módon kerül kézbesítésre, azt a kézbesítési megbízott által történő átvételt követő ötödik napon kell a végrehajtást kérő részére kézbesítettnek tekinteni.

(3) Amennyiben a végrehajtást kérő kézbesítési megbízottat nem jelöl meg, vagy az (1) bekezdésben meghatározott iratokat a kézbesítési megbízott részére kézbesíteni nem lehet, az iratot hirdetmény útján kell kézbesíteni. A Pp. 102. § (2) és (5)–(7) bekezdéseit megfelelően alkalmazni kell.”

8. § A nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet az alábbi 68/A. §-sal egészül ki:

„68/A. § (1) Amennyiben a külföldi bíróság vagy más hatóság által kért jogsegély hivatalos irat kézbesítésére irányul, a kézbesítést a címzettnek a megkeresésben megjelölt címe szerint illetékes helyi bíróság (Budapesten a Pesti Központi Kerületi Bíróság) teljesíti.

(2) Amennyiben a kézbesítendő irat nincs ellátva hiteles magyar nyelvű fordítással, az csak akkor kézbesíthető, ha a címzett azt elfogadja. Az ilyen irat címzett általi átvétele nem jelenti annak végleges elfogadását; a címzett az iratot az átvételtől számított tizenöt napon belül a kézbesítés iránti megkeresést teljesítő belföldi bírósághoz visszaviheti vagy postára adhatja azzal, hogy azt mégsem kívánja elfogadni.

(3) Amennyiben a címzett az iratot a (2) bekezdésben meghatározott rendelkezések szerint nem fogadja el, a kézbesítés iránti megkeresést teljesítő belföldi bíróság a megkereső külföldi bíróságot vagy más hatóságot az irat visszaküldése mellett arról tájékoztatja, hogy az irat a magyar jog szerint nem tekinthető kézbesítettnek.”

9. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetése napján lép hatályba.

(2) A törvény 2–6. §-ai az Egyezmény 28. cikkének harmadik bekezdése szerinti időpontban lépnek hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány rendeletei

A Kormány 99/2005. (V. 28.) Korm. rendelete

a Hajdú-Bihar és a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyékben a 2005. év május 18-i viharos időjárás, valamint a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében 2005. év május 18-án lehullott nagy mennyiségű csapadék és árvíz miatt keletkezett károk enyhítéséről

A Kormány a Hajdú-Bihar és a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyékben a 2005. év május 18-i viharos időjárás miatt keletkezett károk (a továbbiakban: viharkárok), valamint a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében 2005. év május 18-án lehullott nagy mennyiségű csapadék és árvíz miatt keletkezett károk (a továbbiakban: árvíz károk) enyhítése érdekében a következőket rendeli el:

1. §

(1) A Kormány anyagi támogatást nyújt a viharkárok és az árvíz károk következtében károsodott magántulajdon-

ban lévő lakóingatlanok helyreállításának elősegítése érdekében. A támogatás célja a rendkívüli időjárás következtében károsodott lakóingatlanokban a káresemény időpontjában életvitelszerűen lakó károsultak lakhatási feltételeinek biztosítása, az ingatlan esővést megelőző műszaki tartalom és komfortfokozat szerinti helyreállításának, újjáépítésének, pótlásának az elősegítése.

(2) A támogatás feltétele, hogy

a) a károsodott ingatlan lakás céljára szolgáló lakóépület,

b) a károsodott ingatlan építési engedéllyel épült, vagy fennmaradási engedéllyel rendelkezik,

c) az ingatlan a káresemény idején életvitelszerűen lakott volt,

d) a kár a rendkívüli időjárással összefüggésben keletkezett,

e) a tulajdonos nyilatkozik arról, hogy az ingatlanra a kár keletkezésének időpontjában volt-e érvényes biztosítása, illetve az árvíz károk esetében a Wesselényi Miklós Ár- és Belvízvédelmi Kártalanítási Alappal (a továbbiakban: WMA) kötött érvényes szerződése.

2. §

(1) A település támogatási keretösszege az egyes károsult lakóingatlanok felmért helyreállítási, újjáépítési értékéből számított támogatási összegekből tevődik össze.

(2) A támogatási összeg a helyreállítható lakóingatlanok esetében

a) viharkároknál a helyreállítási érték 50%-a, árvíz károknál a helyreállítási érték 90%-a, amennyiben a tulajdonos érvényes biztosítással, illetve árvíz károk esetében a WMA-val kötött érvényes szerződéssel nem rendelkezik, illetve

b) a helyreállítási érték 100%-a, levonva a biztosításból, illetve árvíz károk esetében a WMA-ból megtérülő összegeket.

(3) A támogatási összeg a statikai vagy gazdaságossági okból helyre nem állítható lakóingatlanok esetében a károsodott lakóingatlan alapterülete – de legfeljebb a külön jogszabályban meghatározott, méltányolható lakásigény felső határának megfelelő lakásnagyság – négyzetméterenkénti bruttó legfeljebb 140 ezer forint összegének

a) viharkároknál 50%-a, árvíz károknál 90%-a, amennyiben a tulajdonos érvényes biztosítással, illetve árvíz károk esetében a WMA-val kötött érvényes szerződéssel nem rendelkezik,

b) 100%-a, levonva a biztosításból, illetve árvíz károk esetében a WMA-ból megtérülő összegeket.

3. §

A károsodott lakóingatlanok helyreállítási támogatásának forrásául a helyi önkormányzatok támogatási fejeze-

ten belül „Támogatás rendkívüli időjárás miatt lakossági károk enyhítésének támogatására, valamint az érintett önkormányzatok által e célra felvett hitel kamattámogatására” című előirányzat szolgál.

4. §

(1) A helyi lakosok támogatásához szükséges települési keretösszeget a települési jegyző 2005. július 15-ig igényelheti a Magyar Államkincstár illetékes területi igazgatóságán (a továbbiakban: Igazgatóság) keresztül az illetékes megyei területfejlesztési tanács útján. A területfejlesztési tanács javaslata alapján a települési keretösszegekről a belügyminiszter dönt, majd gondoskodik a támogatás folyósításáról.

(2) Az egyes károsultak támogatásával, a települési keretösszeg elosztásával kapcsolatos feladatokat a jegyző látja el. Ennek során a jegyző a károsultak egyedi szociális helyzetét és rászorultságát, illetve önerejét, valamint a helyi szociális ellátásokat szabályozó rendelet vonatkozó rendelkezéseit veszi figyelembe.

(3) A támogatási megállapodás megkötésére a károsultal [a helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköreiről szóló 1991. évi XX. törvény 139. §-a (1) bekezdésének d) pontjában megállapított jogkörében eljárva] a polgármester jogosult.

(4) A támogatási keretösszeg felhasználásának jogszerűségét az illetékes megyei területfejlesztési tanács vizsgálhatja.

5. §

(1) Az egyes károsultak támogatása vissza nem térítendő állami támogatás, amelynek folyósítása készpénzben történik az önkormányzat útján.

(2) A támogatás új lakás építésére, használt lakás vásárlására vagy a károsodott ingatlan helyreállítására fordítható.

(3) A használt lakást vásárló tulajdonosok támogatásának feltétele, hogy a károsodást szenvedett ingatlanok (telek és felépítmény) tulajdonjogát az illetékes települési önkormányzat szerzi meg.

6. §

(1) A jegyző a biztosított költségvetési támogatás felhasználásáról tárgyév december 31-ei fordulónappal, a mindenkorli zárszámadás keretében és rendje szerint köteles elszámolni. Az ezt követően befejezett munkák tekintetében a befejezést követő 30 napon belül kell elszámolni.

(2) Az elszámolást két-két példányban településenkénti összesítésben, illetve támogatottanként az Igazgatósághoz kell benyújtani.

(3) Az elszámolás egy-egy példányát az Igazgatóság a megyei területfejlesztési tanácshoz és a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatósághoz továbbítja.

7. §

Az önkormányzati tulajdont sújtó károk enyhítése a decentralizált helyi önkormányzati fejlesztési támogatási programok előirányzatai, valamint a vis maior tartalék felhasználásának részletes szabályairól szóló 27/2005. (II. 14.) Korm. rendelet alapján történik.

8. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

A Magyar Nemzeti Bank Elnökének rendeletei

A Magyar Nemzeti Bank elnökének 9/2005. (V. 28.) MNB rendelete emlékérmé kibocsátásáról

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: MNB tv.) 60. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján fennálló jogkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

(1) A Magyar Nemzeti Bank „Az Aggteleki-karszt barlangjai” megnevezéssel 5000 forintos címletű ezüst emlékérmét bocsát ki.

(2) A kibocsátás időpontja: 2005. június 3.

2. §

(1) Az emlékérmé 925 ezrelék finomságú ezüsből készült, súlya 31,46 gramm, átmérője 38,61 mm, széle recézett.

(2) Az emlékérmé előlapján a középmező felső részén egy repülő denevér stilizált ábrázolása látható. A denevér alatt középen, vízszintesen, egymás alatti sorokban az „5000” értékjelzés, a „FORINT” felirat és Bohus Áron tervezőművész mesterjegye található. Az emlékérmé külső részén, köriratban a „2005” verési évszám, a „BP.” verdejel és a „MAGYAR KÖZTÁRSASÁG” felirat olvasható. Az emlékérmé előlapjának képét e rendelet 1. melléklete tartalmazza.

(3) Az emlékérmé hátlapján az Aggteleki-cseppkőbarlang bejáratának és belsejének együttes ábrázolása látható. Az emlékérmé külső részén, baloldalon köriratban „AZ AGGTELEKI-KARSZT BARLANGJAI” felirat olvasható. Az emlékérmé hátlapjának képét e rendelet 2. melléklete tartalmazza.

3. §

Az emlékérméből 10 000 darab készíthető, amelyből 5000 darab különleges – ún. proof – technológiával verhető.

4. §

Ez a rendelet 2005. június 3-án lép hatályba.

Járai Zsigmond s. k.,
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

1. melléklet
a 9/2005. (V. 28.) MNB rendelethez

Az emlékérmé előlapjának képe:

2. melléklet
a 9/2005. (V. 28.) MNB rendelethez

Az emlékérmé hátlapjának képe:

A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 26/2005. (V. 28.) BM rendelete

az Országos Tűzvédelmi Szabályzat kiadásáról szóló 35/1996. (XII. 29.) BM rendelet módosításáról

A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 47. § (2) bekezdésének a) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Az Országos Tűzvédelmi Szabályzat kiadásáról szóló 35/1996. (XII. 29.) BM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) Az R. 1. számú mellékletében meghatározottaktól a 2. számú mellékletben megjelölt tűzvédelmi hatóság, más legalább azonos biztonsági szintet nyújtó előírások megtétele mellett eltérést engedélyezhet.

(2) A kérelmezőnek, az eltérési engedély iránti kérelmet – a legalább azonos biztonsági szintet nyújtó megoldásokra vonatkozó javaslattal együtt – az illetékes hivatásos önkormányzati tűzoltóságnál kell benyújtania.”

2. §

Az R. 3. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A külön jogszabályban megfelelőségi tanúsítvány beszerzésére kötelezett gyártmányok és termékek beépítésekor, elhelyezésekor azok tűzvédelmi megfelelőségét igazolni kell.”

3. §

(1) Az R. 1. számú melléklete helyébe e rendelet 1. melléklete lép.

(2) Az R. 2. számú melléklete helyébe e rendelet 2. melléklete lép.

4. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) E rendelet tervezetének a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, a 98/48/EK irányelvvel módosított 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8–10. cikkében előírt egyeztetése megtörtént.

(3) E rendelet előírásainak nem kell megfelelniük azon termékeknek, amelyeket az Európai Unió valamely tagállamában vagy Törökországban állítottak elő, illetve hoztak forgalomba, vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes valamely EFTA-államban állítottak elő, az ott irányadó előírásoknak megfelelően, feltéve, hogy az irányadó előírások a jelen rendeletben előírttal egyenértékű védelmet nyújtanak, különös tekintettel az egészségvédelemre és a biztonságra.

Dr. Lamperth Mónika s. k.,
belügyminiszter

1. melléklet
a 26/2005. (V. 28.) BM rendelethez

„1. számú melléklet
a 35/1996. (XII. 29.) BM rendelethez

Országos Tűzvédelmi Szabályzat

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. §

Az Országos Tűzvédelmi Szabályzat (a továbbiakban: Szabályzat) a létesítmények, építmények létesítésére, ki-

alakítására, valamint a létesítmények, építmények, gépek, berendezések, eszközök és az anyagok használatára, technológiák alkalmazására vonatkozó tűzvédelmi rendelkezéseket állapítja meg.

2. §

(1) A tűzvédelmi rendelkezések megállapítása és alkalmazása céljából az anyagokat, a technológiát, a tevékenységet, továbbá a veszélyességi övezeteket, a helyiségeket, a szabadtereket, a tűzszakaszokat, az épületeket, a műtárgyakat, az építményeket és a létesítményeket tűzveszélyességi osztályba kell sorolni.

(2) A tűzveszélyességi osztályba sorolásnál a Szabályzat alapulvételével a tevékenység során előállított, feldolgozott, használt, szállított vagy tárolt anyagok fizikai és kémiai tulajdonságait, a technológiák tűzveszélyességének jellemzőit, illetőleg a rendeltetés szerinti tevékenységet, valamint a kapcsolódó kötelezően alkalmazandó jogszabályba foglalt előírásokat kell figyelembe venni.

(3) E Szabályzat alkalmazása szempontjából

a) *alapterület*: a gépek és a berendezések esetében ezek függőleges vetülete által meghatározott terület. Szabadtéri tárolóknál a raktározásra kijelölt térrész oldalhatárain belüli terület. Helyiségeknél, épületeknél és a létesítményeknél a nettó alapterület,

b) *építmény*: olyan ideiglenes vagy végleges műszaki alkotás, amely általában a talajjal való egybeépítés (az alapozás) révén vagy a talaj természetes állapotának, természetes geológiai alakulatának megváltoztatása révén jöhet létre (válhat ingatlan). A talajtól elválasztva eredeti rendeltetésének megfelelő használatra alkalmatlanná válik,

c) *épület*: olyan szerkezetileg önálló építmény, amely a környező külső tértől épületszerkezetekkel részben vagy egészben elválasztott teret alkot, és ezzel az állandó, időszakos vagy idényjellegű tartózkodás, illetőleg használat feltételeit biztosítja,

d) *helyiség*: minden irányból épületszerkezetekkel körülráhatárolt, önálló légtér,

e) *talajszint alatti helyiség*: az a helyiség, melynek a padlófelülete a terepcsatlakozási vonal alatt helyezkedik el,

f) *közösségi épület*: kereskedelmi, oktatási, művelődési, kulturális, társadalmi, igazgatási, vendéglátási, sport és egyéb szórakozási célú, szolgáltatási, vallási, szociális és egészségügyi célú épület,

g) *létesítmény*: egy építési telken álló építmények és szabad terek összessége,

h) *műtárgy*: az épületnek nem minősülő építmény,

i) *szabadter*: helyiségnek nem minősülő térség – beleértve a nyitott fedett színeket –, ahol termelést, raktározást vagy ezekhez kapcsolódó tevékenységet végeznek,

j) *robbanásveszélyes állapot*: az „A” vagy „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyag olyan mennyiségben való jelenléte, valamint előfordulási módja, állapota, mely

esetén az égés, robbanás feltételei közül legalább még az oxigénkoncentráció vagy a gyújtási energia adott,

k) *tűzzszakasz*: az építmény, illetve szabadterület tűzvédelmi szempontból meghatározott olyan önálló egysége, amelyet a szomszédos egységektől meghatározott éghetőségű és tűzállósági határértékű tűzgátló szerkezetek, illetve a jogszabályban előírt tűztávolságok választanak el,

l) *mértékadó tűzzszakasz*: szabadterületen vagy a létesítményben a legtöbb oltóvizet igénylő tűzzszakasz alapterülete,

m) *tűztávolság*: az építmények, illetve a szabadterület tárolt anyagok függőleges vetületei, illetőleg az épületek homlokzati kontúrjai közötti legkisebb távolság,

n) *tűzoltótechnikai eszköz, felszerelés*: az épületekben, építményekben telepített, a tűz észlelésére, jelzésére, oltására, a beavatkozás könnyítésére és a tűzkár csökkentésére, valamint a tűz terjedésének megakadályozására alkalmazott berendezés, illetőleg a tűzoltóság által a tűzoltáshoz, műszaki mentéshez használatos felszerelések,

o) *tűzveszélyes tevékenység*: az a tevékenység, amely a környezetben lévő éghető anyag gyulladási hőmérsékletét, lobbanáspontját meghaladó hőmérséklettel, és/vagy nyílt lánggal, izzással, parázslással, szikrázással jár,

p) *veszélyességi övezet*: helyiségben vagy szabadterületen lévő anyagnak, gépnek, berendezésnek, tűzvédelmi szempontból önállóan értékelendő környezete, térrésze.

A veszélyességi övezet kiterjedését

pa) éghető gáz, gőz, köd, por esetén a (normál üzemi figyelembevételével) vonatkozó jogszabály, szabvány szerint (ide tartoznak a 0-ás, 1-es és 2-es, valamint a 20-as, 21-es és 22-es zónák függőleges vetületeinek összesített területe),

pb) minden más esetben az anyag, gép, berendezés és a kapcsolódó technológiai terület alapján kell megállapítani,

r) *zárt rendszer*: amelyben a veszélyes anyag közvetlen környezetétől elhatárolva van jelen úgy, hogy üzemszerű körülmények között hatásai nem veszélyeztetik környezetét,

s) *hatékony szellőztetés*: ahol az adott térben a szellőzés biztosítja, hogy az éghető gázok, gőzök, porok koncentrációja ne érje el az alsó robbanási határérték 20%-át,

t) *beépített tűzjelző berendezés*: az építményben, szabadterületen elhelyezett, helyhez kötött, a tűz kifejlődésének korai szakaszában észlelést, jelzést és megfelelő tűzvédelmi intézkedést (tűzoltóság értesítése, tűzzszakaszhatáron elhelyezett ajtók csukása, oltóberendezések indítása stb.) önműködően végző berendezés,

u) *beépített tűzoltó berendezés*: az építményekben, szabadterületen elhelyezett, helyhez kötött, a tűz oltására, a beavatkozás könnyítésére, a tűz terjedésének megakadályozására, a tűzkár csökkentésére alkalmazott önműködő berendezés,

ü) *beépített tűzvédelmi berendezés*: a tűz észlelésére, jelzésére, oltására, valamint a tüzeset során keletkező füstnek és forró égésgázoknak az elvezetésére kialakított, helyhez kötött berendezés,

v) *közvetlen tűz- vagy robbanásveszély*: az égés feltételei közül egy kivételével mindegyik adott, és várható, hogy a hiányzó égési feltétel bármelyik pillanatban létrejöhethet, ezáltal nem kívánt tűz vagy robbanás következhet be,

w) *szállásépület*: kizárólag vagy részben – egy időben legalább 20 ember elhelyezését biztosító – átmeneti otthon (szállás) céljára szolgáló szobaegységet, valamint közös használatú mellék- és egyéb helyiséget tartalmazó épület,

x) *nyitott gépjárműtároló*: közvetlenül a szabadba nyíló, állandó keresztirányú szellőzésű, nyílásos homlokzatú, gépjárművek elhelyezésére szolgáló épület, épületrész, melyben a nyílások legalább két egymással szemben, 70 méternél nem távolabb lévő oldalán a határoló falak összes felületének legalább 1/3-át kitevő nagyságban helyezkednek el,

y) *zárt gépjárműtároló*: gépjárművek elhelyezésére szolgáló épület, amely nem elégíti ki a nyitott gépjárműtárolóra leírt feltételeket,

z) *gépesített garázs*: a gépjárművek parkolóhelyre történő juttatása a gépjárművezető nélkül, teljesen automatikusan gépi úton történik,

zs) *robbanás elfojtó berendezés*: olyan beépített automatikus oltóberendezés, mely képes egy esetlegesen bekövetkező robbanás észlelésére, elfojtására, továbbterjedésének megakadályozására, illetve a robbanás hatásának jelentős csökkentésére.

Tűzveszélyességi osztályok, osztályba sorolás

3. §

(1) „Fokozottan tűz- és robbanásveszélyes” (jelzése: „A”) tűzveszélyességi osztályba tartozik:

a) az a veszélyes anyag és készítmény, amely a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény és a végrehajtási rendelete szerint fokozottan tűzveszélyes, illetve tűzveszélyes veszélyességi osztályba sorolt,

b) – az az anyag, amelynek bármely halmazállapotban heves égése, robbanása, indító (iniciáló) gyújtásra, illetve más fizikai, kémiai hatásra bekövetkezhet,

– az a folyadék, olvadék, amelynek zárttéri lobbanáspontja 21 °C alatt van, vagy üzemi hőmérséklete eléri vagy meghaladja a nyílttéri lobbanáspontját, azaz $T_{ü} \leq T_{lpn}$ és $T_{ü} > 35$ °C,

– az a gáz, gőz, köd, amelynek alsó éghetőségi határértéke a levegő térfogatához viszonyítva legfeljebb 10%,

c) az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadterület, ahol az a) pontban meghatározott tulajdonságú anyagot előállítják, feldolgozzák, használják, tárolják vagy forgalomba hozzák, és e tevékenység közben az anyagok robbanásveszélyes állapotban fordulnak elő,

d) a 100 m³/h-nál nagyobb összesített névleges teljesítményű, lemezhasas gázmérő(k) helyisége,

e) az a helyiség, amelyben nyitott akkumulátorokat helyeztek el (telepítettek) vagy töltenek, és nincs hatékony szellőztetése.

(2) „Tűz- és robbanásveszélyes” (jelzése: „B”) tűzveszélyességi osztályba tartozik:

a) az a veszélyes anyag és készítmény, amely a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény és a végrehajtási rendelete szerint kevésbé tűzveszélyes veszélyességi osztályba sorolt,

b) – az a por, amely a levegővel robbanásveszélyes keveréket képez,

– az a folyadék, olvadék, amelynek zárttéri lobbánáspontja legalább 21 °C, nyílttéri lobbánáspontja legfeljebb 55 °C, vagy üzemi hőmérséklete a nyílttéri lobbánáspontja alatt van, de nagyobb, mint a nyílttéri lobbánáspont 20 °C-kal csökkentett értéke, azaz $T_{ü} < T_{lpn} - 20$ °C és $T_{ü} > 35$ °C,

– az a gáz, gőz, köd, amelynek alsó éghetőségi határértéke a levegő térfogatához viszonyítva 10%-nál nagyobb,

c) az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadter, ahol az a) pontban meghatározott tulajdonságú anyagot előállítják, feldolgozzák, használják, tárolják vagy forgalomba hozzák, és e tevékenység közben ezek az anyagok robbanásveszélyes állapotban fordulnak elő,

d) a port vagy kisméretű anyagrészecskéket elszívó, leválasztó rendszer, porkamra, ha benne az elszívott anyag a levegővel robbanásveszélyes keveréket képez.

(3) „Tűzveszélyes” (jelzése: „C”) tűzveszélyességi osztályba tartozik:

a) az a szilárd anyag, amelynek gyulladási hőmérséklete (gyújtóforrással vizsgálva) legfeljebb 300 °C,

aa) a legalább 50 °C nyílttéri lobbánáspontú gázolajok, tüzelőolajok és a világításra használatos petróleum,

ab) az a folyadék, olvadék, amelynek nyílttéri lobbánáspontja 55 °C felett van, de legfeljebb 150 °C, vagy üzemi hőmérséklete a nyílttéri lobbánáspontjánál legalább 20 °C-kal, de legfeljebb 50 °C-kal kisebb, azaz $T_{ü} - T_{lpn} - 20$ °C, $T_{ü} - T_{lpn} - 50$ °C és $T_{ü} > 35$ °C,

ac) az a gáz, amely önmaga nem ég, de az égést táplálja, a levegő kivételével,

b) az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadter, ahol az a) pontban meghatározott tulajdonságú anyagot előállítják, feldolgozzák, használják, tárolják vagy forgalomba hozzák,

c) az a közösségi épület, amelyben egy tűzszakasz befogadóképessége 500 főnél nagyobb,

d) az üzemanyag-töltő állomások.

(4) „Mérsékelt tűzveszélyes” (jelzése: „D”) tűzveszélyességi osztályba tartozik:

a) az a szilárd anyag, amelynek gyulladási hőmérséklete (gyújtóforrással vizsgálva) 300 °C-nál nagyobb,

aa) az a folyadék, olvadék, amelynek nyílttéri lobbánáspontja 150 °C-nál magasabb, vagy üzemi hőmérséklete a nyílttéri lobbánáspontja alatt több mint 50 °C-kal van, azaz $T_{ü} < T_{lpn} - 50$ °C és $T_{ü} > 35$ °C,

ab) az a vizes diszperziós rendszer, amelynek lobbánáspontja szabványos módszerrel nem állapítható meg, és éghető anyagtartalma 25%-nál nagyobb, víztartalma pedig 50%-nál kisebb,

b) az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadter, ahol az a) pontban meghatározott tulajdonságú anyagot előállítják, feldolgozzák, használják, tárolják vagy forgalomba hozzák, továbbá, ahol nyílt lánggal üzemelő tüzelőberendezést használnak,

c) az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadter, amelyben nem éghető anyagot 300 °C felett dolgoznak fel,

d) az a közösségi épület, amely nem tartozik a „C” tűzveszélyességi osztályba,

e) az iroda-, lakó- és szállásépület,

f) gépjárműtároló (építmény, szabadter),

g) állattartó helyiség.

(5) „Nem tűzveszélyes” (jelzése: „E”) tűzveszélyességi osztályba tartozik:

a) a nem éghető anyag,

b) az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadter, ahol nem éghető anyagot 300 °C alatti hőmérsékleten előállítanak, feldolgoznak, használnak, tárolnak vagy forgalomba hozzák.

(6) Azon különleges anyagok esetében – kivéve azokat a veszélyes anyagokat és készítményeket, amelyek a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény és a végrehajtási rendelete hatálya alá tartoznak –, amelyek az (1)–(5) bekezdésben meghatározottak szerint nem sorolhatók tűzveszélyességi osztályba, a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság állásfoglalása az irányadó.

(7) Jogszabályban meghatározott esetben az övezet, helyiség, illetve berendezés tűzveszélyességi osztályba sorolása az (1)–(5) bekezdésben foglaltaktól eltérően is történhet.

(8) A veszélyességi övezet, helyiség, szabadter – ha ott az anyagot, zárt rendszerben dolgozzák fel, tárolják vagy szállítják – az illetékes jegyző (körjegyző), fővárosban a főjegyző engedélye esetén veszélytelenebb tűzveszélyességi osztályba sorolható.

4. §

(1) A tűzveszélyességi osztályba sorolásnál az alapterületeket az „A” osztályból az „E” osztály felé haladva kell összesíteni, és azt a tűzveszélyességi osztályt kell választani, amelyiknél az összesített alapterületek meghaladják a 40%-ot.

(2) A helyiség, illetve a szabadter abba a tűzveszélyességi osztályba tartozik, amelyben a hozzá tartozó veszélyességi övezetek az (1) bekezdés szerint összesített alapterületei a helyiség, illetve a szabadter alapterületének 40%-át meghaladják.

(3) A tűzszakasz, szabadter abba a tűzveszélyességi osztályba tartozik, amelyben a hozzá tartozó helyiségek, szabadterek tűzveszélyességi osztályonként az (1) bekezdés szerint összesített alapterületei a tűzszakasz alapterületének 40%-át meghaladja.

(4) A több tűzszakaszból álló építmény, szabadter abba a tűzveszélyességi osztályba tartozik, amelyben a hozzá tartozó tűzszakaszok osztályonkénti az (1) bekezdés szerint összesített alapterületei az építmény, szabadter alapterületének a 40%-át meghaladja.

(5) A létesítmény abba a tűzveszélyességi osztályba tartozik, amelyben a hozzá tartozó építmények, szabadterek osztályonként az (1) bekezdés szerint összesített alapterületei a létesítmény alapterületének 40%-át meghaladja.

(6) A tűzgátló előteret és a létesítmény szabadternek vagy építménynek nem minősülő tereit (csak közlekedésre használt út, járda, park stb.) a tűzveszélyességi osztály meghatározásánál figyelmen kívül kell hagyni.

II. Fejezet

A LÉTESÍTÉSRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS TŰZVÉDELMI SZABÁLYOK

Tűzállósági fokozatok

5. §

(1) Az építményt vagy annak tűzszakaszát – a tűzveszélyességi osztályba sorolástól függően – az alábbi I–V. tűzállósági fokozatnak megfelelően kell kialakítani:

- a) „A” és „B” tűzveszélyességi osztály esetén I–II.,
- b) „C” tűzveszélyességi osztály esetén I–III.,
- c) „D” tűzveszélyességi osztály esetén I–IV.,
- d) „E” tűzveszélyességi osztály esetén I–V.

A tűzállósági fokozatokkal összefüggő követelmények feleljenek meg a vonatkozó jogszabályoknak.

(2) A tűzveszélyességi osztályba sorolástól függetlenül:

a) a bölcsődét, óvodát, szociális otthont, szociális intézetet, egészségügyi célú épületet – kivéve a csak járóbeteg ellátására szolgáló orvosi rendelőket –, valamint a kétszintesnél magasabb szállásépületet legalább II. tűzállósági fokozatra kell építeni,

b) az iskolát, valamint kétszintesnél magasabb lakó- és az a) pontban nem említett közösségi épületet, – ha az épület legfelső használati szintje nem haladja meg a 13,65 m szintmagasságot – legalább III. tűzállósági fokozatra kell építeni,

c) a többszintes gépjárműtároló építményt legalább III. tűzállósági fokozatra kell építeni,

d) a kétszintesnél magasabb közösségi, lakó-, szállásépületekben a gépjárműtároló helyiségeket határoló épületszerkezeteket legalább a II. tűzállósági fokozathoz tar-

tozó éghetőségi és tűzállósági követelményeknek megfelelően kell építeni,

e) az egyszintes „A” és „B” tűzveszélyességi osztályú függőleges térelhatároló nélküli fedett terek tetőszerkezetét tartó pilléreket, oszlopokat legalább nem éghető 0,25 óra tűzállósági határértékű szerkezetből kell építeni,

f) a „C” tűzveszélyességi osztályú függőleges térelhatároló nélküli fedett terek épületszerkezeit legalább IV. tűzállósági fokozatra kell építeni. Ezen építményekre vonatkozóan a megengedett tűzszakasz méretét a vonatkozó jogszabályban a III. tűzállósági fokozathoz meghatározottak szerint kell megállapítani,

g) a 116 kW összteljesítmény feletti kazánt önálló helyiségben kell elhelyezni. Ezen helyiséget minden más technológiailag nem kapcsolódó helyiségtől tűzgátló épületszerkezetektől kell elválasztani.

(3) Azok a tűzszakaszok, amelyek teljes területe önműködő tűzjelző és oltóberendezéssel van ellátva vagy területük legfeljebb a vonatkozó jogszabályban megengedett alapterület 25%-a az (1) és (2) bekezdés a)–b) pontjaiban meghatározottaknál – a szintszámnak megfelelően – eggyel alacsonyabb tűzállósági fokozathoz tartozó tűzállósági határértékű épületszerkezetekből az illetékes jegyző (körjegyző), fővárosban a főjegyző engedélyével létesíthetők.

(4) Jogszabály az (1)–(2) bekezdésben foglaltaktól eltérő követelményeket is megállapíthat.

(5) Amennyiben a tűzállósági fokozat az (1)–(4) bekezdésekben foglaltak alapján nem állapítható meg, a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság állásfoglalása az irányadó.

Tűztávolságok

6. §

(1) Az építmények, szabadterek között olyan tűztávolságot kell tartani, hogy a keletkezett tűz vagy robbanás a szomszédos építményeket, szabadtereket ne veszélyeztesse, a veszélybe került személyek eltávoztása, illetőleg eltávolítása, valamint a tűzoltóegységek zavartalan felvonulási és működési lehetősége biztosítva legyen. A tűztávolsághoz kapcsolódó térrészt hulladékoktól, száraz aljnövényzettől mentesen kell tartani.

(2) Az építmények és a szabadterek egymás közötti viszonylatában, ha a jogszabályok eltérő tűztávolságra vonatkozó követelményeket határoznak meg, a nagyobb tűztávolságot kell figyelembe venni. Nem kell tűztávolságot tartani olyan két épület között, amelyek közül a magasabb átfedő homlokzat nyílás nélküli tűzfalként kerül kialakításra, illetve létesült.

(3) Az éghető gázok tárolóinak tűztávolságát a vonatkozó jogszabályokban meghatározottak szerint, az ezekben

nem szabályozott esetekben pedig veszélyességi övezetük kiterjedése mértékének kétszeres értékét kell tűztávolságként megállapítani. Az égést tápláló gázok tárolóinak tűztávolságát a Szabályzat 1. számú táblázata tartalmazza.

(4) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a szilárd éghető anyagok szabadtéri tárolási egységeinek tűzszakasz méreteit és egymás közötti tűztávolságát a Szabályzat 2. számú táblázata tartalmazza.

III. Fejezet

A HASZNÁLATRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS TŰZVÉDELMI SZABÁLYOK

7. §

(1) Az építményt, építményrészt (helyiséget, tűzszakaszt), a vegyes rendeltetésű épületet csak a használatbavételi (üzemeltetési, működési, telephely) engedélyben megállapított rendeltetésnek megfelelően szabad használni.

(2) A termelést (előállítás, feldolgozást), a használatot, a tárolást, a forgalomba hozatalt, illetőleg az egyéb tevékenységet (a továbbiakban együtt: tevékenység) csak a tűzvédelmi követelményeknek megfelelő szabadterén, veszélyességi övezetben, helyiségben, tűzszakaszban, építményben szabad folytatni.

(3) A veszélyességi övezetben, helyiségben, építményben és szabadterén csak az ott folytatott folyamatos tevékenységhez szükséges anyagot és eszközt szabad tartani. Az épületben raktározott, tárolt anyag, termék mennyisége nem haladhatja meg a vonatkozó jogszabályban megengedett tűzterhelési értéket.

(4) A veszélyességi övezetből, helyiségből, szabadteréből, a gépről, a berendezésről, az eszközről, készülékről a tevékenység során keletkezett éghető anyagot, hulladékot folyamatosan, de legalább műszakonként, illetőleg a tevékenység befejezése után el kell távolítani.

(5) Éghető folyadékkal, zsírral szennyezett éghető hulladékot jól záró fedővel ellátott, nem éghető anyagú edényben kell gyűjteni, majd erre a célra kijelölt helyen kell tárolni.

8. §

(1) Az éghető folyadékot, éghető és égést tápláló gázt szállító csőrendszerénél és tárolóedényénél, továbbá minden gépnél, berendezésnél és készüléknél az éghető folyadék csepegését, elfolyását, illetve a gáz szivárgását meg kell akadályozni. A szétfolyt, illetőleg kiszivárgott anyagot haladéktalanul fel kell itatni, a helyiséget ki kell szellőztetni, és a felitatott anyagot erre a célra kijelölt helyen kell tárolni.

(2) Az üzemszerűen csepegő éghető folyadékot nem éghető anyagú edénybe kell felfogni. A felfogó edényt szükség szerint, de legalább a műszak befejezésével ki kell üríteni, és az erre a célra kijelölt helyen kell tárolni.

(3) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó folyadékot alkalmasszerűen csak szabadban vagy hatékonyan szellőztetett helyiségben szabad használni, ahol egyidejűleg gyújtóforrás nincs.

9. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményben, helyiségben, veszélyességi övezetben olyan ruha, lábbeli és eszköz nem használható, amely gyújtási veszélyt jelenthet.

(2) Az „A”-„B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségekben öltözőszekrényt nem szabad elhelyezni.

(3) Olajos, zsíros munkaruha, védőruha (ruhatár-rendszertől öltöző kivételével) csak fém szekrényben helyezhető el.

(4) A munkahelyeken a tevékenység közben és annak befejezése után ellenőrizni kell a tűzvédelmi használati szabályok megtartását, és a szabálytalanságokat meg kell szüntetni.

(5) A helyiség – szükség szerint az építmény, létesítmény – bejáratánál és a helyiségben jól látható helyen a tűz- vagy robbanásveszélyre, valamint a vonatkozó előírásokra figyelmeztető és tiltó rendelkezéseket tartalmazó piktogramot, táblát kell elhelyezni.

(6) A közmű nyitó- és zárószerkezetet, a füstelvezető kezelőszerkezetet, a nyomásfokozó szivattyú kapcsolóját, valamint a beépített tűzvédelmi berendezés kézi kezelő szerkezetét és a közvetlen tűzjelző távbeszélő készüléket jól láthatóan meg kell jelölni.

10. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségek ajtóit önműködő csukószerkezettel kell ellátni, és azt csukva kell tartani. Ha ez üzemeltetési okokból nem lehetséges, a nyitvatartás ideje alatt állandó helyszíni felügyeletről kell gondoskodni, illetőleg füst vagy hő hatására automatikusan működő csukóberendezéssel kell ellátni.

(2) A munkahelyek, közösségi épületek üzemelés alatt álló, személyek tartózkodására szolgáló helyiségeinek kiürítésre számításba vett ajtóit lezárni nem szabad. Ha a tevékenység jellege az ajtók zárva tartását szükségessé teszi – veszély esetére – az ajtók külső nyithatóságát a tűzvédelmi szakhatóság által meghatározott módon biztosítani kell. A belső nyithatóságtól csak akkor lehet eltekinteni, ha azt a rendeltetés kizárja.

Tűzveszélyes tevékenység

11. §

(1) Tűzveszélyes tevékenységet tilos olyan helyen végezni, ahol az tüzet vagy robbanást okozhat.

(2) Állandó jellegű tűzveszélyes tevékenységet csak a tűzvédelmi követelményeknek megfelelő, erre a célra alkalmas helyen szabad végezni.

(3) Alkalmoszerű tűzveszélyes tevékenységet – a (4) bekezdés kivételével – előzetesen írásban meghatározott feltételek alapján szabad végezni. A feltételek megállapítása a munkát elrendelő feladata.

(4) Amennyiben az alkalmoszerű tűzveszélyes tevékenységet végző személy azt saját tulajdonában lévő létesítményben, épületben, szabadterén folytatja, úgy a feltételek írásbeli meghatározása nem szükséges.

(5) A külső szervezet vagy személy által végzett tűzveszélyes tevékenység feltételeit a tevékenység helye szerinti létesítmény vezetőjével vagy megbízottjával egyeztetni kell, aki ezt szükség szerint – a helyi sajátosságnak megfelelő – tűzvédelmi előírásokkal köteles kiegészíteni.

(6) Az alkalmoszerű tűzveszélyes tevékenységre vonatkozó feltételeknek tartalmaznia kell a tevékenység időpontját, helyét, leírását, a munkavégző nevét és – tűzvédelmi szakvizsgáláshoz kötött munkakör esetében – a bizonyítvány számát, valamint a vonatkozó tűzvédelmi szabályokat és előírásokat.

(7) Jogszabályban meghatározott tűzveszélyes tevékenységet csak érvényes tűzvédelmi szakvizsgálával rendelkező, egyéb tűzveszélyes tevékenységet a tűzvédelmi szabályokra, előírásokra kioktatott személy végezhet.

(8) A tűzveszélyes környezetben végzett tűzveszélyes tevékenységhez a munka kezdetétől annak befejezéséig a munkát elrendelő – szükség esetén műszeres – felügyeletet köteles biztosítani.

(9) A tűzveszélyes tevékenységhez a munkát elrendelő az ott keletkező tűz oltására alkalmas tűzoltó felszerelést, készüléket köteles biztosítani.

(10) A tűzveszélyes tevékenység befejezése után a munkavégző a helyszínt és annak környezetét tűzvédelmi szempontból köteles átvizsgálni, és minden olyan körülményt megszüntetni, ami tüzet okozhat.

12. §

(1) A szabadban tüzet gyújtani, tüzelőberendezést használni csak úgy szabad, hogy az a környezetre tűz- vagy robbanásveszélyt ne jelenthessen.

(2) A szabadban a tüzet és az üzemeltetett tüzelőberendezést örizetlenül hagyni nem szabad. Veszély esetén vagy ha arra szükség nincs, a tüzet azonnal el kell oltani.

(3) Szabadban a tüzelés, a tüzelőberendezés használatának helyszínén olyan eszközöket, illetőleg felszereléseket kell készenlétben tartani, amelyekkel a tűz terjedése megakadályozható, illetőleg a tűz eloltható.

Dohányzás

13. §

(1) Égő dohányneműt, gyufát és egyéb gyújtóforrást tilos olyan helyre tenni, illetve ott eldobni, ahol az tüzet vagy robbanást okozhat.

(2) Dohányozni nem szabad az „A”–„C” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, szabadterén, helyiségben, továbbá ott, ahol az tüzet vagy robbanást okozhat. A dohányzási tilalmat a vonatkozó műszaki követelmények által meghatározott táblával, illetőleg piktogrammal kell jelölni.

(3) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségbe, építménybe, szabadterbe gyújtóeszközt, gyújtóforrást bevinni csak az alkalmoszerű tűzveszélyes tevékenységre jogosító, írásban meghatározott feltételek alapján szabad.

Szállítás és vontatás

14. §

(1) Veszélyes áruk szállítása esetén a Szabályzat előírásait csak abban az esetben kell alkalmazni, ha a veszélyes áruk szállításáról szóló nemzetközi egyezmények tűzvédelmi előírásai másként nem rendelkeznek.

(2) Az „A”–„C” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben, építményben csak olyan járművek használhatók, amelyeknél a vonatkozó műszaki és biztonsági előírások megtartása és rendeltetés szerinti használata esetén tűz- vagy robbanásveszély nem következhet be.

(3) A vasúti mozdonyok az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó szabadtéri tárolót és technológiai berendezést a vonatkozó jogszabályban meghatározottak szerint, az ezekben nem szabályozott esetekben legfeljebb 50 méterre közelíthetik meg. A megközelítés határát feltűnő módon meg kell jelölni.

(4) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot szállító járművön és a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot szállító jármű rakodóterén dohányozni, nyílt lángot használni nem szabad.

(5) A járművek tűz- vagy robbanásveszélyes rakományát a veszélyes mértékű felmelegedéstől, valamint az egyéb, tüzet vagy robbanást előidézhető veszélyektől védeni kell.

15. §

(1) Éghető folyadékot, éghető és égést tápláló gázt közúton, illetőleg közúti járművön csak a nemzetközi, vagy egyéb tűzvédelmi előírásnak megfelelő, hibátlan állapotban levő, tömören zárható, illetőleg zárt edényben (palackban, kannában, hordóban), valamint konténerben, tartályban, tartányban és erre a célra engedélyezett típusú tartálykocsikon szabad szállítani.

(2) Az éghető folyadékot tartalmazó zárt edényt a járművön kiöntőnyílásával felfelé fordítva úgy kell elhelyezni és rögzíteni, hogy az a szállítás közben ne mozduljon el, illetőleg ne sérüljön meg.

(3) Az éghető folyadékot szállító tartálykocsi, illetőleg tehergépjármű mindkét oldalán és hátsó részén jól láthatóan „TÜZVESZÉLYES”, az éghető és égést tápláló gázt szállító járművön „TÜZ- és ROBBANÁSVESZÉLYES” feliratot vagy táblát kell elhelyezni. A veszélyes áruk szállítására vonatkozó nemzetközi megállapodás hatálya alá tartozó anyagokat szállító járművek, vontatmányok esetében e felirat vagy tábla mellőzhető.

(4) A 25 liternél nem nagyobb névleges űrtartalmú, éghető folyadékot tartalmazó zárt edényeket – megfelelő sor-elválasztással, egymás felett több sorban – járművön legfeljebb a rakfelület oldalfalának magasságáig elhelyezve vagy zárt konténerben szabad szállítani. A 25 liternél nagyobb névleges űrtartalmú, éghető folyadékot tartalmazó zárt edények csak egy sorban helyezhetők el.

(5) A tartálykocsin éghető folyadék vagy éghető gáz szállítása közben, továbbá az „A”-„B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot szállító járművön a járművezetőn és a járműkísérőn kívül más személy nem tartózkodhat.

Raktározás és tárolás

16. §

(1) Egy helyiségben az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó különböző halmazállapotú anyagok vagy a „C” és „D” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagokkal együtt – amennyiben vonatkozó műszaki követelmények ettől eltérően nem rendelkezik – nem tárolhatók.

(2) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot, „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó éghető folyadékot kiszerezni, csomagolni csak jogszabályban meghatározottak szerint, ennek hiányában olyan helyen szabad, ahol nincs gyújtóforrás és hatékony szellőzést biztosítottak.

(3) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot, valamint a „C” és „D” tűzveszélyességi osztályba tartozó éghető folyadékot csak jogszabályban, vonatkozó

műszaki követelményben meghatározott zárt csomagolásban, edényben szabad tárolni, szállítani és forgalomba hozni.

(4) Öngyulladásra hajlamos anyagot egyéb éghető anyaggal, továbbá olyan anyagokat, amelyek egymásra való hatása hőt fejleszthet, tüzet vagy robbanást okozhat, együtt tárolni nem szabad. Az öngyulladásra hajlamos anyag hőmérsékletét naponta, vagy – ha azt az anyag tulajdonságai szükségessé teszik – folyamatosan ellenőrizni kell és a veszélyes felmelegedést meg kell akadályozni.

(5) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyag, valamint a „C” tűzveszélyességi éghető folyadék egyedi és gyűjtőcsomagolásán – amennyiben jogszabály ettől eltérően nem rendelkezik – az anyag tűzveszélyességi osztályát szövegesen, illetve piktogrammal kell jelölni. A jelölést a gyártó vagy a csomagoló, kiszerelő, illetve a forgalomba hozó, valamint – a felhasználáshoz külföldről közvetlenül érkező anyag, éghető folyadék esetében – a felhasználó köteles elvégezni.

(6) A kereskedelmi létesítményekben az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagok elhelyezésének módját és mennyiségét az üzemeltetőnek írásban kell meghatároznia.

(7) Veszélyes áruk szállításával összefüggő átmeneti (ideiglenes) tárolás esetén a vonatkozó műszaki követelményekben előírtakat kell alkalmazni.

17. §

(1) Szilárd éghető anyag szabadban tárolt egységeinek méreteit, a tárolási egység és az építmény közötti távolságot a Szabályzat 3. számú táblázata tartalmazza.

(2) Az éghető anyag tárolási egysége és a kerítés között legalább 1 méter széles, éghető anyagtól mentes területet kell tartani.

(3) A szabadban elhelyezett tárolási egységek között a Szabályzatban, jogszabályban meghatározott, azok hiányában legalább a magasabb tárolási egység magasságával egyenlő távolságot kell biztosítani.

(4) Tetőtérben és talajszint alatti helyiségben „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot tárolni nem szabad.

(5) Az épület tetőterében, padlásán éghető anyagot csak úgy és olyan mennyiségben szabad elhelyezni, hogy azok a tetőszerkezet, valamint a kémény megközelítését ne akadályozzák, szükség esetén eltávolíthatók legyenek a tetőszerkezet éghető anyagú elemeitől és a kéménytől legalább 1 méter távolságra helyezkedjenek el.

(6) A 200 m² feletti üzemi és tárolóhelyiség födém-, tetőszerkezete, valamint a tárolt anyag között legalább 1 méter távolságot kell biztosítani.

(7) A raktározás, tárolás területét éghető hulladéktól, száraz növényzettől mentesen kell tartani.

(8) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot és az éghető folyadékot raktározni, tárolni csak nem éghető anyagból készült állványon, polcon szabad.

(9) Tűzgátló előtérben mindennemű tárolás tilos.

IV. Fejezet

A LÉTESÍTÉSRE ÉS A HASZNÁLATRA VONATKOZÓ TŰZVÉDELMI SZABÁLYOK

Tűzszakasz, tűzterhelés és tűzgátló elválasztás

18. §

(1) Az építményekben a tűz terjedésének megakadályozása céljából tűzszakaszokat kell kialakítani. A tűzszakaszokat egymástól tűzgátló szerkezettel (tűzfal, tűzgátló fal, tűzgátló födém stb.) kell elválasztani.

(2) A tűzszakaszokat és a tűzterhelést a vonatkozó jogszabály szerint kell kialakítani, illetve számítani.

(3) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a tűzszakaszok közötti határoló szerkezeten átvezetett közlőművet, csővezetéket stb. – a szállítószalag kivételével – nem éghető anyagból kell készíteni, s az átvezetési helyeken a berendezés körüli nyílások elzárásáról olyan – nem éghető anyagú – tűzgátló tömítéssel, szerkezettel, berendezéssel kell gondoskodni, amely megfelel a tűzgátló szerkezettel szemben támasztott tűzállósági határérték követelménynek.

(4) Ha a jogszabály másként nem rendelkezik, akkor a gépi szellőző berendezések csatornáit a tűzszakaszok közötti határoló szerkezeten való átvezetésnél az épületszerkezethez kapcsolódó, nem éghető anyagú, önműködő elzáró szerkezettel (csappantyúval) kell ellátni. Az elzáró szerkezet tűzállósági határértékének – a csatornával együtt vizsgálva – legalább 0,5 órának kell lenni.

(5) A kábel- és közműalagútnál, illetve a közműfolyosónál tűzszakaszonként legalább két helyen biztosítani kell az oltóanyagok bejuttatásának a lehetőségét.

(6) Ahol tűzjelző berendezés létesítése kötelező a beépített tűzgátló csappantyúk tűzjelző által is vezéreltek legyenek.

19. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiséget más tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségtől tűzgátló szerkezettel kell elválasztani. Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiséget más tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiséggel közvetlenül a

szabadba szellőztetett tűzgátló előtérrel szabad összekapcsolni. Mesterséges szellőztetés esetén az előtérben legalább 50 Pa (0,0005 bar) relatív túlnyomást kell biztosítani.

(2) A tűzgátló előteret éghető anyaggal burkolni nem szabad. Az előtér ajtajait önműködő csukószerkezettel kell ellátni és egymástól olyan távolságra kell elhelyezni, hogy azok egy időben egy személy által ne legyenek nyithatók.

Hasadó, hasadó-nyíló felület

20. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiséget – a robbanási túlnyomás levezetése céljából – hasadó vagy hasadó-nyíló felület alkalmazásával kell létesíteni. A hasadó vagy hasadó-nyíló felületet a vonatkozó jogszabály szerint kell kialakítani.

(2) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségeknél a hő- és füstelvezető szerkezet – a gépi szellőztetés kivételével – hasadó-nyíló felületként is figyelembe vehető, ha az arra meghatározott követelményeket is kielégíti.

Padozat

21. §

Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben a padozat és lábazat burkolatát úgy kell kialakítani, hogy az bármilyen más anyaggal, illetve tárggyal történő érintkezése során ne okozzon tüzet vagy robbanást.

Tűzoltási út, terület és egyéb utak

22. §

(1) A tűzoltóság vonulása és működése céljára – ha arról jogszabály másként nem rendelkezik – az építményekhez olyan utat, illetőleg területet kell biztosítani, amely alkalmas a tűzoltó gépjárművek nem rendszeres közlekedésére és működtetésére.

(2) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó 1 ha-nál, „C” tűzveszélyességi osztály esetén 5 ha-nál nagyobb alapterületű létesítménynél két, a tűzoltó gépjárművek közlekedésére alkalmas bejáratot – ha erre lehetőség van két oldalon – kell létesíteni. Nem kell két oldalon bejáratot létesíteni zárt beépítés esetén, továbbá azoknál a mezőgazdasági létesítményeknél, amelyek megközelítése csak külön út építésével lenne biztosítható.

23. §

(1) Az üzemi helyiségben és a raktározásnál – ömlesztett tárolást kivéve – legalább a következő szélességű utat kell biztosítani:

a) a 40 méternél szélesebb helyiségben, középen vagy két oldalon, a 80 méternél szélesebb helyiségben pedig 40 méterenként, hosszirányban egyenes vonalban végighaladó 3 méter széles, mindkét esetben 30 méterenként, 1,8 méter széles keresztirányú utat;

b) a 40 méternél nem szélesebb helyiségben hosszirányban 2,40 méter széles, valamint 30 méterenként 1,8 méter széles keresztirányú utat;

c) a 15 méternél nem szélesebb helyiségben 1,2 méter, a 10 méternél nem szélesebb helyiségben 1 méter széles hosszirányú utat;

d) éghető anyag zárttéri raktározásánál, tárolásánál 5 méter tárolási magasságig 1,8 méter, nagyobb tárolási magasság esetén 3 méter széles hosszirányú, s azon keresztirányban 25 méterenként 1 méter széles utat;

e) a hűtőházak hűtött tereiben, valamint az állványos vagy rakodólapos raktározás esetén a technológia szerinti utat.

(2) A létesítmény közlekedési, tűzoltási felvonulási útvonalait, területeit, valamint vízszervezési helyekhez vezető útjait állandóan szabadon és olyan állapotban kell tartani, amely alkalmas a tűzoltó gépjárművek közlekedésére és működtetésére.

(3) Az építményben, helyiségben és szabadtéren a villamos berendezés kapcsolóját, a közmű nyitó- és zárószervezetét, a tűzjelző kézi jelzésadóját, a nyomásfokozó szivattyút, valamint hő- és füstelvezető kezelőszervezetét, nyílásait, továbbá a tűzvédelmi berendezést, felszerelést és készüléket eltorlaszolni, a közlekedési utakat, ajtókat és a kiürítési utakat leszűkíteni még átmenetileg sem szabad.

(4) Az üzemi és tárolóhelyiségekben – a 400 m²-nél kisebb alapterületű helyiség és az állványos raktározás kivételével – a 2,4 méteres és az ennél szélesebb utak széleit jól láthatóan meg kell jelölni. Nem kell megjelölni azokat az utakat, amelyeket falsík, beépített gépsorok és berendezések határolnak.

Kiürítés

24. §

(1) Az építményt úgy kell kialakítani, hogy tűz vagy robbanás esetén az ott tartózkodók eltávozhassanak, illetve eltávolíthatók legyenek.

(2) Az eltávozást a szabadba – átmenetileg –, védett tűzszakaszba, füstmentes lépcsőházba, a tetőfödémre, illetve a tűzvédelmi hatóság engedélyével erre a célra kijelölt térbe kell biztosítani.

(3) A helyiség, a tűzszakasz és az építmény kiürítési útvonalait, valamint az azokon elhelyezett kijáratokat – a kiürítési idő alapulvételével – jogszabályba foglalt számítás alapján kell méretezni.

(4) Az egészségügyi és szociális intézményekben a mozgásukban és/vagy cselekvőképességükben korlátozott személyek eltávolítását, biztonságát – az egyszintes épületek kivételével – az alábbiak szerint kell biztosítani:

a) a helyhez kötött betegek huzamos tartózkodására szolgáló helyiségeket minden más helyiségtől tűzgátló épületszerkezettel és önműködő csukó szerkezettel ellátott legalább 0,5 óra tűzállósági határértékű és minősített füstgátló ajtóval kell leválasztani,

b) az építményszint elhagyására nem, de azon belül mozogni képes, illetve a mozgatható személyek számára az adott építményszinten belül tűzgátló szerkezetekkel határolt helyiséget, védett teret kell létesíteni, amely képes az adott szinten tartózkodók egyidejű befogadására,

c) az önállóan mozogni képes személyek, illetve a korlátozás nélkül szállítható betegek eltávolítását biztonsági felvonó és füstmentes lépcsőház kialakításával kell biztosítani,

d) a kórházak intenzív részlegét és az elkülönítést igénylő betegek ellátását, elhelyezését szolgáló épületrészt az a)–c) pontokban meghatározottakon felül külön tűzszakaszként kell kialakítani.

25. §

(1) A vészletrát (kilépőt), a vészhágcst, valamint a kiürítés célját szolgáló egyéb szerkezetet vonatkozó jogszabályban meghatározottak szerint kell létesíteni.

(2) A vészletra (kilépő) és a vészhágcst teherbírását, műszaki állapotát jogszabályban meghatározottak szerint kell ellenőrizni, a tapasztalt hiányosságokat meg kell szüntetni.

Kémény, füstcsatorna és füstelvezetés

26. §

(1) A kéményt, a kéménytoldót, a füstcsatornát és a technológiai berendezés egyéb égéstermék-elvezetőjét nem éghető anyagból és úgy kell kialakítani, hogy az gyújtási veszélyt ne jelenthessen.

(2) Gázüzemű tüzelő-, fűtőberendezésekhez, ha azoknak a füstgáz hőmérséklete nem haladja meg a 200 °C-ot, nem éghető anyagú kéménybe legalább nehezen éghető anyagú béléscsővet szabad elhelyezni.

(3) Olyan kéményt nem szabad használni, amelynek falába éghető anyagú épületszerkezet van beépítve, amely

nek műszaki állapota nem megfelelő, amelynél a jogszabály szerinti vizsgálatot és tisztítást nem végezték el.

(4) Gázüzemű fűtőberendezést csak olyan kéményhez szabad csatlakoztatni, amely arra megfelelő minősítéssel rendelkezik.

(5) A kémény használaton kívüli bekötő és tisztító nyílását nem éghető anyaggal hézagmentesen lezárva kell tartani.

(6) A koromzsák és a tisztító ajtót állandóan zárt állapotban kell tartani.

27. §

(1) Füstelvezetésre csak jól összeillesztett, nem éghető anyagú, az égéstermék legmagasabb hőmérsékletén is megfelelő szilárdságú füstcsövet szabad használni.

(2) A füstcsövet 1,5 méterenként, de legalább egy helyen, fémbilincsel az épületszerkezethez kell rögzíteni, és a kéménybe jól illesztetten (hézagmentesen) kell csatlakoztatni. A füstcső és a rögzítőbilincs a környezetére gyújtási veszélyt nem jelenthet.

(3) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségen füstcsövet átvezetni nem szabad.

(4) Az égéstermék elvezetéséről úgy kell gondoskodni, hogy az gyújtási veszélyt ne okozhasson.

V. Fejezet

AZ ÉPÜLETGÉPÉSZET LÉTESÍTÉSÉRE ÉS HASZNÁLATÁRA VONATKOZÓ TŰZVÉDELMI SZABÁLYOK

Tűzelő-, fűtőberendezések

28. §

(1) Az égéstermék-elvezetővel rendelkező tűzelő- és fűtőberendezés csak a teljesítményének megfelelő, illetőleg arra méretezett kéményhez csatlakoztatható.

(2) Az építményben, helyiségben csak olyan fűtési rendszer létesíthető, illetőleg használható, amely rendeltetésszerű működése során nem okoz tüzet vagy robbanást.

29. §

(1) Csak engedélyezett típusú, kifogástalan műszaki állapotú tűzelő- és fűtőberendezést szabad használni.

(2) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben, szabadtéren, építményben nyílt lánggal, illetőleg izzással vagy veszélyes

felmelegedéssel üzemelő berendezés (pl. kazán) – a tevékenységet kiszolgáló technológiai berendezés kivételével – nem helyezhető el. Technológiai tűzelőberendezés létesítése esetén a tűz vagy robbanás keletkezésének lehetőségét megfelelő biztonsági berendezéssel kell megakadályozni.

(3) Az éghető gázzal és az éghető folyadékkal üzemeltetett tűzelő-, illetőleg fűtőberendezés, készülék működtetése alatt, meghatározott kezelési osztálynak megfelelő felügyeletről kell gondoskodni.

(4) A tűzelő-, fűtőberendezés felügyeletét csak a berendezés működését ismerő és arra alkalmas személyre szabad bízni.

(5) A szilárd tüzelőanyag-üzemelésű tűzelő- és fűtőberendezést csak szilárd tüzelő- vagy engedélyezett begyűjtő anyaggal szabad begyűjtani és üzemeltetni.

30. §

(1) A tűzelő- és a fűtőberendezés, az égéstermék-elvezető, valamint a környezetében levő éghető anyag között olyan távolságot kell megtartani, illetve olyan hőszigetelést kell alkalmazni, hogy az éghető anyag felületén mért hőmérséklet a legnagyobb hőterheléssel való üzemeltetés mellett se jelenthessen az éghető anyagra gyújtási veszélyt.

(2) A gyártó, illetve külföldi termékek esetében a forgalomba hozó a fogyasztók részére köteles meghatározni a tűzelő-, a fűtő- és a hozzá csatlakozó hőhasznosító berendezés használatára és karbantartására vonatkozó tűzvédelmi követelményeket, valamint – az (1) bekezdésre figyelemmel – a berendezéstől megtartandó távolságokat. Az üzemeltető, illetve a berendezés kezelésével megbízott köteles a használati (kezelési) utasításban foglaltakat megtartani, a berendezést annak megfelelően üzemeltetni.

31. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot, valamint az éghető folyadékot a központi fűtőberendezés vezetéktől és fűtőtestétől 1 méter távolságon belül nem szabad elhelyezni.

(2) Éghető padozatú vagy padlóburkolatú helyiségben a szilárd tüzelőanyaggal üzemeltetett tűzelőberendezés ajtaja elé olyan nem éghető anyagú parázsfelfogót kell elhelyezni, amely biztosítja, hogy a kihulló vagy kipattanó parázs (szikra) ne juthasson az éghető padozatra, illetőleg az a tűzelőberendezés környezetében elhelyezett éghető anyagra gyújtási veszélyt ne jelentsen. Ha a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben a tűzelőberendezés 5 méteres körzetében a tevékenység során éghető hulladék keletkezik vagy ott előfordulhat, a szilárd tüzelőanyaggal

üzemelő tüzelőberendezés alá, annak függőleges vetületét legalább 0,3 méterrel meghaladó, vízzel telt tálcát kell elhelyezni.

(3) Kokszkosaras szárítókályha és az éghető anyag között legalább 2 méter távolságot kell tartani.

(4) Éghető padozatú helyiségben a kokszkosaras szárítókályhát nem éghető, megfelelő hőszigetelő anyagra kell helyezni úgy, hogy az a kályha függőleges vetületét legalább 0,5 méterrel meghaladja.

32. §

(1) A munkahelyen a munka befejezésekor az égésbiztosítás nélküli gáz- és olajtüzelésű berendezésben a tüzelést meg kell szüntetni, a vaskályhákban pedig a tüzet el kell oltani és a salakot el kell távolítani. Cserépkályhában a tüzelést a munka befejezése előtt 2 órával meg kell szüntetni és a kályhaajtót a helyiség elhagyásakor le kell zárni. A munkahely elhagyása előtt meg kell győződni a fűtőberendezés veszélytelenségéről.

(2) Salakot és hamut csak teljesen lehűtött állapotban, erre a célra szolgáló edénybe, a kijelölt salaktárolóba, illetőleg a kijelölt egyéb helyre szabad kiönteni.

Szellőztetés

33. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben és veszélyességi övezetben a szellőzés lehetőségét biztosítani kell.

(2) Mesterséges szellőzés esetén olyan szellőztető berendezést kell használni, hogy annak bekapcsolásakor, illetőleg üzemeltetés közben gyújtószikra ne keletkezzen, és a berendezésen keresztül külső gyújtóforrás gyújtási veszélyt ne jelentsen.

(3) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben tevékenység csak hatékony szellőztetés mellett végezhető.

(4) Jogszabályban, vagy a tűzvédelmi hatóság által megállapított esetekben olyan automatikus észlelő- és jelzőberendezést kell alkalmazni, amely az alsó éghetőségi határkoncentráció 20%-ának elérésekor jelzést ad, továbbá az alsó éghetőségi határkoncentráció 40%-ának elérésekor a szükséges beavatkozásokat (pl. vészszellőzés indítása, technológia leállítása stb.) elvégzi.

(5) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben vagy annak veszélyességi övezetében recirkulációs szellőztetés nem alkalmazható.

34. §

(1) A tűzszakaszon belül, más helyiségen is átvezetett szellőzőcsatornát legalább nehezen éghető anyagból kell készíteni, kivéve az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségeket, ahol azok csak nem éghető anyagúak lehetnek.

(2) A szennyezett levegő kivezetési helyét úgy kell kialakítani, hogy az a környezetét ne veszélyeztesse.

(3) Éghető anyag elszívása esetén a porkamra, ülepítő csak nem éghető anyagból alakítható ki.

(4) Az „A”–„C” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetek, helyiségek szellőztető berendezéseit (csatornát, porkamrát és ülepítőt) rendszeresen tisztítani kell.

(5) A szellőztető rendszer nyílásait eltorlaszolni nem szabad.

(6) Szellőztetésre a hő- és füstelvezetők is igénybe vehetők.

(7) A központi szellőző- és klímaberendezések – amennyiben az épület területén tűzjelző hálózat kiépítésre kerül – a tűzjelző jelére automatikusan álljanak le.

Hő- és füstelvezetés

35. §

(1) Az építmények 1600 m²-nél nagyobb alapterületű helyiségeiben, valamint ott, ahol azt jogszabály vagy a tűzvédelmi szakhatóság – a személyek biztonsága vagy a beavatkozás hatékonyságának javítása érdekében – előírja, a tüzesetek során keletkező hő- és füstelvezetésről gondoskodni kell.

(2) Nem kell hő- és füstelvezetőt létesíteni az 50 MJ/m²-nél kisebb időleges tűzterhelésű helyiségekben és az ömlesztett tárolású mezőgazdasági terménytároló épületekben, továbbá az olyan csarnok épületeknél, ahol a tetőhéjalás hőszigetelés nélküli (hidegtető), és az olyan anyagból készül, amelynek a tűzzel szemben nincs számottevő ellenállása, valamint az épületben álmennyezet vagy a teret felülről lezáró egyéb szerkezet nem kerül beépítésre.

(3) A hő- és füstelvezetést jogszabály, ennek hiányában a tűzvédelmi szakhatóság előírása szerint kell kialakítani.

(4) A hő- és füstelvezető szerkezet beépítési helyét a következőképpen kell meghatározni:

- a vonatkozó jogszabály szerint,
- zárt lépcsőház esetén annak legfelső szintjén,
- vagy a tűzvédelmi szakhatósággal egyeztetett módon.

(5) A kiürítésre számításba vett lépcsőház és közlekedési útvonal hő- és füstelvezetését biztosítani kell.

(6) A hő- és füstelvezető vonatkozó jogszabály szerinti hatásos nyílásfelülete zárt folyosók (közlekedők) esetén az alapterület 1%-a, zárt nem füstmentes lépcsőházak esetén az alapterület 5%-a, átriumoknál az alapterület 3%-a, de legalább 1 m² legyen.

(7) Mesterséges hő- és füstelvezető berendezés esetén az adott helyiségre számított hő- és füstelvezető nyílásfelületek minden négyzetmétere helyett 2 m³/s légmennyiséget kell biztosítani úgy, hogy a füstgázok ne juthassanak más védett helyiségbe, füstszakaszba.

(8) A hő- és füstelvezetést szolgáló ventilátorok 400 °C-on legalább 1 óráig működőképesek legyenek. A hő- és füstelvezető berendezés egyéb kapcsolódó elemei szintén 1 órán át legyenek üzemképesek, állékonyak.

(9) A ferdesíkú füstelvezetők vonatkozó jogszabály szerinti hatásos nyílás felületét a füstszakasz, a lépcsőház és az átrium alapterülete, valamint a füstelvezető nyílásának síkja alapján a következő képlettel kell kiszámítani:

$$A_f \cdot A_x \cdot \frac{x}{100 \sqrt{1 - \frac{5}{9} \sin^2}}$$

ahol:

A_f = a füstelvezető hatásos nyílás felülete m²-ben

A_x = a lépcsőház, folyosó, átrium alapterülete m²-ben

x = a lépcsőházhoz, folyosóhoz, átriumhoz tartozó szükséges fajlagos felület %-ban

= a füstelvezető nyílás síkjának a vízszintessel bezárt szöge

(10) Az épületek kiürítésre számításba vett zárt folyosóin füstszakaszokat kell kialakítani, melyek hossza nem haladhatja meg a 40 métert.

(11) A folyosói füstszakaszokat önműködő csukószerkezettel ellátott, minősített füstgátló ajtóval kell egymástól elválasztani.

(12) A hő- és füstelvezetés hatékonyságának biztosítása érdekében a friss levegő utánpótlásáról gondoskodni kell. A vonatkozó jogszabályban nem szabályozott esetekben a légutánpótlás mértéke egyezzen meg a hő- és füstelvezetés mértékével.

(13) A légutánpótlást szolgáló szerkezetek, berendezések működőképességét a hő- és füstelvezető berendezés működési ideje alatt biztosítani kell.

(14) A hő- és füstelvezető, valamint a légutánpótlást szolgáló berendezések működtetését védett – a tűzvédelmi szakhatósággal egyeztetett – helyről kell biztosítani. Tűzjelző berendezés létesítése esetén, annak jelére a füstelvezető rendszernek automatikusan, beépített automatikus tűzoltó berendezés egyidejű létesítése esetén a tűzvédelmi szakhatóság által meghatározottak szerint kell indulnia. A kézi indítás lehetőségéről a hő- és füstelvezető, valamint a légutánpótlást szolgáló berendezések esetében is gondoskodni kell.

(15) Füstmentes lépcsőházat kell létesíteni ott, ahol jogszabály vagy a tűzvédelmi szakhatóság előírja.

(16) A hő- és füstelvezető és légutánpótlást biztosító rendszert a vonatkozó jogszabály előírásai szerint kell ellenőrizni, karbantartani.

(17) Hő- és füstelvezetésre a helyiség szellőztető berendezése is figyelembe vehető, ha annak működése a tűz idején biztosítható, és kielégíti a hő- és füstelvezető berendezéssel szemben támasztott követelményeket.

Csatornahálózat

36. §

(1) Éghető gázt, gőzt vagy folyadékot, valamint az ilyen anyagot oldott állapotban tartalmazó szennyvizet, illetőleg vízzel vegyi reakcióba lépő és éghető gázt fejlesztő anyagot a közcsonnába vagy a szikkasztóba bevezetni nem szabad.

(2) Abban a létesítményben, ahol a szenny- és csapadékvíz éghető folyadékot (gázt, gőzt) tartalmazhat, a csatornahálózatot berobbanás ellen – az üzemeltetés zavartalanlásának biztosításával – vízzárral szakaszokra kell bontani.

Gépi berendezés

37. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba sorolt veszélyességi övezetben csak robbanásbiztos erő- és munkagépet, készüléket, eszközt szabad elhelyezni, illetőleg használni.

(2) A „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó szabadteren, helyiségben, illetőleg építményben csak olyan erő- és munkagépet szabad elhelyezni, használni, amely környezetére gyújtási veszélyt nem jelent.

(3) A talajszint alatti helyiségben, illetőleg térben, ahol a 0,8-nál nagyobb relatív sűrűségű tűz- vagy robbanásveszélyes gáz vagy gőz jelenlétével lehet számolni, csak olyan gép és berendezés, eszköz helyezhető el, amely a környezetére tűz-, illetőleg robbanásveszélyt nem jelent.

(4) Azoknál a gépeknél, amelyeknél a hőfejlődés vagy a nyomás emelkedése tüzet vagy robbanást idézhet elő, a technológiai szabályozó berendezéseken túl olyan korlátozó berendezést kell alkalmazni, amely a gép működését, illetve a hőmérséklet vagy nyomás további emelkedését – technológiai utasításban meghatározott biztonsági határérték elérésekor – megszünteti.

(5) Ha a gépbe jutó idegen anyag tüzet vagy robbanást okozhat, gondoskodni kell a bejutás megakadályozásáról.

(6) A forgó, súrlódó gépalkatrésznél és tengelynél tűzveszélyt jelentő felmelegedést meg kell előzni.

(7) A tűzveszélyes gépeket a gyártó, – külföldi termék esetében – a forgalomba hozó a biztonságos használatra vonatkozó technológiai, illetőleg kezelési utasítással köteles ellátni.

Világító berendezés

38. §

(1) Az „A”–„B” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben, szabadtéren, építményben robbanást nem okozó, a „C”–„E” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben, szabadtéren, építményben a környezetére gyújtási veszélyt nem jelentő világítás használható.

(2) A világító berendezést, eszközt úgy kell elhelyezni, rögzíteni és használni, hogy az a környezetére tűzveszélyt ne jelentsen.

(3) Villamos világítást vonatkozó műszaki követelmények szerint kell létesíteni és használni.

(4) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményben, valamint nagy forgalmú és tömegtartózkodásra szolgáló helyiségben, szabadtéren és építményben, továbbá ahol azt jogszabály vagy a tűzvédelmi hatóság előírja, biztonsági és irányfény-világítást kell létesíteni.

Villamos berendezés

39. §

(1) A létesítmény, építmény villamos berendezéseit jogszabályokban, vonatkozó műszaki követelményekben meghatározottak szerint kell létesíteni, használni és felülvizsgálni.

(2) Az építmény villamos berendezését központilag és szakaszosan is leválaszthatóan kell kialakítani. Lakóépületben megengedett a főkapcsoló nélküli kialakítás, ha egy helyen csoportosítottan minden áramkör külön leválasztó kapcsolóval lekapcsolható.

(3) A biztonsági berendezéshez és világításhoz, továbbá a térvilágításhoz külön leválasztó főkapcsolót kell létesíteni.

(4) A tűzvédelmi szempontból jelentős villamos fogyasztók (füstmentes lépcsőház gépészete, hő- és füstelvezető berendezés stb.) működését tűz esetén legalább 1 órán át kell biztosítani.

(5) A tűzvédelmi célú gépészeti berendezések energiaellátását biztosító villamos kábelek működőképességét az

adott gépészeti berendezésre előírt kötelező működési időtartamig biztosítani kell.

(6) A villamos berendezés és az éghető anyag között olyan távolságot kell megtartani, vagy olyan hőszigetelést kell alkalmazni, hogy az az éghető anyagra gyújtási veszélyt ne jelentsen.

(7) A csoportosan elhelyezett villamos kapcsolók és biztosítékok rendeltetését, továbbá ezen kapcsolók ki- és bekapcsolt helyzetét meg kell jelölni.

(8) A villamos gépet, berendezést és egyéb készüléket a tevékenység befejezése után ki kell kapcsolni, használaton kívül helyezésük esetén a villamos hálózatról le kell választani.

(9) A villamos berendezést, ha jogszabály másként nem rendelkezik

a) az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben, szabadtéren legalább háromévenként,

b) a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben, szabadtéren legalább hatévenként,

c) a „D” és „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben, szabadtéren legalább kilencévenként

tűzvédelmi szempontból felül kell vizsgáltatni, és a tapasztalt hiányosságokat meg kell szüntetni, melynek tényét hitelt érdemlő módon igazolni kell.

Villám és sztatikus feltöltődés elleni védelem

40. §

(1) Villám elleni védelmet kell biztosítani az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építménynél, valamint ott, ahol azt jogszabály előírja.

(2) A villámvédelmi berendezést a vonatkozó jogszabályokban meghatározottak szerint kell létesíteni és felülvizsgálni.

(3) A villámvédelmi berendezést, ha jogszabály másként nem rendelkezik

a) az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményben és szabadtéren legalább háromévenként,

b) a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményben és szabadtéren legalább hatévenként,

c) a „D” és „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményben és szabadtéren legalább kilencévenként

tűzvédelmi szempontból felül kell vizsgáltatni, és a tapasztalt hiányosságokat meg kell szüntetni, melynek tényét hitelt érdemlő módon igazolni kell.

(4) Azoknál az épületeknél, szabadtereknél, technológiai folyamatoknál, illetve berendezéseknél, ahol a sztatikus feltöltődés tüzet vagy robbanást okozhat, a megfelelő védelemről vonatkozó műszaki követelmények szerint kell gondoskodni.

VI. Fejezet

*A TŰZVÉDELMI BERENDEZÉS LÉTESÍTÉSÉRE
ÉS HASZNÁLATÁRA VONATKOZÓ TŰZVÉDELMI
SZABÁLYOK*

Tűzjelző és oltóberendezés

41. §

A nyilvános távbeszélő készülékek mellett, továbbá a távbeszélő alközpontokban – ennek hiányában a létesítmények fővonalú távbeszélő készülékei mellett – a tűzoltóság hívószámát jól láthatóan fel kell tüntetni.

42. §

(1) A tűz észlelésére, jelzésére, oltására beépített tűzjelző és/vagy oltóberendezést kell létesíteni

a) a Szabályzat 4. számú táblázatába foglalt esetekben, a tűzvédelmi hatóság által előírtak alapján;

b) ahol azt jogszabály meghatározza;

c) az a) és b) pontok rendelkezéseiben foglaltakon kívül ott, ahol azt a fennálló veszélyhelyzetre, az építmény nemzetbiztonsági, nemzetgazdasági vagy adatvédelmi jellegére, az építményben tartózkodók biztonságára, valamint a tűzoltóság vonulási távolságára tekintettel a tűzvédelmi hatóság előírja.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt tűzjelző és/vagy tűzoltó berendezés létesítésére vagy átalakítására műszaki tervdokumentációt kell készíteni és azt, valamint a telepítést követően a berendezések használatbavételét, bővítését és egyéb módosítását a tűzvédelmi hatósággal engedélyeztetni kell.

(3) Tűzvédelmi berendezés tervezését a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság által nyilvántartott, tűzvédelmi szakvizsgálóval rendelkező személy végezheti.

(4) A létesített tűzjelző és/vagy oltóberendezés feleljen meg az érvényben lévő hatályos szabványok és jogszabályok előírásainak.

(5) Vagyonvédelmi berendezés tűzjelzés céljára csak ott létesíthető, ahol a beépített tűzjelző berendezés alkalmazását jogszabály vagy tűzvédelmi hatóság nem írja elő.

(6) A beépített tűzjelző és oltóberendezés szerelését, telepítését, felülvizsgálatát, javítását és karbantartását tűzvédelmi szakvizsgálóval rendelkező személy végezheti.

43. §

(1) Abban a helyiségben, ahol a tűzjelző központot vagy annak kezelő/kijelző egységét elhelyezték – a jelzéseit automatikusan a tűzoltósághoz továbbító központok kivé-

telével – legalább egy, a tűzjelzésre és a berendezés kezelésére kioktatott személynek kell állandóan tartózkodnia.

(2) A tűzvédelmi hatóság kötelezése esetén a tűzjelző központ jelzéseit átjelzéssel a működési terület szerinti tűzoltóságra kell továbbítani. Amennyiben a tűzoltóság az átjelzést nem tudja fogadni, akkor az olyan helyre is továbbítható, ahol állandó felügyelet van (pl. rendőrség, diszpécserszolgálat), és onnan a tűzjelzés továbbításának lehetősége a működési terület szerinti tűzoltóságra biztosított.

(3) A tűzjelző berendezéshez tartozó jelzésadók, érzékelők helyeiről nyilvántartást kell készíteni, és azt tűzjelző központnál vagy annak kezelő/kijelző egységénél ki kell függeszteni, kivéve azokat a központokat, amelyek jelzés-kor megjelenítik a jelzésadó, érzékelő helyét.

44. §

(1) A beépített habbal oltó berendezés oltóanyag-kiömlő nyílása és a védendő anyag között az oltóanyag bejutása érdekében megfelelő távolságot kell szabadon hagyni.

(2) Nagy habkiadóságú habbal oltó berendezés alkalmazása esetén a védett tűzszakaszokban elhelyezendő berendezések számát úgy kell megállapítani, hogy a habbal oltók működésének kezdetétől számítva legfeljebb 5 perc alatt a tűzszakasz teljes térfogata feltölthető legyen.

(3) A kézi indítású habfejlesztő berendezés vagy a mobil habbal oltó felszerelés számára a tűzszakasz külső határoló falain megfelelően kialakított nyílást kell biztosítani.

(4) Az egészségre káros hatású oltóanyaggal működő, illetve a teljes légtér elárasztására tervezett berendezéseknek emberek tartózkodására szolgáló helyiségbe történő beépítése esetén olyan riasztóberendezést kell létesíteni, amely az oltóberendezés működésbe lépése előtt – a vonatkozó jogszabályokban meghatározott kiürítési időt is számításba véve – figyelmeztető jelzést ad.

45. §

(1) A tűzjelző készüléket, beépített tűzjelző, valamint tűzoltó berendezést állandóan üzemképes állapotban kell tartani, annak meghibásodását a hivatásos önkormányzati, illetőleg az önkéntes tűzoltóságnak be kell jelenteni.

(2) A beépített tűzvédelmi berendezéseket jogszabályban előírtak, ezek hiányában a gyártási vagy forgalmazási engedély szerint kell ellenőrizni és karbantartani.

Oltóvíz

46. §

(1) Tűzoltás céljára a településen és a létesítményeknél az (5) bekezdésben meghatározott oltóvíz-intenzitást kell biztosítani.

(2) Az oltóvizet, ha – a létesítmény mértékadó tűzszakaszára – a vonatkozó jogszabály szerint meghatározott számított vagy normatív tűzterhelés

- a) legfeljebb 200 MJ/m², legalább fél órán,
- b) 200 MJ/m²-nél nagyobb, de legfeljebb 400 MJ/m², legalább egy órán,
- c) 400 MJ/m²-nél nagyobb, de legfeljebb 800 MJ/m², legalább másfél órán,
- d) 800 MJ/m² felett pedig legalább két órán keresztül kell folyamatosan biztosítani.

(3) Időszakos vízszerezési lehetőség nem vehető oltóvízként figyelembe.

(4) A településen és a létesítményben a mértékadó tűzszakasz területére meghatározott vízmennyiséget kell biztosítani.

(5) A szükséges oltóvíz-intenzitást a mértékadó tűzszakasz alapterülete alapján a következők szerint kell meghatározni:

Mértékadó tűzszakasz terület (m ²)	Szükséges oltóvíz-intenzitás (liter/min)
– 0-tól 50-ig	–
– nagyobb, mint 50, de legfeljebb 150	600
– nagyobb, mint 150, de legfeljebb 300	900
– nagyobb, mint 300, de legfeljebb 500	1 200
– nagyobb, mint 500, de legfeljebb 800	1 500
– nagyobb, mint 800, de legfeljebb 1 200	1 800
– nagyobb, mint 1 200, de legfeljebb 1 600	2 100
– nagyobb, mint 1 600, de legfeljebb 2 000	2 400
– nagyobb, mint 2 000, de legfeljebb 2 500	2 700
– nagyobb, mint 2 500, de legfeljebb 3 200	3 000
– nagyobb, mint 3 200, de legfeljebb 3 900	3 300
– nagyobb, mint 3 900, de legfeljebb 4 600	3 600
– nagyobb, mint 4 600, de legfeljebb 5 400	3 900
– nagyobb, mint 5 400, de legfeljebb 6 200	4 200
– nagyobb, mint 6 200, de legfeljebb 7 200	4 500
– nagyobb, mint 7 200, de legfeljebb 8 200	4 800
– nagyobb, mint 8 200, de legfeljebb 9 200	5 100

Mértékadó tűzszakasz terület (m ²)	Szükséges oltóvíz-intenzitás (liter/min)
---	---

– nagyobb, mint 9 200, de legfeljebb 10 400	5 400
– nagyobb, mint 10 400, de legfeljebb 12 000	5 700
– nagyobb, mint 12 000	6 000

(6) Az I–III. tűzállósági fokozatú épületeknél a mértékadó tűzszakasz terület, amennyiben abban a szintek száma:

- 2–5 30%-kal,
- 6–11 40%-kal,
- 11 felett 50%-kal

csökkentett területtel vehető figyelembe.

(7) Az 1200 m²-nél nagyobb alapterületű állattartási épületeknél a szükséges oltóvíz-intenzitás 1800 liter/min.

(8) A település és a létesítmény közös vízellátási rendszere esetén a vízvezeték-hálózatot úgy kell méretezni, hogy az a településen a kommunális átlagos, a létesítményben pedig a technológiai víz mellett a meghatározott oltóvízmennyiséget egyidejűleg biztosítsa.

(9) Település, illetve létesítmény létesítése vagy bővítése esetén az oltóvizet az egyes szakaszok használatbavételével egyidejűleg kell biztosítani.

(10) Az oltóvíz szomszédos létesítményeknél – megállapodás esetén – közösen is biztosítható.

(11) A vízszerezési helyet úgy kell kialakítani, hogy az tűzoltó gépjárművel mindenkor megközelíthető, az oltóvíz akadálytalanul kivehető legyen.

(12) A mértékadó tűzszakasz teljes területére kiépített sprinklerberendezés esetén az (5) bekezdés szerint előírt szükséges oltóvíz-intenzitás mértéke csökkenthető a sprinklerberendezés működéséhez a vonatkozó jogszabály alapján szükséges vízkészlet (literben) és az oltóvíz (2) bekezdés szerint folyamatosan biztosítandó idejének (percen) hányadosával, de a csökkentés mértéke nem haladhatja meg az (5) bekezdés szerint előírt szükséges oltóvíz-intenzitás mértékének 50%-át.

(13) A (12) bekezdés szerinti oltóvíz-intenzitás mértékének csökkentése esetén a sprinklerberendezés tároló- vagy közbenső tartályát az 52. §-ban előírtak figyelembevételével kell kialakítani.

47. §

(1) A településen és a létesítményben az oltóvizet is biztosító vízvezeték-hálózat belső átmérőjét az oltóvíz-intenzitás és a kifolyási nyomásigény alapján, valamint a közműrendszer kialakítását figyelembe véve kell méretezni. Egyirányú táplálás esetén a vezeték legalább NA 100, körvezeték esetén pedig legalább NA 80 legyen.

(2) A tűzvédelmi hatóság engedélyével az oltóvizet biztosító vízvezeték-hálózat az (1) bekezdéstől eltérően méretezhető azon az 1000 főnél kevesebb állandó lakosú településen,

a) amelyben vagy azon kívül, de annak minden védendő építményétől, illetve szabadterétől 500 méteres távolságon belül oltóvízellátásra figyelembe vehető – a település mértékadó tűzszakasz területének megfelelő mennyiségű vizet biztosító – természetes vagy mesterséges víznyerő hely van;

b) amelyben a település mértékadó tűzszakasz területének megfelelő oltóvíz-intenzitást más műszaki megoldásokkal (pl. víztároló) biztosítják.

(3) A vízmű magas, illetőleg mély tárolójánál a tűzoltó gépjármű részére NA 100 belső átmérőjű, műszakilag és a vonatkozó műszaki követelményeknek megfelelő kialakítású, A jelű (NA 100) csonkkapoccsal és kupakkapoccsal ellátott csatlakozó helyet kell kialakítani. Térszint feletti tároló esetén a csatlakozó helyet vízszintesre, a talajszinttől 0,8 méter magasságban kell kialakítani.

48. §

(1) Az oltóvizet szállító vízvezeték-hálózatban a vízkivétel szempontjából legkedvezőtlenebb tűzcsapnál 200 mm²-es kiáramlási keresztmetszetenél:

a) legalább 400 kPa (4 bar) kifolyási nyomást kell biztosítani az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó létesítményekben;

b) legalább 300 kPa (3 bar) kifolyási nyomást kell biztosítani a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó létesítményekben;

c) legalább 200 kPa (2 bar) kifolyási nyomást kell biztosítani:

ca) a fali tűzcsapoknál, és

cb) a „D” és „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó létesítményekben.

(2) A Szabályzat hatálybalépése előtt létesített mezőgazdasági létesítményekben és azok fali tűzcsapjainál 100 kPa (1 bar) kifolyási nyomást kell biztosítani a „D” és „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményekben.

(3) Az éghető folyadékot feldolgozó finomítóknál, valamint az „A”–„B” tűzveszélyességi osztályba tartozó éghető folyadékot, 1000 m³-nél nagyobb tárolási egységekben tároló tartálytelepeken, valamint azon gáztároló esetében, ahol a nyomás alatti vagy mélyhűtött „A”–„C” tűzveszélyességi osztályba tartozó gázt tároló tartály befogadóképessége meghaladja a 200 tonnát, olyan oltóvízvezeték-hálózatot kell létesíteni, amely a vízkivétel szempontjából a legkedvezőtlenebb tűzcsapnál legalább 1200 kPa (12 bar) kifolyási nyomást biztosít.

49. §

(1) A településen és a létesítményben – a 47. § (2) bekezdésében foglaltak kivételével – az oltóvizet vezetékes vízellátás létesítése esetén föld feletti tűzcsapokkal kell biztosítani.

(2) A tűzcsapok, valamint szerelvényeik és tartozékaik feleljenek meg a vonatkozó műszaki követelményekben foglaltaknak.

(3) A tűzcsapok telepítési helyét a hivatásos önkormányzati tűzoltósággal egyeztetni kell.

(4) A létesítményben annyi tűzcsapot kell létesíteni, hogy az oltáshoz szükséges vízmennyiség egy időben kivethető legyen. A tűzcsapokat szerelvénnel kell ellátni. A szerelvénytárcsákat a tűzcsapoktól 10 méteren belül kell elhelyezni. A közforgalom előtt nyitott létesítmények esetében a szerelvények elhelyezése épületen belül a tűzvédelmi szakhatóság által meghatározott módon és helyen is történhet.

(5) A tűzcsapokat a védendő szabadtéri éghető anyag tároló területétől, építménytől a megközelítési útvonalon mérten 100 m-nél távolabb és – a tűzcsapcsoportok kivételével – egymáshoz 5 m-nél közelebb elhelyezni nem szabad.

(6) A létesítményben nem szükséges tűzcsapokat létesíteni, ha a szomszédos létesítmény vagy a közterület tűzcsapai az oltáshoz szükséges vízmennyiséget biztosítják és az (5) bekezdés követelményei is teljesülnek.

(7) A tűzcsapokat és szerelvénytárcsákat állandóan hozzáférhető módon kell tartani, azokat eltorlaszolni még ideiglenesen sem szabad.

(8) A tűzcsapoknál a tűzoltó gépjárművek részére úgy kell felállási helyet biztosítani, hogy azok mellett legalább egy nyomsávú közlekedési út szabadon maradjon.

50. §

(1) Vezetékes vízellátás esetén a 49. §-ban meghatározottakon túl – kivéve a középmagas vagy magasépületnek nem minősülő lakóépületeket és a (2) bekezdésben meghatározott építményeket – fali tűzcsapot is kell létesíteni:

a) ahol azt jogszabály előírja,

b) a vonatkozó jogszabály hatálya alá nem tartozó középmagas és magas épületekben szintenként,

c) az „A” tűzveszélyességi osztályba tartozó 200 m²-nél, a „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó 300 m²-nél, a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó 500 m²-nél, a „D” tűzveszélyességi osztályba tartozó 1000 m²-nél nagyobb alapterületű tűzszakaszban.

(2) Nem szabad fali tűzcsapot létesíteni azokban az épületekben, ahol a víz használata életveszélyt, tüzet, robbanást okozhat, vagy a tűz terjedését elősegítheti.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott helyeken, továbbá ahol a víz nem alkalmas az építményben keletkező tűz oltására, a falitűzcsap helyett az ott lévő anyag oltására alkalmas – a tűzvédelmi hatóság által meghatározott – tűzoltó berendezést, eszközt, készüléket, felszerelést, illetőleg anyagot kell a helyszínen készenlétben tartani.

(4) A falitűzcsapok számát és helyét az illetékes hivatásos önkormányzati tűzoltóság, a (3) bekezdés szerint a falitűzcsap helyett biztosított tűzoltó berendezés, eszköz, készülék, felszerelés, illetőleg anyag mennyiségét és helyét – ha azt jogszabály vagy szabvány nem szabályozza – a tűzvédelmi hatóság határozza meg.

(5) Az építményben a falitűzcsapot az érvényben lévő hatályos szabványoknak és jogszabályoknak megfelelően kell kialakítani. A lapos tömlővel szerelt falitűzcsapszekrényben 1 db legfeljebb 20 méteres tömlő helyezhető el.

(6) Nem kell falitűzcsapot létesíteni a nyitott vagy részben nyitott építményekben, a hűtőházak hűtött tereiben, valamint az ömlesztett terménytároló épületek tároló részén.

51. §

(1) Az oltóvíz biztosítására – ha az más módon nem oldható meg – önálló víztárolót (medencét, tartályt) kell létesíteni.

(2) A víztároló befogadó képessége nem lehet kisebb 30 m³-nél, alsó szintje pedig legfeljebb 7 m-rel lehet mélyebben a talajszintnél.

(3) A víztároló kivételi helyét tűzoltó gépjárművel megközelíthetően kell kialakítani.

(4) A víztároló és a védeni kívánt építmény, szabadterület közötti távolság nem haladhatja meg az 500 métert. A távolságot a megközelítési útvonalon kell mérni.

(5) Oltóvízként figyelembe vehető

– a hűtőtorony vízmedencéjének vagy az egyéb, technológiai víznek – a tűzoltásra való felhasználás miatt – a technológiai berendezésben veszélyt nem előidéző,

– a település közülemi vízműve víztárolójának tűzoltási célra biztosított vízmennyisége is.

52. §

(1) A tűzoltási célra figyelembe vehető 100 m³ alatti önálló víztárolót legalább egy, az ennél nagyobbakat pedig minden megkezdett 100 m³ térfogat után egy-egy szívócsővezetékkel kell ellátni.

(2) A szívóvezeték belső átmérője legalább NA 100 legyen, alsó végződését szűrővel, felső vízszintes irányú végződését pedig szabványos A jelű (NA 100) csonkkapocccsal és kupakkapocccsal kell ellátni.

(3) A szívócsővezetéseket egymástól legalább 5 m távolságra kell elhelyezni.

53. §

(1) Oltóvízként számításba vehetők azok a nem időszakos természetes felszíni vizek (pl. folyók, patakok, tavak) is, amelyek a védendő építménytől 500 méternél nincsenek nagyobb távolságra. A távolságot a megközelítési útvonalon kell mérni.

(2) A vízszerezési helyet úgy kell kiépíteni, hogy az tűzoltó gépjárművel mindenkor megközelíthető és az oltóvíz – a vízállástól függetlenül – mindig akadálytalanul kiemelhető legyen.

54. §

(1) Az oltóvizet szolgáltató berendezések, valamint tartozékaik és szerelvényeik üzemképességéről, karbantartásáról, továbbá fagy elleni védelméről a fenntartónak kell gondoskodnia.

(2) A tűzoltó vízforrásokat, valamint azok szerelvényeit és tartozékait a vonatkozó jogszabályok szerint kell felülvizsgálni, illetve karbantartani.

(3) A tűzoltó vízforrásokat a vonatkozó jogszabálynak megfelelő jelzőtáblával kell ellátni.

55. §

A tűzoltó berendezések, tűzoltó készülékek, felszerelések és egyéb technikai eszközök működéséhez szükséges oltó- és egyéb anyagokat biztosítani kell.

Tűzoltó készülék, felszerelés

56. §

(1) A létesítményben a (2) bekezdésben foglalt kivételről eltekintve legalább egy darab, az ott keletkező tűz oltására alkalmas – a vonatkozó jogszabályban és szabványban foglalt követelményeknek megfelelő – tűzoltó készüléket kell elhelyezni. Az újonnan létesült építményekben, építményrészekben, a megváltozott rendeltetésű helyiségekben, helyiségcsoportokban, építményekben, valamint szabadtereken csak az érvényben lévő hatályos szabványok és jogszabályok szerint gyártott tűzoltó készülék tartható készenlétben

a) az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségekben, illetve veszélyességi övezetekben minden megkezdett 50 m² alapterület után,

b) az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építmények, illetve szabadterek a) pont hatálya alá nem

eső részein – attól függően, hogy azok milyen tűzveszélyességi osztályúak – a c)–e) pontban foglaltak szerint,

c) a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó építmények, illetve szabadterek a) pont hatálya alá nem eső részein az – „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiség, valamint veszélyességi övezet területével csökkentett – alapterület minden megkezdett 200 m²-e után, de legalább szintenként,

d) a „D” tűzveszélyességi osztályba tartozó építmények, illetve szabadterek a) pont hatálya alá nem eső részein az – „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiség, valamint veszélyességi övezet területével csökkentett – alapterület minden megkezdett 600 m²-e után, de legalább szintenként,

e) az „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó építmények, illetve szabadterek a) pont hatálya alá nem eső részein szükség szerint.

(2) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, nem kell tűzoltó készüléket elhelyezni a lakás céljára szolgáló építményekben és a hozzájuk tartozó szabad területeken, kivéve a lakóépületekben kialakított egyéb rendeltetésű (pl. kereskedelmi, iroda) helyiségeket, amelyek tekintetében – gazdálkodó, illetve rendeltetési egységenként – az (1) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

(3) Jogszabály, illetőleg a tűzvédelmi hatóság az (1) bekezdésben meghatározottakon túl további tűzoltó készülékek, illetőleg eszközök, felszerelések és anyagok elhelyezését is előírhatja.

(4) A tűzoltó-technikai eszközt, készüléket, felszerelést jól láthatóan, könnyen hozzáférhetően a veszélyeztetett hely közelében kell elhelyezni és állandóan használható, üzemképes állapotban tartani. Helyéről eltávolítani, a rendeltetésétől eltérő célra használni csak külön jogszabályban meghatározottak szerint szabad.

(5) A tűzoltó-technikai eszközt, készüléket, felszerelést és anyagot jogszabály előírásai szerint, azok hiányában félévenként kell ellenőrizni. Ha a tűzoltó készülék, felszerelés előírt időszakos ellenőrzését és/vagy javítását nem hajtották végre, akkor az nem tekinthető üzemképesnek.

(6) A tűzoltó készülékek ellenőrzését és karbantartását csak BM OKF regisztrációs számmal rendelkező szervezet jogosult végezni.

VII. Fejezet

EGYES LÉTESÍTMÉNYEK ÉS JÁRMŰVEK HASZNÁLATÁRA VONATKOZÓ TŰZVÉDELMI SZABÁLYOK

Lakó- és szállásépületek

57. §

(1) A kétszintesnél magasabb és tíznél több lakást (üdülőegységet) magában foglaló lakóegységnél (üdülőegy-

ségnél) az épület tulajdonosa, kezelője, közös képviselője, intézőbizottság elnöke, használója írásban köteles kidolgozni az épületre vonatkozó tűzvédelmi használati szabályokat, előírásokat, a lakók riasztásának, a menekülésnek a lehetséges módozatait, a felszerelt tűzvédelmi eszközök használatára vonatkozó előírásokat, valamint köteles gondoskodni ezek megismertetéséről, megtartásáról és megőrzéséről.

(2) Lakó- és szállásépületben a főrendeltetéshez alkalmoszerűen kapcsolódó tevékenységeken túlmenően „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó tevékenységet folytatni nem szabad.

(3) Az épületben, illetőleg helyiségeiben nem szabad éghető anyagot olyan mennyiségben és módon tárolni, illetőleg azzal olyan tevékenységet folytatni, továbbá olyan tűzveszélyes cselekményt végezni, amely az épület, illetőleg helyiségeinek rendeltetészerű használatától eltér, tüzet vagy robbanást okozhat.

(4) A lakásban, üdülőegységben az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó éghető folyadékból legfeljebb 20 liter, a „C”–„D” tűzveszélyességi osztályba tartozó éghető folyadékból vonatkozó műszaki követelményekben meghatározott, annak hiányában legfeljebb 60 liter mennyiség tárolható.

(5) Propán-bután gázpalack nem alkalmazható, nem tárolható olyan helyiségben vagy – a kétszintes lakásokat tartalmazó egyemeletes lakóépületek kivételével – földszintesnél magasabb olyan építményben, ahol az esetleges gázrobbanás a tartószerkezet összeomlását idézheti elő (pl. panelszerkezet).

Közösségi létesítmények, kiállítás, vásár

58. §

(1) A művelődési, a sport-, az oktatási létesítményekben, helyiségekben esetenként nem az eredeti rendeltetésnek megfelelő rendezvényekre (vásár, bemutató, kiállítás stb.), illetőleg az 500 főnél nagyobb befogadóképességű nem művelődési és sportlétesítményekben, helyiségben tartott alkalmoszerű kulturális és sport rendezvényekre (színi, zenekari, cirkuszi előadás, táncos összejövétel, disco, koncert stb.) a vonatkozó tűzvédelmi előírásokat, biztonsági intézkedéseket a rendezvény szervezője, rendezője köteles írásban meghatározni és a rendezvény időpontja előtt 15 nappal azt tájékoztatás céljából az illetékes hivatásos önkormányzati tűzoltóságnak megküldeni.

(2) A rendezvény szervezője által készített tűzvédelmi előírások az alábbiakat tartalmazzák:

- kiürítés számítását,
- tűzterhelés számítását,

c) a rendezvény helyszínéül szolgáló helyiségek léptékhelyes alaprajzait és a kiürítésre számításba vett kijáratok elhelyezkedését, méretét,

d) a kiürítés lebonyolítását felügyelő biztonsági személyzet feladatait,

e) a tűz esetén szükséges teendőket,

f) a tűz jelzésének és oltásának módját.

(3) A rendezvény lebonyolításának tűzvédelmi előírásait tartalmazó iratokat és azok mellékleteit a rendezvényt követően legalább egy évig meg kell őrizni.

59. §

Az ipari, a kereskedelmi, illetve mezőgazdasági vásár területén biztosítani kell a tűzoltójárművek közlekedéséhez szükséges utat. A létesítmények kiürítési útvonalait és kijárait – a várható legnagyobb látogatási létszám figyelembevételével –, számítás alapján kell méretezni. A rendező szervnek a létesítményekre és szabadtérre elrendezési tervet kell készíteni, s azt előzetesen, tájékoztatás céljából az illetékes hivatásos önkormányzati tűzoltó-parancsnokságnak meg kell küldeni.

Járművek

60. §

(1) A gyártó, külföldről történő beszerzés esetén a forgalomba hozó, illetőleg az üzemben tartó köteles gondoskodni arról, hogy a jármű olyan műszaki kivitelben készüljön, illetőleg olyan állapotban üzemeljen, hogy rendeltetésszerű használata esetén tűz vagy robbanás ne keletkezessen.

(2) A járműre vonatkozó tűzvédelmi szabályok megtartásáért az üzemben tartó, illetőleg a jármű vezetője a felelős.

(3) A forgalomba hozó, illetőleg az üzemben tartó a külön jogszabályban meghatározott járműveket az ott megállapított típusú, nagyságú és számú tűzoltó készülékkel köteles ellátni.

(4) A tűzoltó készüléket a járművön a vonatkozó jogszabály szerint kell elhelyezni úgy, hogy állandóan hozzáférhető, vontatás esetén a vontató és a szállítmány tűzvédelmére egyaránt felhasználható legyen.

61. §

(1) A járművek jogszabályban meghatározott időszakos műszaki felülvizsgálata során a vizsgálatot végző szervnek a vonatkozó általános tűzvédelmi követelmények érvényesülését is ellenőriznie kell.

(2) Az éghető folyadékot vagy gázt szállító tartálykocsinál – minden töltés és lefejtés után közvetlenül – az üzemben tartó, illetve megbízottja köteles ellenőrizni és biztosítani a tartályok csepegés- és szivárgásmentességét.

(3) A jármű előmelegítésére csak olyan eszközt, anyagot szabad használni, amely tüzet vagy robbanást nem okozhat. Erre a célra nyílt lángot használni tilos.

(4) A járó motorú jármű üzemanyagtartályába üzemanyagot tölteni nem szabad.

(5) A jármű utasterében, csomagterében elhelyezett edénybe üzemanyag töltése tilos.

62. §

(1) A gépjárműtároló helyiséget és a tárolóhelyet úgy kell kialakítani és használni, hogy a gépjárművek – szükség esetén – gyorsan és biztonságosan eltávolíthatók legyenek. Ezen kritériumokat a teljes mértékben automatizált, gépesített gépjárműtárolók esetében nem kell érvényesíteni.

(2) Több gépjármű tárolása esetén azokat úgy kell elhelyezni, hogy a gépjárművek ajtajai legalább az egyik oldalon teljes szélességükben nyithatók legyenek, az egymás mögött álló gépjárművek között pedig legalább 0,80 méter távolságot kell megtartani. Ezen kritériumokat a teljes mértékben automatizált, gépesített gépjárműtárolók esetében nem kell érvényesíteni.

(3) Az éghető folyadékot és gázt szállító gépjárművet csak erre a célra létesített külön gépjárműtároló helyiségben vagy tárolóhelyen, illetőleg a más gépjárművektől elkülönítve szabad elhelyezni úgy, hogy azok bármelyike a többi gépjármű mozgatása nélkül kiállhasson. A jármű vilamos berendezését feszültségmentesíteni kell.

(4) Gépjárművet középület kapualjában tárolni nem szabad, egyéb kapualjban csak úgy szabad elhelyezni, hogy a gépjármű egyik oldalán a közlekedésre legalább 2 méter széles út szabadon maradjon.

(5) Gépjárművet udvarban az ajtó, ablak, erkély, kiürítésre, menekítésre szolgáló lépcső függőleges vetületétől minden irányban legalább 2 méter távolságra szabad elhelyezni.

(6) Gépjárműtároló helyiségben vagy tárolóhelyen éghető folyadékot, éghető gázt – a gépjárműbe épített üzemanyagtartály kivételével – tárolni nem szabad. Üzemanyagot, éghető folyadékot, gázt lefejtetni, illetőleg a gépjárművet üzemanyaggal feltölteni, tűzveszéllyel járó tevékenységet, továbbá a gázüzemanyag-ellátó berendezésen javítást végezni tilos.

(7) A tisztán gázüzemű, a vegyes üzemű, illetőleg a ketős üzemű járművet tilos elhelyezni

a) cseppfolyós (propán bután) üzemanyag esetén

- talajszint alatti egyedi vagy több jármű tárolására alkalmas tárolókban,
- talajszint alatti parkolóban, parkolóházakban,
- tömegtartózkodású vagy nagy forgalmú épületek alatti terekben,
- olyan járműtárolókban, amelyekben akna, vízzár nélküli csatornaszem, pincelejárát van, vagy amelyből talajszint alatti, illetőleg olyan helyiség nyílik, amelynek teljes levegőcseréje nem biztosított,
- ahol az átszellőzés el nem zárható módon nem biztosított;
- b) sűrített földgáz üzemanyag esetén
- tömegtartózkodású vagy nagy forgalmú épülethez közvetlenül csatlakozó zárt, át nem szellőzött terekben,
- ahol az átszellőzés el nem zárható módon nem biztosított;
- c) a földszintesnél magasabb olyan építményben – kétszintes lakásokat tartalmazó egyemeletes lakóépületek kivételével –, ahol az esetleges gázrobbanás a tartószerkezet összeomlását idézheti elő.

VIII. Fejezet

A MEZŐGAZDASÁGRA VONATKOZÓ TŰZVÉDELMI HASZNÁLATI SZABÁLYOK

Aratás

63. §

(1) A kalászos termény betakarítását lehetőleg a közút, illetőleg a vasútvonal mentén kell először elvégezni.

(2) A learatott kalászos terményt, szalmát a vasútvonal szélső vágányától és a vasútállomástól legalább 100 méter, a közúttól legalább 25 méter távolságra szabad elhelyezni. Ha a távolságok nem tarthatók, akkor a kalászos terményt, a szalmát az aratással egyidejűleg, a szálas takarmányt pedig kiszáradáskor azonnal el kell szállítani. A vasút és a közút mentén az aratást követően legalább 3 méter széles védőszántást kell alkalmazni.

(3) Gabonatóblán dohányozni még a járművek, erő- és munkagépek vezető fülkéiben sem szabad.

(4) Az aratás idejére a gabonatóblától legalább 15 méterre éghető anyagtól és növényzettől mentes dohányzóhelyet lehet kijelölni. A dohányzóhelyen a dohánynemű gyűjtéséhez és eloltásához megfelelő mennyiségű vizet tartalmazó edényt kell elhelyezni.

Szérű, rostnövénytároló, kazal

64. §

(1) A mezőn (határban) összerakott kazal, valamint a szérű és rostnövénytároló elhelyezésénél a szélső tárolási

egység és a környező építményektől a következő tűztávolságot kell megtartani:

- a) az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményektől legalább 200 métert;
- b) a „C”–„E” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményektől legalább 100 métert;
- c) a vasúti vágányoktól és a vasútállomástól – a rostnövénytároló ipari vágányát kivéve – legalább 100 métert;
- d) a közúttól, erdőtől, lábon álló gabonától legalább 25 métert;
- e) nagyfeszültségű, föld feletti villamos vezetéktől a legfelső villamos vezeték és talaj közötti távolság háromszorosát, de legalább 20 métert.

(2) Az állattartási telepeken a legfeljebb egy évre elegendő alomszalma- és szalastakarmány-szükségletet üzeми tárolásnak kell tekinteni, és ezekre a 17. §-ban meghatározottakat kell alkalmazni.

(3) A szérűben csak kalászos terményt, szálas takarmányt és szalmát, a rostnövénytároló telepen pedig csak rostnövényt szabad elhelyezni.

(4) A szérűn és a rostnövénytárolón a kazlakat úgy kell elhelyezni, hogy a második sorban levő kazal az előző sorban levő két kazal közé kerüljön.

(5) A kazlak, valamint a sorok között a nagyobb kazal-magasság háromszorosát, de legalább 20 méter távolságot kell biztosítani.

(6) A mezőn (határban) összerakott szalastakarmány-, szalma-, rostnövény- stb. kazlakat, legalább 3 méter széles védőszántással kell körülvenni.

65. §

(1) A szérű és a rostnövénytároló területét az éghető hulladéktól, elszáradt gáztól stb. állandóan tisztán kell tartani.

(2) Dohányozni a szérű és a rostnövénytároló szélső tárolási egységétől, illetőleg a más helyen lévő kazaltól legalább 30 méter, tüzet rakni legalább 100 méter távolságra, a kijelölt helyen szabad. A tilalmakat a szérű és a rostnövénytároló bejáratainál táblákkal jelölni kell.

66. §

(1) A rostnövény osztályozása esetén egy időben legfeljebb 4 kazal, tárolási egység bontható meg.

(2) A rostnövényt kisátorozni csak a tárolón kívül és a szélső kazaltól 10 méteren túl szabad. A sátorozási területen minden megkezdett 10 000 m² alapterület után 10 méteres tűztávolságot kell biztosítani.

(3) A pozdorja kazal legnagyobb megengedett alapterülete 300 m². A kazlakat egymástól legalább 10 méter, rost-

kazaltól, épülettől legalább 20 méter távolságra szabad helyezni.

A tarló- és a növényi hulladék égetésének szabályai

67. §

(1) Az avar-, a tarló-, a nád- és a növényi hulladékégetés alkalmoszerű tűzveszélyes tevékenység.

(2) A tervezett – (1) bekezdés szerinti – égetés helyét, időpontját és terjedelmét a megkezdés előtt legalább 24 órával az illetékes hivatásos önkormányzati tűzoltóságnak írásban be kell jelenteni.

(3) A tarlóégetést a learatott gabonatóblákon úgy kell végrehajtani, hogy a tűzterjedés irányában a hasznos vad elmenekülhessen. A tarlónak minden oldalról egyidejűleg történő felgyújtása tilos. Az égetéshez csak a tarlómaradványok használhatók fel. A szalmát elégetéssel megsemmisíteni, lábon álló gabonatóbla mellett tarlót égetni tilos.

(4) Kukoricatarló-égetésnél a (3) bekezdésben foglaltakat kell értelemszerűen alkalmazni.

(5) A cséplési hulladékokat, így pillangósvirágú magvak hulladékait és egyéb hulladékot, a fatisztogatás hulladékait (a továbbiakban: növényi hulladékok), a hernyófészkeket és az arankafoltokat – megfelelő tűzvédelmi óvórendszabályok betartásával – csak a helyszínen szabad elégetni.

(6) Tarló- vagy a növényi hulladékégetés csak úgy végezhető, hogy az a környezetére tűz- és robbanásveszélyt ne jelentsen.

Ennek érdekében

a) a tarlót, illetve az érintett szakaszokat az égetés megkezdése előtt legalább 3 méter szélességben körül kell szántani, és az adott területen az apró vadban okozható károk elkerülése érdekében vadriasztást kell végrehajtani. A fasorok, facsoportok védelmére a helyi adottságoknak megfelelő, de legalább 6 méteres védősávot kell szántással biztosítani;

b) a tarlóégetést 30 ha-nál nagyobb területen szakaszosan kell végezni, és csak az egyik szakasz felégetése után szabad a másik szakasz felégetéséhez hozzáfogni;

c) a tarlóégetés időtartamára tűzoltásra alkalmas kéziszerszámmal ellátott, megfelelő létszámú, kioktatott személy jelenlétéről kell gondoskodni, és legalább egy traktort ekével a helyszínen készenlétben kell tartani;

d) a tarló- vagy a növényi hulladékégetés célját szolgáló tüzet őrizetlenül hagyni tilos, és veszély esetén vagy ha a tüzre már szükség nincs, azt azonnal el kell oltani.

(7) A tarló- vagy a növényi hulladékégetés befejezése után a helyszínt gondosan át kell vizsgálni és a parázslást, izzást – vízzel, földtakarással, kéziszerszámokkal stb. – meg kell szüntetni.

A mezőgazdasági erő- és munkagépek

68. §

(1) A kalászos termény betakarítási, kazalozási, szalma-összehúzási és bálázási munkáiban csak az a tűzvédelmi követelményeknek megfelelő, legalább egy, az érvényben lévő hatályos szabványoknak és jogszabályoknak megfelelő, 21A és 113B vizsgálati egységtűz oltására alkalmas tűzoltó készülékkel is ellátott erő- és munkagép, valamint egyéb jármű vehet részt, amelynek tűzvédelmi felülvizsgálatát a betakarítást megelőzően az üzemeltető elvégezte. A jármű megfelelőségéről szemle keretében kell meggyőződni, amelynek tervezett időpontját 8 nappal előbb írásban az illetékes hivatásos önkormányzati tűzoltóságra be kell jelenteni. A szemléről jegyzőkönyvet kell készíteni, amelynek 1 példányát a járművön el kell helyezni és a szemlét követő 8 napon belül a tűzoltóságnak meg kell küldeni.

(2) Az üzemelő erő- és munkagép kezelője szükség szerint, de legalább naponta egyszer köteles a kipufogó-vezeték és szikratörő műszaki állapotát felülvizsgálni és a ráakódott éghető anyagtól szükség esetén megtisztítani.

(3) A tartalék üzem- és kenőanyagot az erő- és munkagéptől, a kazaltól és a gabonatóblától legalább 20 méter távolságra kell elhelyezni éghető hulladéktól, növényzettől mentes területen.

(4) Erő- és munkagépen, gépjárművön olyan karbantartás, javítás, amely nyílt láng használatával jár, vagy üzemanyag elfolyásával járhat, gabonatóblán, szérún és a rost-növénytarló területén nem végezhető.

(5) Munkaszünet idejére az arató-, cséplőgépet, az erőgépet és az egyéb munkagépet a lábon álló kalászos terménytől, a tarlótól, továbbá a kazaltól legalább 15 méter távolságra kell elhelyezni, éghető hulladéktól, növényzettől mentes területen. Ha a tarlótól ez a távolság nem biztosítható, akkor 3 méter széles védőszántáson kívül kell az arató-, cséplő-, erő- és az egyéb munkagépet elhelyezni.

(6) Az arató-, cséplőgépet hajlékony földelővezetékekkel, akkumulátorát pedig legalább nehezen éghető, villamosságot nem vezető anyagú védőburkolattal kell ellátni.

(7) Az erő- és munkagépet, arató-, cséplőgépet a kezelő üzemeltetés közben nem hagyhatja el, egyéb munkát nem végezhet.

69. §

(1) A szalma-összehúzást és a kazalozást végző erőgép az összehúzott szalmát és kazlat csak olyan távolságra közelítheti meg, hogy az erőgép égésterméke, illetőleg annak elvezető csöve gyújtási veszélyt ne jelentsen.

(2) A szalma-összehúzásban és a kazalozásban részt vevő erőgépet a ráhullott szalmától, szénától stb. rendszeresen meg kell tisztítani.

(3) Az összehúzott szalma alapterülete nem haladhatja meg az 1000 m²-t.

A terményszárítás szabályai

70. §

(1) Szellőztetéssel történő szárítás esetén

a) szálas takarmányt kazalozni csak akkor lehet, ha a takarmány nedvességtartalma 40–45% alá csökkent;

b) a kazlak méretének meghatározásánál a szellőző-ventilátor teljesítőképességét és e szabályzat 3. számú mellékletének előírásait kell figyelembe venni;

c) a takarmányt felületi víztől mentesen kell a megfelelően előkészített kazalszárító berendezésre behordani, és – előírt rétegvastagságig, illetőleg magasságig – kazalozni;

d) a szénát egyenletes rétegbe, tömör gócek nélkül kell teregetni. A rétegenkénti kazalozás során új réteget csak az előző réteg teljes kiszáradása után szabad felrakni;

e) a kazlat beázástól védeni kell;

f) a kazal belső hőmérsékletét rendszeresen és szakszerűen mérni kell;

g) a szénakészítés technológiai leírását a szénakészítést végzők részére ki kell adni.

(2) Terményszárító berendezéssel történő szárítás esetén a tűzvédelmi előírások megtartásáért és annak folyamatos üzemelés közbeni ellenőrzéséért az üzemeltető, illetőleg a kezelő személyzet a felelős. A szárítóberendezés üzemeltetése során a gyártó kezelési utasítását figyelembe kell venni.

1. táblázat a Szabályzat 6. §-ának (3) bekezdéséhez

Égést tápláló gázok tárolóinak tűztávolsága

A védendő építmények	A tároló térfogata			
	10 m ³ -ig	10–100 m ³ -ig	100–1000 m ³ -ig	1000 m ³ felett
	a tűztávolság értéke (m)			
Az „A”–„C” tűzveszélyességi osztályba sorolt építmény, szabadtér	6	8	12	25
A „D”–„E” tűzveszélyességi osztályba sorolt építmény, szabadtér	4	6	12	25
Nagy forgalmú és tömegtartózkodás céljára szolgáló építmény, közintézmény, vendéglátó létesítmény, iskola, óvoda, kompresszorberendezés, szellőzőberendezés, éghető gázok tárolására szolgáló stabilan telepített tárolók	6	8	12	25
Éghető gázt vagy éghető folyadékot szállító vezeték és ennek szerelvénye, nem éghető gáz tárolására szolgáló stabilan telepített tárolók, gépjármű tárolóhely, dohányzásra vagy nyílt láng használatára megengedett terület	4	6	12	25
Közép- és nagyfeszültségű villamos berendezés, éghető anyagú épületszerkezet, nem a tárolóhoz tartozó technológiai berendezés, akna, felszíni csatorna, árok, föld alatti létesítmények nyílászáró szerkezete	4	6	12	25

2. táblázat a Szabályzat 6. §-ának (4) bekezdéséhez

A tárolási egységekből kialakított tűzszakaszok területei és a közöttük tartandó tűztávolságok meghatározása

A tűzszakasz		A tűzszakaszok egymás közötti tűztávolságai (m), ha a szomszédos tűzszakasz tűzveszélyességi osztálya		
tűzveszélyességi osztálya	alapterülete, m ²	„C”	„D”	„E”
„C”	1 500	16	14	12
„D”	2 000	14	12	10
„E”	10 000	12	10	6

3. táblázat a Szabályzat 17. §-ának (1) bekezdéséhez

Szilárd éghető anyagok tárolása a szabadban

A tárolt anyag megnevezése	A tárolási egység méretei (m) (szélesség hosszúság magasság)	Az építmény tűzállósági fokozata		
		I–II.	III.	IV–V.
		Az építménytől való távolság méterben*		
Éghető „C”–, „D” alapanyag félkész és készáru**	10 10 5	20	30	40
Papír, rongy, éghető hulladék stb.**	6 20 8	12	14	16
Faforgács, fűrészpor**	4 20 2	12	14	16
Gömbfa és tűzifa**	6 20 4	8	10	12
Fűrészáru, fa-, műanyag láda (göngyöleg)	6 20 8	10	12	16
Szalma és szalmaszalmakarmény***	10 30 8	20	30	40
Öngyulladásra hajlamos szén (barna tőzeg)****	40 10 2	4	6	8
Kazánházi salak	–	15	20	25
Feketeszén, kokszt és zsákost műtrágya az ammónium-nitrát kivételével	–	2	4	6

* Egyes távolsági értékek legfeljebb 10 méterig térfogatarányosan csökkenthetők akkor, ha a tárolási egységek összterfogata kisebb a táblázati méretből adódó térfogatnál.

** A távolság mértéke a tárolt éghető anyag magassági méretéig csökkenthető, ha az építmény tárolási egység felőli homlokzatát nyílás nélküli tűzfalként, tetőfödémek tartó- és térelhatároló szerkezetét, továbbá fedélhéjalását nem éghető anyagból alakították ki.

*** A távolság éghető anyagú, illetőleg éghető tetőhéjazatú épülettől 15 méterre, a szomszédos telek egyéb építményétől 8 méterre, saját tulajdonú egyéb építménytől 4 méterre csökkenthető, ha csak 3 méternél nem magasabb és 45 m³-nél nem nagyobb összterfogatban helyeznek el szalmát, illetve szalmaszalmakarményt. Szérum és rostonövény tárolón, valamint mezőn (határban) a kazlak mérete 10 50 8 méter lehet.

**** Erőművi felhasználás esetén a tárolási egység méreteit – a tűzvédelmi hatóság – a technológia függvényében ettől eltérően is megállapíthatja.

4. táblázat a Szabályzat 42. §-ának (1) bekezdéséhez

Tűzjelző és/vagy tűzoltó berendezések létesítése

A rendeltetés jellege	Beépített tűzjelző berendezés	Beépített oltóberendezés
1. Szállásépület		
1.1. Középmagas és magas épületekben, ha a rendeltetés 13,65 méter felett kerül kialakításra	igen	igen
1.2. Többszintes épületekben, ha egy időben legalább 20 ember elhelyezése biztosított	igen	
2. Iroda, igazgatási és oktatás, óvoda, bölcsőde rendeltetés		
2.1. Magas épületekben, ha a rendeltetés 30,00 méter felett kerül kialakításra	igen	igen
2.2. Többszintes és középmagas épületekben 500 m ² alapterület felett	igen	
2.3. Pénzügyintézetek épületeiben	igen	
2.4. Az épületek számítógép-központjaiban, ha alapterületük meghaladja a 150 m ² -t	igen	igen
3. Egészségügyi rendeltetés		
3.1. A háromszintesnél magasabb rendelőintézetben	igen	
3.2. Fekvébeteg-ellátás	igen	

A rendeltetés jellege	Beépített tűzjelző berendezés	Beépített oltóberendezés
3.3. Fekvőbeteg-ellátás középmagas és magas épületben, ha a fekvőbeteg-elhelyezés 13,65 méter felett is történik	igen	igen
3.4. Fekvőbeteg-ellátás, ha az egy tűzszakaszban lévő ágyszám meghaladja a 300 főt	igen	igen
4. Speciális egészségügyi és szociális rendeltetés		
4.1. Fogyatékos személyek (mozgássérültek, vakok, siketek stb.) elhelyezésére, tartózkodására és/vagy időskorúak (60 év felett) egészségügyi, ellátás és/vagy felügyelet melletti elhelyezésére szolgáló, legfeljebb kétszintes épületekben, ha az egy tűzszakaszban lévők száma meghaladja a 100 főt vagy egyirányú kiürítés esetén az 50 főt	igen	
4.2. Fogyatékos személyek (mozgássérültek, vakok, siketek stb.) elhelyezésére, tartózkodására és/vagy időskorúak (60 év felett) egészségügyi, ellátás és/vagy felügyelet melletti elhelyezésére szolgáló kétszintesnél magasabb épületekben, ha a rendeltetés a harmadik szinten vagy a felett kerül kialakításra, a rendeltetés szintenként összesített alapterülete meghaladja a 3000 m ² -t	igen	igen
5. Kényszertartózkodásra szolgáló épület		
5.1. Ha az egy tűzszakaszban lévő személyek száma meghaladja a 100 főt vagy háromszintesnél magasabb épületben	igen	
6. Művelődési rendeltetés		
6.1. Ha a befogadóképesség meghaladja a 300 főt	igen	
6.2. Múzeum, könyvtár, levéltár esetében, amennyiben azok összesített alapterülete meghaladja az 1000 m ² -t	igen	
6.3. Színházakban a színpad védelmére, ha annak belmagassága meghaladja a 8 métert	igen	igen
6.4. A művelődési rendeltetésű épület talajszint alatti helyiségeiben, amennyiben azok alapterülete meghaladja az épület földszinti alapterületének 80%-át, és a számított tűzterhelés meghaladja az 1500 MJ/m ² -t	igen	igen
6.5. 13,65 m építményszint felett lévő filmszínházakban, továbbá ott, ahol a nézőterek összesített befogadóképessége meghaladja az 1000 főt	igen	igen
7. Sportcélú épület		
7.1. Zárt sportcélú épület esetén, ha bármelyik tűzszakasz területe meghaladja a 2000 m ² -t (ha az épületet eredeti rendeltetésétől eltérő rendezvényekre is használják, akkor az eltérő rendeltetésre tekintettel az épület adottságait figyelembe véve kell az oltóberendezés szükségességét meghatározni)	igen	
8. Kereskedelmi rendeltetés		
8.1. Vásárcsarnokok, fedett piacok, ha bármelyik tűzszakasz területe meghaladja a megengedett tűzszakasz méret 50%-át	igen	
8.2. Áruházak, bevásárlóközpontok, melyeknek szintenként összesített alapterülete meghaladja a 2000 m ² -t	igen	
8.3. Áruházak, bevásárlóközpontok, melyeknek szintenként összesített alapterülete meghaladja a 8000 m ² -t	igen	igen
8.4. Kereskedelmi rendeltetés három szint és szintenként összesített 1000 m ² alapterület felett	igen	
8.5. Kereskedelmi rendeltetés 13,65 méter felett	igen	igen

A rendeltetés jellege	Beépített tűzjelző berendezés	Beépített oltóberendezés
9. Raktározási, tárolási rendeltetés		
9.1. Az 500 m ² feletti alapterületű raktárhelyiségek – kivéve az ömlesztett mezőgazdasági tárolóhelyiséget –, melyekben éghető anyagok, termékek tárolását végzik. A tárolt anyagok és az épület tűzvédelmi jellemzőinek és az oltási körülmények figyelembevételével kell az oltóberendezések szükségességét meghatározni, különös tekintettel a 6,00 méternél nagyobb tárolási magasságú, 1500 MJ/m ² -nél nagyobb tűzterhelésű és 3000 m ² -t meghaladó összesített alapterületű helyiségekre.	igen	
9.2. Többszintes mélygarázs, melyben szintenként 20-nál több gépjárművet tárolnak, és az alsóbb szintek elhagyása csak a felette lévő szinteken keresztül történhet.	igen	igen
9.3. Zárt garázs, mely 13,65 méter felett kerül kialakításra	igen	igen
9.4. Gépesített garázs, illetve többszintes zárt garázs, melyben szintenként 20-nál több gépjárművet tárolnak	igen	igen
10. Mezőgazdasági és ipari termelő épület		
10.1. Középmagas és magas épületek (egyéb esetekben az előállított, feldolgozott anyag és az épület tűzvédelmi jellemzőinek, valamint oltási körülményeinek figyelembevételével kell a berendezések szükségességét meghatározni)	igen	
11. Egyéb		
11.1. Porrobbanás-veszélyes berendezés(ek) belső terében, ha a szakhatóság előírja	igen	igen*

* Robbanás elfojtó berendezést kell létesíteni.

Vegyes rendeltetésű épületek esetében az 1–11. pontban szereplő rendeltetéseknél meghatározott követelmények figyelembevételével kell a tűzjelző és/vagy oltóberendezést létesíteni.”

2. melléklet a 26/2005. (V. 28.) BM rendelethez

„2. számú melléklet a 35/1996. (XII. 29.) BM rendelethez

Az Országos Tűzvédelmi Szabályzat egyes rendelkezései alól eltérést engedélyező tűzvédelmi hatóságok

1. A települési önkormányzat jegyzője (körjegyző), fővárosban a főjegyző az R. 1. számú melléklete 6. §-ának (3) és (4) bekezdése; 9. §-ának (2) és (3) bekezdése; 14. §-ának (3) bekezdése; 16. §-ának (1) bekezdése; 17. §-ának (1)–(8) bekezdése; 22. §-ának (1) és (2) bekezdése; 23. §-ának (1)–(4) bekezdése; 29. §-ának (1) és (2) bekezdése; 30. §-ának (1) bekezdése; 31. §-ának (1)–(4) bekezdése; 39. §-ának (2)–(6), (8) bekezdése; 44. §-ának (1)–(4) bekezdése; 46. §-ának (1)–(13) bekezdése; 47. §-ának (1), (3) bekezdése; 48. §-ának (1)–(3) bekezdése; 49. §-ának (1), (4), (5), (8) bekezdése; 50. §-ának (1) bekezdése; 51. §-ának (1)–(4) bekezdése; 52. §-ának (1)–(3) bekezdése; 53. §-ának (1) és (2) bekezdése; 56. §-ának (1), (4) bekezdése; 57. §-ának (2), (4) bekezdése; 62. §-ának (1)–(6) bekezdése; 63. §-ának (1)–(4) bekezdése; 64. §-ának (1)–(6) bekezdése; 65. §-ának (1) és (2) bekezdése; 66. §-ának (1)–(3) bekezdése; 67. §-ának (2)–(7) bekezdése; 68. §-ának (1)–(7) bekezdése; 69. §-ának (1)–(3) bekezdése; 70. §-ának (1) és (2) bekezdése és az R. 1. számú melléklete 1–3. számú táblázatai.

2. A BM OKF illetékes szervezeti egység vezetője az 1. és 3. pontokban nem említett rendelkezésektől.

3. Az R. 1. számú melléklete 1. §-a; 2. §-ának (1)–(3) bekezdése; 3. §-ának (1)–(8) bekezdése; 4. §-ának (1)–(6) bekezdése; 5. §-ának (1)–(5) bekezdése; 6. §-ának (1) és (2) bekezdése; 7. §-ának (1) és (2) bekezdése; 9. §-ának (1) bekezdése; 11. §-ának (1)–(10) bekezdése; 12. §-ának (1)–(3) bekezdése; 13. §-ának (1)–(3) bekezdése; 35. §-ának (2), (5), (9) bekezdése; 39. §-ának (9) bekezdése; 40. §-ának (3) bekezdése; 42. §-ának (6) bekezdése; 47. §-ának (2) bekezdése; 50. §-ának (2)–(4), (6) bekezdése; 51. §-ának (5) bekezdése; 55. §-a; 56. §-ának (6) bekezdése; 57. §-ának (3) bekezdése; 67. §-ának (1) bekezdése rendelkezései alól eltérés nem engedélyezhető.”

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

48/2005. (V. 28.) FVM rendelete

a növényegészségügyi feladatok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 7/2001. (I. 17.) FVM rendelet módosításáról

A növényvédelemről szóló 2000. évi XXXV. törvény 65. §-a (2) bekezdésének a) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A növényegészségügyi feladatok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 7/2001. (I. 17.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az 1. és 2. számú mellékletben fel nem sorolt károsítókra vonatkozó kötelező növényegészségügyi előírásokat a 22. számú melléklet tartalmazza.”

2. §

Az R. 69. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„69. § Ez a rendelet a következő közösségi jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 69/464/EGK irányelve (1969. december 8.) a burgonyarak elleni védekezésről,

b) a Tanács 69/465/EGK irányelve (1969. december 8.) a közönséges burgonya-fonálféreg elleni védekezésről,

c) a Tanács 69/466/EGK rendelete (1969. december 8.) a kaliforniai pajzstetű elleni védekezésről,

d) a Tanács 74/647/EGK irányelve (1974. december 9.) a szegfű-sodrómoly elleni védekezésről,

e) a Bizottság 92/70/EGK irányelve (1992. július 30.) a Közösségben található védett övezetek elismeréséhez végzendő vizsgálatok részletes szabályainak meghatározásáról,

f) a Bizottság 92/90/EGK irányelve (1992. november 3.) a növények, növényi termékek, illetve egyéb áruk termelői és importőrei kötelezettségeinek, valamint nyilvántartásba vételük részleteinek megállapításáról,

g) a Bizottság 92/105/EGK irányelve (1992. december 3.) meghatározott növények, növényi termékek, illetve egyéb áruk Közösségen belüli mozgásához használandó növény-egészségügyi igazolások szabványosítási mértékének megállapításáról, valamint az ilyen növény-egészségügyi igazolások kibocsátásával kapcsolatos részletes eljárások, továbbá azok pótlásával kapcsolatos részletes eljárások és feltételek megállapításáról,

h) a Bizottság 93/50/EGK irányelve (1993. június 24.) a 77/93/EGK tanácsi irányelv V. számú mellékletének „A” részében fel nem sorolt egyes növények termesztői, illetve az ilyen növények termesztési körzeteiben lévő rak-tárak vagy szállítási központok hivatalos nyilvántartásba vételéről,

i) a Bizottság 93/51/EGK irányelve (1993. június 24.) egyes növényeknek, növényi termékeknek, illetve egyéb áruknak valamely védett övezeten keresztül történő szállítá-sára, valamint az ilyen védett övezetből származó növé-nyeknek, növényi termékeknek, illetve egyéb áruknak az ilyen védett övezeten belül történő mozgatására vonatkozó szabályok megállapításáról,

j) a Tanács 93/85/EGK irányelve (1993. október 4.) a burgonya gyűrűs rothadása elleni védekezésről,

k) a Bizottság 94/3/EK irányelve (1994. január 21.) a harmadik országból érkező és közvetlen növény-egész-ségügyi veszéllyel fenyegető szállítmány vagy károsító szervezet feltartóztatására vonatkozó bejelentési eljárás megállapításáról,

l) a Bizottság 95/44/EK irányelve (1995. július 26.) a 77/93/EGK tanácsi irányelv I. és V. mellékletében felsor-olt egyes káros szervezeteknek, növényeknek, növényi termékeknek és egyéb tárgyaknak vizsgálati, tudományos vagy fajtaszelekciós munka céljából a Közösségbe vagy annak egyes védett övezeteibe történő bevezetését, illetve a Közösségen vagy annak egyes védett övezetein belül tör-ténő mozgatását lehetővé tévő feltételek létrehozásáról,

m) a Bizottság 98/22/EK irányelve (1998. április 15.) a harmadik országokból érkező növényeken, növényi ter-mékeken és egyéb árukon a rendeltetési helyükön kívüli közösségi ellenőrző állomásokon végzett növény-egész-ségügyi vizsgálatok minimális feltételeiről,

n) a Tanács 98/57/EK irányelve (1998. július 20.) a *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al. ellenőrzé-séről,

o) Tanács 2000/29/EK irányelve (2000. május 22.) a növényeket vagy növényi termékeket károsító szerveze-teknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről, valamint az azt módosító, a Tanács 2002/89/EK, a Bizott-ság 2001/33/EK, 2002/28/EK, 2002/36/EK, 2003/22/EK, 2003/47/EK, 2003/116/EK, 2004/31/EK, 2004/70/EK, 2004/103/EK és 2004/105/EK irányelve,

p) a Bizottság 2001/32/EK irányelve (2001. május 8.) a Közösségen belül található, különleges növény-egész-ség-ügyi kockázatnak kitett zónák elismeréséről és a 92/76/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről, valamint az azt módosító, a Bizottság 2002/29/EK, 2003/21/EK, 2003/46/EK és 2004/32/EK irányelve,

q) 12003TN02/06/B2: a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köz-társaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések ki-

igazításáról szóló okmány II. melléklet (A csatlakozási okmány 20. cikkében hivatkozott lista), 6. Mezőgazdaság cím, B Állat- és növény-egészségügyi jogszabályok, II. Növény-egészségügyi jogszabályok fejezet 5. pontja.”

3. §

Az R. e rendelet *melléklete* szerinti 22. számú melléklettel egészül ki.

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

5. §

Ez a rendelet az Európai Unió következő jogi aktusainak való megfelelést szolgálja:

- a) a Tanács 69/466/EGK irányelve (1969. december 8.) a kaliforniai pajzstetű elleni védekezésről,
- b) a Tanács 74/647/EGK irányelve (1974. december 9.) a szegfű-sodrómoly elleni védekezésről.

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Melléklet
a 48/2005. (V. 28.) FVM rendelethez

[22. számú melléklet
a 7/2001. (I. 17.) FVM rendelethez]

Az 1. és a 2. számú mellékletben fel nem sorolt károsítók előfordulásakor alkalmazandó növényegészségügyi előírások

1. *Quadraspidiotus perniciosus* Comst.

A termelő köteles *Acer* L., *Cotoneaster* Ehrh., *Crataegus* L., *Cydonia* Mill., *Euonymus* L., *Fagus* L., *Juglans* L., *Ligustrum* L., *Malus* Mill., *Populus* L., *Prunus* L., *Pyrus* L., *Ribes* L., *Rosa* L., *Salix* L., *Sorbus* L., *Syringa* L., *Tilia* L., *Ulmus* L., *Vitis* L. nemzetséghez tartozó növények esetén a *Quadraspidiotus perniciosus* ellen védekezni, illetve a növényállományt fertőzésmentesen tartani. Fertőzés esetén a fertőzött gazdanövényekre korlátozást, és egyben a termelő költségére kötelező védekezést kell elrendelni. A korlátozás a fertőzés felszámolása után oldható fel.

A gazdanövények gyökeres és egyéb szaporítási vagy ültetési célt szolgáló anyaga csak károsítótól mentes állapotban használható fel ültetésre vagy továbbszaporításra.

Faiskolában az erősen fertőzött gazdanövényeket a növényápolás során el kell távolítani és meg kell semmisíteni. Termő gyümölcsösben a fertőzött növényi részeket meg kell semmisíteni. A gazdanövények enyhén fertőzött termése friss fogyasztásra, az erősen fertőzött pedig ipari feldolgozásra felhasználható.

2. *Cacoecimorpha pronubana* Hb., *Epichoristodes acerbelli* (Walk.) Diak.

A termelő köteles a *Dianthus* L. nemzetséghez tartozó növények esetén a szegfű sodrómoly (*Cacoecimorpha pronubana*) és az afrikai szegfű-sodrómoly (*Epichoristodes acerbelli*) károsítók ellen védekezni, illetve a növényállományt fertőzésmentesen tartani. A fertőzés esetén a növényállományra korlátozást, és egyben a termelő költségére kötelező védekezést kell elrendelni. A korlátozás a fertőzés felszámolása után oldható fel. A *Dianthus* L. csak akkor kerülhet forgalomba, ha nem fertőzött az említett károsítókkal, illetve a szegfű-sodrómmollyal (*Cacoecimorpha pronubana*) enyhén fertőzött vágott szegfű október 16-tól április 30-ig forgalmazható.

A nemzeti kulturális örökség miniszterének 18/2005. (V. 28.) NKÖM rendelete

a Balassi Bálint Magyar Kulturális Intézetben foglalkoztatott közalkalmazottak jogállását érintő kérdésekről

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 85. §-ában kapott felhatalmazás alapján – e rendelet 15. §-ának (2) bekezdése tekintetében az oktatási miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

E rendelet hatálya a nemzeti kulturális örökség minisztere irányítása alatt álló Balassi Bálint Magyar Kulturális Intézetre (a továbbiakban: Intézet) és az Intézetben foglalkoztatott közalkalmazottak jogviszonyára terjed ki, a 15. § (3) bekezdésében foglalt eltéréssel.

[A Kjt. 20. § (2) bekezdéséhez]

2. §

(1) Közalkalmazotti jogviszony csak 18. életévét betöltött, büntetlen előéletű személlyel létesíthető.

(2) A közalkalmazott vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségével kapcsolatos szabályokat külön jogszabály határozza meg.

[A Kjt. 21. § (2) bekezdéséhez]

3. §

Az Intézetben a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 79. §-ának (5) bekezdésében meghatározott időnél hosszabb időre kinevezhető:

a) az a közalkalmazott, aki az Mt. 138. § (5) bekezdése alapján a gyermek ápolása, illetve gondozása céljából fizetés nélküli szabadságon lévő közalkalmazottat helyettesít;

b) kormányközi egyezmények alapján vendégoktatói feladatok ellátása érdekében tartós külföldi kiküldetésben foglalkoztatott közalkalmazott (vendégoktató).

[A Kjt. 23. § (2)–(4) bekezdéséhez]

4. §

(1) Az Intézetben

a) magasabb vezető beosztású közalkalmazott megbízásának feltétele a szakirányú felsőfokú iskolai végzettség vagy felsőfokú végzettség és szakirányú felsőfokú szakképzettség;

b) vezető beosztású közalkalmazott megbízásának feltétele felsőfokú végzettség.

(2) Az 1. számú mellékletben felsorolt magasabb vezetői, illetve vezetői beosztások ellátására történő megbízás legfeljebb öt évig terjedő, határozott időre szólhat.

(3) A (2) bekezdésben foglalt rendelkezés nem terjed ki a gazdasági, műszaki, igazgatási magasabb vezető és vezető beosztásokra.

(4) A magasabb vezető beosztás betöltésére pályázatot kell kiírni. A pályázatot a munkáltatói jogkör gyakorlója írja ki, és a pályázatot a Kulturális Közlönyben közzé kell tenni.

(5) A pályázati felhívásnak tartalmaznia kell: a megbízás feltételeit és a kapcsolódó juttatásokat, a megbízás kezdő időpontját, a pályázat benyújtásának helyét és határidejét, ami 30 napnál rövidebb nem lehet.

(6) A pályázatot a munkáltatói jogkör gyakorlója által felkért szakmai bizottság véleményezi.

(7) A pályázat tartalma csak a pályázó beleegyezésével közölhető a megbízón és a bíráló bizottság tagjain kívül más személlyel. A bíráló bizottság üléséről készült jegyzőkönyvre (hangfelvételre) a külön jogszabályban meghatározott adatvédelmi előírások az irányadóak.

(8) A magasabb vezetői beosztásra megbízást a munkáltatói jogkör gyakorlója ad a bizottság javaslatának figyelembevételével.

(9) Magasabb vezető megbízásához és annak visszavonásához – amennyiben nem a fenntartó a munkáltatói jogkör gyakorlója – szükséges a fenntartó egyetértése is.

(10) A pályázatokat a benyújtási határidőt követően 30 napon belül kell elbírálni. Amennyiben a pályázat eredménytelen, a pályázatot 90 napon belül meg kell ismételni.

[A Kjt. 40. § (1) bekezdéséhez]

5. §

(1) A munkáltatói jogkör gyakorlója – az öregségi nyugdíjra jogosító életkor elérését megelőző 5 év kivételével – írásban köteles minősíteni:

a) az „E”–„J” fizetési osztályba sorolt közalkalmazottakat a kinevezésük után három évvel, ezt követően hatévenként;

b) a Kjt. 65. § (3) bekezdése alapján bármely fizetési osztályban az egyik fizetési fokozatból az előírt várakozási idő csökkentésével a következő fizetési fokozatba lépő közalkalmazottat, az átsorolást megelőzően;

c) a Kjt. 39. § (3) bekezdésében foglaltak figyelembevételével meghatározott cím adományozásakor a közalkalmazottat, a cím odaítélését megelőzően;

d) ha a közalkalmazott magasabb vezető vagy vezető beosztást töltött be, a megbízás lejártakor.

(2) A minősítés záró részében a közalkalmazott:

a) kiválóan alkalmas,

b) alkalmas,

c) kevésbé alkalmas,

d) alkalmatlan

összegző értékelést kaphat.

(3) A közalkalmazott kérésére a minősítés kialakításába be kell vonni a munkáltatónál működő munkavállalói érdek-képviselői szervet, és a minősítésben foglalt megállapításokra tett észrevételeit a minősítést tartalmazó iraton rögzíteni kell.

(4) A minősítés kötelező elemeit e rendelet 2. számú melléklete tartalmazza.

[A Kjt. 41. § (2) bekezdéséhez]

6. §

(1) Nem bízható meg magasabb vezetői és vezetői megbízás ellátásával az a személy,

a) aki a Ptk. 685. § b) pontja alapján közeli hozzátartozójával irányítási (felügyeleti), illetve közvetlen elszámolási vagy ellenőrzési kapcsolatba kerülne;

b) akinek közeli hozzátartozója az Intézettel azonos vagy hasonló tevékenységet folytató és az Intézettel gaz-

dasági kapcsolatban álló jogi személynek, jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnak vezető tisztségviselője, illetve vezető állású munkavállalója.

(2) A munkavégzésre irányuló további jogviszony létesítése összeférhetetlen, ha

a) a munkavégzésre a közalkalmazott munkáltatójával fenntartói, gazdasági vagy egyéb elszámolási kapcsolatban álló munkáltatónál, illetve foglalkoztatónál kerül sor,

b) a munkavégzés veszélyezteti a közalkalmazott munkaköri kötelezettségeinek teljesítését.

(3) A közalkalmazott haladéktalanul írásban köteles bejelenteni, ha közalkalmazotti jogviszonyának fennállása alatt összeférhetetlen helyzetbe kerül.

(4) A munkáltatói jogkör gyakorlója nyolcnapos határidő kitűzésével írásban köteles felszólítani a közalkalmazottat az összeférhetetlenség megszüntetésére. Ha a közalkalmazott ezt a határidő lejártáig nem teszi meg, közalkalmazotti jogviszonyát a munkáltató a Kjt. 30. § (1) bekezdés d) pontja alapján felmentéssel megszünteti.

[A Kjt. 55. §-ához]

7. §

(1) Az oktatói munkakörben foglalkoztatott közalkalmazott (a továbbiakban: oktató) csak a munkaköri leírásban meghatározott feladatok végzéséhez szükséges időtartam alatt köteles a munkahelyén tartózkodni. Az Intézet oktatói követelményrendszerében és a közalkalmazott munkaköri leírásában meg kell határozni a kötetlen munkaidővel járó oktatói feladatokat is, így különösen azokat, amelyek biztosítják a részvételt az oktatási foglalkozások (előadások, szemináriumok, gyakorlatok stb.) vezetésében, a vizsgáztatásban, valamint a hallgatókkal való kellő időtartamú és gyakoriságú kapcsolattartást, tudományos munka folytatását, oktatást segítő speciális jegyzetek elkészítését, részvételt az Intézet közéletében. A munkáltatói jogkör gyakorlója a munkaidő beosztásának meghatározása során előírhatja a munkahelyen való tartózkodás feltételeit.

(2) Az oktatók kötelező heti óraszama 20 óra.

[A Kjt. 57. §-ának (3) bekezdéséhez]

8. §

(1) Az Intézetnél kizárólag az oktató jogosult évi huszonöt munkanap pótszabadságra.

(2) Az oktatót a tárgyévi pótszabadsága idejéből kötelező munkavégzésre – legfeljebb tizenöt munkanapra – a következő esetekben lehet igénybe venni:

- a) továbbképzés, foglalkoztatást elősegítő képzés;
- b) az Intézet működési körébe tartozó nevelés, oktatás.

(3) Az oktató szabadságát elsősorban a nyári szünetben kell kiadni. Ha a szabadság a nyári szünetben nem adható ki, akkor azt az őszi, téli vagy a tavaszi szünetben, a szünet munkanapjait meghaladó szabadságnapokat pedig a szorgalmi idő többi részében kell kiadni.

[A Kjt. 61. § (3) bekezdéséhez]

9. §

(1) Az egyes fizetési osztályokba tartozó munkaköröket, illetve a munkakörök betöltéséhez szükséges képesítési követelményeket a 3. számú melléklet állapítja meg.

(2) Ha a jogszabály meghatározza a munkakör betöltéséhez szükséges iskolai végzettséget és szakképzettséget, a közalkalmazottnak azzal a képesítéssel rendelkeznie kell.

[A Kjt. 61. § (4) bekezdéséhez]

10. §

(1) A képesítési előírás alóli felmentés a munkakör betöltésére abban az esetben adható meg, ha

a) a közalkalmazott a képesítés megszerzése érdekében már oktatásban vesz részt, vagy

b) nem áll rendelkezésre olyan – a képesítési előírásoknak megfelelő végzettségű – személy, aki az adott munkakörre kinevezhető lenne, és a kinevezendő közalkalmazott vállalja a képesítés megszerzését.

(2) A képesítési előírás alóli felmentést – a (2) bekezdésben meghatározott esetekben – a munkáltatói jogkör gyakorlója adhatja meg határozott időre, de legfeljebb öt évre, amely azonban nem haladhatja meg a képesítés megszerzéséhez szükséges tanulmányi idő másfélszeresét.

(3) A képesítési követelmények alóli felmentés mindaddig érvényes, ameddig a közalkalmazottat változatlan munkakörben foglalkoztatják.

[A Kjt. 65. § (5) bekezdéséhez]

11. §

A magasabb fizetési fokozatba történő besoroláshoz szükséges kötelező várakozási időt egy évvel csökkenteni kell annak a közalkalmazottnak az esetében, aki miniszteri vagy annál magasabb állami kinevezésben részesült, illetőleg tudományos fokozatot szerzett.

[A Kjt. 70. § (3) bekezdéséhez]

12. §

A magasabb vezető beosztású, illetve a vezető beosztású közalkalmazottak vezetői pótlékát az 1. számú melléklet tartalmazza.

[A Kjt. 75. §-ához]

13. §

(1) Az értékkezeléssel vagy pénzkezeléssel megbízott közalkalmazottat, valamint a pénztárost a pótlékalap 50–100%-ának megfelelő értékkezelési pótlék illeti meg. Az értékkezelési pótlék %-os mértékét (a keretet figyelembe véve), a pótlékra jogosultság részletes feltételeit a munkáltató határozza meg.

(2) Az oktatási feladatokat is ellátó magasabb vezető vagy vezető beosztású közalkalmazottnak oktatói pótlék állapítható meg, ha havonta legalább húsz órát oktat. Az oktatói pótlék mértéke a pótlékalap 25%-a.

(3) Egyes oktatók részére illetménypótlék állapítható meg, amelynek mértéke

- a) intézeti docens esetén a pótlékalap 50–100%-a,
- b) intézeti tanár esetén a pótlékalap 100–150%-a.

(4) Az oktatói minősítés részletes rendjét – a 3. számú mellékletben szereplő feltételek figyelembevételével – az Intézet a szervezeti és működési szabályzatában állapítja meg.

14. §

E rendelet alkalmazásában szakirányú felsőfokú végzettség: felsőoktatási intézményben szerzett, az Intézet alaptevékenységének megfelelő oklevél.

15. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

(2) Ezzel egyidejűleg hatályát veszti a közalkalmazottak jogállását érintő kérdésekről szóló 30/2000. (X. 11.) OM rendelet 1. §-ában a „Balassi Bálint Intézet” szövegrész, valamint a 14. § (2) bekezdésének a) pontja.

(3) Az Intézet

a) közgyűteményi és közművelődési feladatot ellátó közalkalmazottaira a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény végrehajtásáról a művészeti, a közművelődési és a közgyűteményi területen foglalkoztatott közalkalmazottak jogviszonyával összefüggő egyes kérdések rendezéséről szóló 150/1992. (XI. 20.) Korm. rendeletet,

b) egészségügyi feladatot ellátó közalkalmazottaira a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény szociális, egészségügyi ágazatban történő végrehajtásáról szóló 233/2000. (XII. 23.) Korm. rendeletet kell megfelelően alkalmazni.

16. §

(1) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a nemzeti kulturális örökség minisztere felügyelete alatt álló intézmények közalkalmazottainak vagyonynyilatkozat-tételéről szóló 25/2002. (XII. 25.) NKÖM rendelet melléklete az alábbi szövegrésszel egészül ki:

„Balassi Bálint Magyar Kulturális Intézet

- főigazgató
- főigazgató-helyettes
- szakigazgatók
- műszaki vezető
- belső ellenőr”

(2) E rendelet alapján vagyonynyilatkozat-tételre kötelezett közalkalmazott első alkalommal a rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül köteles vagyonynyilatkozatot tenni.

Dr. Bozóki András s. k.,

a nemzeti kulturális örökség minisztere

1. számú melléklet

a 18/2005. (V. 28.) NKÖM rendelethez

A magasabb vezetői beosztású és vezetői beosztású közalkalmazottak vezetői pótléka

Beosztás megnevezése	Vezetői pótlék mértéke, %
I. Magasabb vezetői beosztások	
I.1. Intézetvezető:	
Főigazgató	300
I.2. Intézetvezető-helyettes:	
Főigazgató-helyettes	250
I.3. Szakigazgató	
Szakigazgató-helyettes	225
II. Vezetői beosztások	
Titkárságvezető	200
Tagozatvezető	200
Tagozatvezető-helyettes	150
Osztályvezető	150
Osztályvezető-helyettes	125
Csoportvezető	100

2. számú melléklet a 18/2005. (V. 28.) NKÖM rendelethez**Minősítési lap****1. Személyi adatok**

Név (leánykori név):

Anyja neve:

Születési helye:

Születési ideje:

2. Munkakörre vonatkozó adatok

Munkaköre:

Szakképzettsége:

A jogszabályban előírt, munkáltató által meghatározott alkalmazási feltételek:

Munkaköri feladatok:

3. Szempontok a szakmai tevékenység megítéléséhez

a) a munkakör szempontjából fontos szakmai ismeretek és jártasság foka;

b) hivatástudat;

c) felelősségérzet;

d) ítélőképesség, elemzőképesség;

e) pontosság a munkában;

f) szorgalom, igyekezet;

g) kapcsolatteremtő, -fenntartó képesség;

h) szóbeli és írásbeli kifejezőképesség.

Vezető esetében ezen túlmenően:

i) a vezetett szervezeti egység tevékenységének színvonala;

j) a munka szervezetsége.

4. Egyéb szempontok

A minősített alkalmasságának megítélése (a 2–3. pontok alapján).

A minősítést a minősítéssel megismerttettem.

Kelt:

.....
a minősítő neve, aláírása, beosztása

A minősítés tartalmát megismertem, észrevételeim:

Kelt:

.....
a minősített aláírása3. számú melléklet a 18/2005. (V. 28.) NKÖM rendelethez**Az egyes fizetési osztályba tartozó munkakörök jegyzéke**

Munkakörök munkaköri csoportosítással										
Munkakörök megnevezése	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1. Szakértői munkaköri csoport, ezen belül:										
Jogtanácsos									*	
Szakreferens (szakterülettel)					*	*	*	*	*	

Munkakörök munkaköri csoportosítással										
Munkakörök megnevezése	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
Szakmai tanácsadó (szakterülettel)						*	*	*	*	*
Számítógépes rendszergazda							*	*	*	
Pszichológus								*	*	
Oktató						*		*	*	*
Testnevelőtanár						*		*		
Kollégiumi nevelőtanár						*		*		
Ügyvivőszakértő						*	*	*	*	
Informatikus						*	*	*		
2. Ügyszervezői munkaköri csoport, ezen belül:										
Könyvtáros						*	*	*		
Programasszisztens, koordinátor						*	*	*		
Referens (szakterülettel)					*	*	*	*		
Szervező (szakterülettel)						*	*	*		
3. Pénzügyi-gazdasági munkaköri csoport, ezen belül:										
Belső ellenőr						*	*	*	*	
Főkönyvelő						*	*	*		
Gazdasági ügyintéző				*	*	*				
Pénztáros			*	*						
Pénzügyi ügyintéző				*	*	*				
Személyügyi ügyintéző				*	*	*				
Számviteli ügyintéző				*	*	*				
Műszaki, igazgatási ügyintéző			*	*	*	*				
4. Irodai és ügyviteli munkaköri csoport, ezen belül:										
Adminisztrátor		*	*	*	*					
Titkárnő		*	*	*	*					
Ügyviteli alkalmazott		*	*	*	*					
Előadó (szakterülettel)		*	*	*	*					
5. Szolgáltató jellegű munkaköri csoport, ezen belül:										
Anyagbeszerző		*	*	*						
Gépjárművezető		*	*	*						
Karbantartó	*	*	*	*						
Szaktanácsadó (szakterülettel)		*	*	*						
Rendész		*	*	*	*					
Technikus (szakterülettel)				*	*					
Asszisztens			*	*	*					
Nővér				*	*	*				
Gondnok			*	*						
6. Kisegítő munkaköri csoport, ezen belül:										
Portás	*	*	*							
Takarító	*	*								
Hivatalsegéd	*	*	*							
Segédmunkás	*	*								

Képesítési követelmények*A)*

1. Szakértői munkaköri csoportba kell besorolni azt a munkakört, amelyben egyetemi vagy főiskolai végzettséggel és szakképzettséggel az Intézet alaptevékenységét segítő érdemi, műszaki, számítástechnikai, gazdasági, jogi stb. feladatokat kell ellátni.

2. Ügyintéző munkaköri csoportba kell besorolni azt a munkakört, amelyben középfokú végzettséggel és szakképesítéssel vagy szakirányú egyetemi, főiskolai végzettséggel operatív feladatokat kell ellátni.

3. Pénzügyi, gazdasági munkaköri csoportba kell besorolni azt a munkakört, amelyben középfokú végzettséggel és szakképesítéssel, vagy felsőfokú végzettséggel és szakképzettséggel, vagy középfokú végzettséggel és felsőfokú szakképesítéssel pénzügyi, gazdasági feladatokat kell ellátni.

4. Irodai és ügyviteli munkaköri csoportba kell besorolni azt a munkakört, amelyben középfokú vagy alacsonyabb iskolai végzettséggel és szakképesítéssel, vagy szakképesítés nélkül adminisztratív feladatokat kell ellátni.

5. Szolgáltató jellegű munkaköri csoportba kell besorolni azt a munkakört, amelyben középfokú végzettséggel és szakképesítéssel vagy egyetemi, főiskolai végzettséggel nem tanúsító felsőfokú szakképesítéssel, szakképesítést igénylő feladatokat kell ellátni.

6. Kisegítő munkaköri csoportba kell besorolni azt a fizikai munkakört, amelyben legfeljebb alacsonyabb iskolai végzettséggel igénylő feladatokat kell ellátni.

B)

1. Intézetben oktatói munkakört az tölthet be, aki
a) egyetemi oklevéllel rendelkezik,
b) az Intézet oktatói követelményének beosztásához mértén megfelel.

2. Szoros kivételként az elfogadható képesítés főiskolai diploma is lehet, ebben az esetben azonban oktatói munkaviszony maximum 5 évre létesíthető és a további foglalkoztatás feltétele a megszerzett egyetemi végzettség.

Intézeti tanárrá az az oktató minősíthető, aki doktori fokozattal vagy egyetemi tudományos fokozattal (dr. univ.), legalább 10 éves oktatási gyakorlattal rendelkezik, az oktatott tantárgy tudományának átfogó ismeretében képes intézeti tantárgy (program) és tananyag kialakításra, fejlesztésre, a követelményszint megállapítására, a beosztott oktatók szakmai munkájának irányítására, legalább egy idegen nyelven előadás tartására.

Intézeti docenssé az az oktató minősíthető, aki legalább (1984. szeptember 1-je előtt megszerzett) egyetemi doktori címmel vagy számottevő publikációs eredményekkel – ideértendő az eredményes tankönyvírói tevékenység

is –, valamint legalább 8 éves oktatói gyakorlattal rendelkezik, az oktatott tantárgy tudományának áttekintő, legalább egy részterületének elmélyült ismeretében, idegen nyelv-tudás birtokában vezető szerepre képes intézeti tantárgy (program), tananyag, kialakításában, fejlesztésében a beosztott oktatók szakmai munkájának irányításában.

A testnevelőtanár beosztásához szakirányú egyetemi végzettség, a kollégiumi nevelőtanár beosztásához egyetemi vagy főiskolai végzettség szükséges.

C)

Ügyvivő szakértő elnevezésű munkakörbe lehet besorolni az egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, szakképzettséggel rendelkező, önálló tevékenységet, szakértői munkát végző közalkalmazottat (pl. a jogtanácsost, az egyetemi vagy főiskolai végzettségű szakigazgató munkatársat), továbbá az Intézet gazdasági főigazgató-helyettesét, az Intézet főigazgatója titkárságának hivatalát irányító titkárság vezetőjét, aki nem vesz részt az oktatásban.

Gazdasági, műszaki, igazgatási ügyintéző elnevezésű munkakörbe lehet besorolni a középiskolai végzettséggel igazoló szakképesítéssel vagy középiskolai végzettséggel és egyetemi vagy főiskolai képzettséggel nem tanúsító – felsőfokú szakképesítést igazoló – bizonyítvánnyal vagy főiskolai végzettséggel rendelkező, szakmai döntés-előkészítést végző közalkalmazottat.

Az európai ügyekért felelős tárca nélküli miniszter, a gazdasági és közlekedési miniszter, a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, a pénzügyminiszter, valamint a regionális fejlesztésért és felzárkóztatásért felelős tárca nélküli miniszter
21/2005. (V. 28.)

TNM–GKM–FMM–FVM–PM–TNM
együttes rendelete

a strukturális alapok és a Kohéziós Alap felhasználásának általános eljárási szabályairól szóló 14/2004. (VIII. 13.) TNM–GKM–FMM–FVM–PM együttes rendelet módosításáról

A strukturális alapok és a Kohéziós Alap felhasználásának általános eljárási szabályairól szóló 14/2004. (VIII. 13.) TNM–GKM–FMM–FVM–PM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) a következők szerint módosítjuk:

1. §

Az R. 6. §-a a következő (8)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A Kohéziós Alap projekt elfogadásáról szóló Európai Bizottsági határozathozatalt követően a közreműködő szervezet sajtótájékoztatót szervez a lakosság és a média tájékoztatására. Az 50 millió eurót meghaladó összköltségű projektek esetében a közreműködő szervezet a projekt előrehaladásáról évente egyszer további sajtótájékoztatót szervez.

(9) A Kohéziós Alap projekt kedvezményezettje illetőleg lebonyolító testülete köteles a kivitelezés megkezdésekor, valamint a projekt befejezését követően hat hónapon belül gondoskodni megfelelő projekttábla, illetve emléktábla elkészítéséről, valamint jól látható helyen történő elhelyezéséről. Projekttáblát, illetve emléktáblát közúti projekt esetében legalább az épített, illetve felújított szakasz elején és végén, vasúti projekt esetében legalább az épített, illetve felújított szakasz első és utolsó állomásán vagy pályaudvarán, valamint az épített, illetve felújított állomáson és pályaudvarokon kell elhelyezni.

(10) A Kohéziós Alap projekt kedvezményezettje, illetőleg lebonyolító testülete köteles a jogszabályban vagy támogatási szerződésben előírt, tájékoztatással és nyilvánossággal kapcsolatos kötelezettségek teljesítését – megfelelő minőségű elektronikus formátumú fényképpel, az elkészült nyomtatott vagy audiovizuális anyaggal – dokumentálni, és ennek egy példányát a monitoring jelentéshez csatolni.”

2. §

Az R. 35. §-ának (1) bekezdése a következő *k)* ponttal egészül ki:

[A támogatási kérelem irányító hatóságnak történő benyújtását megelőzően a közreműködő szervezet a szerződés általános tartalmi elemeit meghaladó, az alábbiakban foglalt tartalmú szerződéstervezetet készít:]

„*k)* a projekt műszaki tartalmának megváltoztatásával kapcsolatos eljárás, a feleket ilyen esetben megillető jogok és terhelő kötelezettségek.”

3. §

(1) Az R. 36. §-a (2) bekezdésének *a)* és *d)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a bekezdés a következő *f)* ponttal egészül ki:

[A támogatási kérelem tervezetéhez csatolni kell mindazon dokumentumokat, melyekből megállapítható, hogy a projekt megvalósítható így a szükséges források biztosításának módjára vonatkozó adatokat, illetve igazolásokat, hatástanulmányokat, terveket, továbbá]

„*a)* a helyi önkormányzatok támogatási igénye esetében a testületi határozatot, a települési önkormányzatok társulásai esetén a tanács határozatát a saját forrás biztosításá-

ról, illetve amennyiben fennáll, az EU Önerő Alapból biztosítandó forrás megjelölését;”

„*d)* amennyiben a projekt kedvezményezettje egyenél több önkormányzat, a projekt megvalósítására létrehozott, a helyi önkormányzatok társulásairól és együttműködéséről szóló 1997. évi CXXXV. törvény 16. §-a szerinti jogi személyiséggel rendelkező társulás, vagy a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény szerint megalakult többcélú kistérségi társulás megállapodását;”

„*f)* a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény szerinti előzetes nyilatkozatát.”

(2) Az R. 36. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A támogatási kérelemben a maximális elérhető EU támogatási arányt kell kérni az Európai Bizottságtól. Különösen indokolt esetben az irányító hatóság dönthet úgy, hogy ennél alacsonyabb támogatási arányt szerepeltet.”

4. §

(1) Az R. 37. §-át megelőző cím helyébe az alábbi cím lép:

„*A projekt módosítására vonatkozó szabályok*”

(2) Az R. 37. §-a a következő (3)–(7) bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A projekt a támogatási kérelemben, Pénzügyi Megállapodásban vagy Európai Bizottsági határozatban, illetőleg támogatási szerződésben meghatározott műszaki tartalmának változtatása kizárólag a közreműködő szervezet és az irányító hatóság előzetes írásbeli hozzájárulása esetén lehetséges.

(4) A projekt műszaki tartalmának a kedvezményezettnek felróható okból történő változására visszavezethető költség-túllépés esetén a többletráfordítás finanszírozása a kedvezményezett költségvetéséből történik.

(5) A műszaki tartalom változására és/vagy a kivitelezés hiányosságára visszavezethető költség-túllépés kivételével a többletráfordítás finanszírozása a központi költségvetésből és a kedvezményezett költségvetéséből az EU támogatás nélkül számított finanszírozási arányban történik.

(6) Amennyiben a kedvezményezett központi költségvetési szerv, 100%-os állami tulajdonban lévő gazdasági társaság, vagy 100%-os állami tulajdonban lévő non-profit szervezet, a (4)–(5) bekezdés rendelkezéseitől a Kormány döntése alapján lehet eltérni.

(7) Ha a jelen rendelet hatálybalépése előtt megkötött támogatási szerződés másképp rendelkezik, a (4)–(5) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni.”

5. §

(1) Az R. 38. §-ának (2)–(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a jelenlegi (3)–(7) bekezdések számozása (4)–(8) bekezdésre változik:

„(2) A Kohéziós Alapból származó forrásból támogatott közbeszerzések során, a Kbt.-ben meghatározott előzetes összesített tájékoztatót, ajánlati vagy részvételi felhívást, dokumentációt (két szakaszból álló eljárás esetén mindkét dokumentációt), továbbá az éves statisztikai összegzést a kedvezményezett, illetőleg lebonyolító testület a hirdetésmények közzétételére irányuló kérelemnek a Közbeszerzési Értesítő szerkesztőbizottságához történő benyújtását megelőzően jóváhagyás céljából megküldi a közreműködő szervezetnek, amely a jóváhagyásról tájékoztatja az Irányító Hatóságot.

(3) Amennyiben a kedvezményezett központi költségvetési szerv, vagy 100%-os állami tulajdonban lévő gazdasági társaság, vagy 100%-os állami tulajdonban lévő non-profit szervezet, a közreműködő szervezet a (2) bekezdés szerinti jóváhagyást egyszeri 30 napos határidővel végzi el, oly módon, hogy a határidőn belül a jóváhagyáshoz esetleg szükséges egyeztetésekre is sor kerüljön. Ha a közreműködő szervezet 30 napon belül nem tesz észrevételt, a jóváhagyást megadottnak kell tekinteni.”

(2) Az R. 38. §-ának jelenlegi (8)–(9) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg számozásuk (9)–(10) bekezdésre változik:

„(9) Amennyiben az ajánlatokban szereplő ellenszolgáltatás mértéke a projektben meghatározott pénzügyi tartalék nagyságánál nagyobb mértékében meghaladja beszerzési tervben megállapított összeget, a közreműködő szervezet gondoskodik a pályázati dokumentáció felülvizsgálatáról. A felülvizsgálat során elkészült jelentést a közreműködő szervezet az EKKE részére tájékoztatásul megküldi.

(10) A közbeszerzési eljárás alapján a szerződést akkor lehet megkötni, ha a szerződést a közreműködő szervezet vezetője előzetesen ellenjegyezte, továbbá a (8) bekezdésben említett körülmények esetén a közreműködő szervezet működtetéséért felelős miniszter a szerződés megkötéséhez a költségtúllépés jogosságát és elkerülhetlenségét megvizsgálva a szerződéskötéshez az indoklás bemutatásával írásban hozzájárul. Építési beruházások esetében, amennyiben a költségtúllépés mértéke meghaladja a beszerzési tervben a beszerzésre megállapított összeg 10%-át és az 1 milliárd forintot, a közreműködő szervezet működtetéséért felelős miniszternek a szerződéskötéshez való hozzájáruláshoz a pénzügyminiszter egyetértését is meg kell szereznie. Ha a pénzügyminiszter 10 munkanapon belül nem tesz észrevételt, azt akként kell értékelni, hogy a szerződéskötéssel egyetért.”

6. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépését követően indított ügyekben kell alkalmazni.

7. §

A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 35. §-a (1) bekezdésének *h*) pontjában az 1/2004. (I. 5.) Korm. rendelet 28. § (1) bekezdés *g*) pontjára történő utalás a hatályát veszti.

Dr. Baráth Etele s. k.,
az európai ügyekért felelős
tárca nélküli miniszter

Dióssy Gábor s. k.,
gazdasági és közlekedési minisztériumi
politikai államtitkár

Csizmár Gábor s. k.,
foglalkoztatáspolitikai
és munkaügyi miniszter

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter

Dr. Veres János s. k.,
pénzügyminiszter

Dr. Kolber István s. k.,
a regionális fejlesztésért
és felzárkóztatásért felelős
tárca nélküli miniszter

Az európai ügyekért felelős tárca nélküli miniszter 22/2005. (V. 28.) TNM rendelete

a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek az európai ügyekért felelős tárca nélküli miniszter felügyelete alá tartozó költségvetési szerveknél történő végrehajtásáról

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 85. §-ában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

E rendelet hatálya az európai ügyekért felelős tárca nélküli miniszter (a továbbiakban: tárca nélküli miniszter) felügyelete alatt álló, Nemzeti Fejlesztési Hivatal keretében működő Központi Pénzügyi és Szerződéskötő Egységben foglalkoztatott közalkalmazottak jogviszonyára terjed ki.

[A Kjt. 20. §-ának (2)–(3) bekezdéséhez
és 41/A. §-ához]

2. §

(1) A *mellékletben* felsorolt munkakörökben kizárólag magyar állampolgárral, büntetlen előéletű, valamint a 18. életévét betöltött személlyel létesíthető közalkalmazotti jogviszony.

(2) A titkárnői munkakör kivételével valamennyi közalkalmazotti munkakör betöltéséhez a közalkalmazottnak vagyonynyilatkozatot kell tennie.

(3) A nyilatkozattételre kötelezett közalkalmazottnak háromévente kell vagyonynyilatkozatot tennie.

(4) A vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettség teljesítésére az érintett feletti munkáltatói jogkört gyakorló vezető intézkedik.

(5) A közalkalmazottak vagyonynyilatkozatának nyilvántartását és ellenőrzését a 114/2001. (VI. 29.) Korm. rendeletben foglaltak megfelelő alkalmazásával a BM Közigazgatás-szervezési és Közszoigálati Ellenőrzési Hivatala végzi.

[A Kjt. 23. §-ának (2)–(3) bekezdéséhez]

3. §

(1) Magasabb vezetői beosztásnak minősül a felügyelet ellátó miniszter által adott igazgatói megbízás.

(2) Vezető beosztásának minősül az igazgatóhelyettes és az Európai Unió Közbeszerzési Koordinációs és Szabályossági Egység (EKKE) vezető.

(3) A magasabb vezetői megbízás feltétele a szakirányú egyetemi/főiskolai szintű végzettség vagy egyetemi/főiskolai szintű végzettség és jogszabályban a munkakör ellátásához előírt szakképzettség, illetve szakképesítés, valamint legalább 3 éves közszolgálatban töltött, pénzügyi vagy gazdasági, illetve az irányított szervezet alaptevékenységének megfelelő szakmai területen szerzett vezetői gyakorlat.

(4) A vezetői megbízás feltétele a szakirányú egyetemi/főiskolai szintű végzettség vagy egyetemi/főiskolai végzettség és az Országos Képzési Jegyzék szerinti szakirányú felsőfokú vagy emelt szintű szakképesítés.

(5) Pályázati eljárás lefolytatása esetén a pályázat kiírásának feltételeit a benyújtott pályázat elbírálásának módját (bizottsági véleményezés, személyes meghallgatás, a pályázati eljárás határideje) a magasabb vezető beosztású közalkalmazott feletti munkáltatói jogkör gyakorlója határozza meg.

(6) A pályázatot országos napilapban kell meghirdetni, és benyújtásának határideje az országos napilapban történt megjelenésétől számított 15 napnál rövidebb nem lehet.

[A Kjt. 40. §-ának (1) bekezdéséhez]

4. §

(1) A munkáltatói jogkör gyakorlója – az öregségi nyugellátásra jogosító életkor elérését megelőző hét év kivételével – írásban köteles minősíteni a közalkalmazottakat a kinevezésük, megbízásuk után három évvel, ezt követően legalább hatévenként.

(2) A minősítés záró részében a közalkalmazott

- a) kiválóan alkalmas,
- b) alkalmas,
- c) kevésbé alkalmas,
- d) alkalmatlan

összegző értékelést kaphat.

(3) A közalkalmazott kérésére a minősítés kialakításába be kell vonni a munkáltatónál működő munkavállalói érdekképviseleti szervezetet, és a minősítésben foglalt megállapításokra tett észrevételeit a minősítést tartalmazó iratn rögzíteni kell.

[A Kjt. 41. §-ának (2) bekezdéséhez]

5. §

Összeférhetetlen a munkavégzésre irányuló további jogviszony létesítése, ha

a) a munkavégzés a munkáltató tevékenységi körébe is tartozik, vagy ha a munkavégzésre a közalkalmazott munkáltatójával gazdasági vagy egyéb elszámolási kapcsolatban álló munkáltatónál kerül sor;

b) a munkavégzés veszélyezteteti a közalkalmazott munkaköri kötelezettségének teljesítését.

[A Kjt. 61. §-ának (5) bekezdéséhez]

6. §

(1) A munkáltató véglegesen mentesítheti a képesítési előírás teljesítése alól azt a határozatlan időre kinevezett közalkalmazottat, akinek az öregségi nyugellátásra jogosító életkor eléréséhez legfeljebb 10 éve hiányzik és legalább 10 éves szakmai gyakorlattal rendelkezik.

(2) A képesítési követelmények alóli – a rendelet hatálybalépése előtt adott – mentesítés mindaddig érvényes, ameddig a közalkalmazottat változatlan munkakörben foglalkoztatják.

Záró rendelkezések

7. §

(1) A közalkalmazottakat e rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül kell a melléklet A) pontja szerinti táblázatnak megfelelően besorolni.

(2) A 2. § (2) bekezdése szerinti vagyonynyilatkozatot első ízben a 2004. december 31-i állapotra vonatkozóan, e rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül kell megtenni.

(3) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Baráth Etele s. k.,

az európai ügyekért felelős tárca nélküli miniszter

Melléklet a 22/2005. (V. 28.) TNM rendelethez*A) A közalkalmazottak fizetési osztályba sorolása, munkakörök elnevezése, vezetői pótlék mértéke*

Munkakör megnevezése	Fizetési osztályok										Vezetői pótlék mértéke a pótlékalap %-ában
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	
Magasabb vezetők:											
igazgató						X	X	X	X	X	300%
Vezetők:											
igazgatóhelyettes						X	X	X	X	X	150%
vezető						X	X	X	X	X	100%
Egyéb munkakörök											
1. Szakértői munkaköri csoport, ezen belül:											
szabályozó (koordinátor)						X	X	X			
szakértő						X	X	X	X		
menedzser						X	X	X			
2. Ügyintézői munkaköri csoport, ezen belül:											
pénzügyi referens					X	X	X				
3. Irodai és ügyviteli munkaköri csoport, ezen belül:											
adminisztrátor			X	X	X						
asszisztens			X	X	X						
titkárnő			X	X	X						

B) A munkakörök betöltéséhez szükséges iskolai végzettségek meghatározása

1. Az igazgató, illetve az igazgatóhelyettesi munkakör betöltéséhez az alábbi iskolai végzettségek egyike és a következő nyelvvizsga szükséges:

- jogász, bölcsészettudományi vagy közgazdasági felsőoktatásban szerzett egyetemi végzettség,
- műszaki felsőoktatásban szerzett végzettség,
- államigazgatási és szociális igazgatási főiskolai végzettség,
- a központi közigazgatási szerv alaptevékenységének megfelelő egyetemi vagy főiskolai végzettség,
- felsőfokú C típusú államilag elismert vagy azzal egyenértékű angol, francia vagy német nyelvvizsga. Amennyiben a munkakör speciális nyelvtudást igényel, a helyi adottságok szerint indokolt idegen nyelvből szerzett legalább középfokú C típusú államilag elismert vagy azzal egyenértékű nyelvvizsga.

2. A projekt menedzser, twinning menedzser és a pénzügyi referens munkakör betöltéséhez az alábbi iskolai végzettségek egyike és a következő nyelvvizsga szükséges:

- gazdálkodási szakon szerzett egyetemi vagy főiskolai közgazdász végzettség,
- műszaki felsőoktatásban szerzett egyetemi végzettség,

– katonai felsőoktatási intézményben (jogelőd intézményében) gazdálkodási (gazdasági) szakon szerzett végzettség,

– egyetemi vagy főiskolai végzettség és felsőfokú pénzügyi, számviteli végzettség,

– legalább középfokú C típusú államilag elismert vagy azzal egyenértékű nyelvvizsga angol, francia vagy német nyelvből. Amennyiben a munkakör speciális nyelvtudást igényel, a helyi adottságok szerint indokolt idegen nyelvből szerzett legalább középfokú C típusú államilag elismert vagy azzal egyenértékű nyelvvizsga.

3. Az EKKE szakértő és az EKKE koordinátor munkakör betöltéséhez az alábbi iskolai végzettségek egyike és a következő nyelvvizsga szükséges:

- nemzetközi kapcsolatok szakértő egyetemi végzettség,
- Európai Unió szakirányú továbbképzési szakon szerzett szakképzettség,
- jogász, szociológus, politológus, bölcsészettudományi vagy közgazdasági felsőoktatásban szerzett egyetemi végzettség,
- műszaki felsőoktatásban szerzett végzettség,
- pedagógus vagy agrár-felsőoktatásban szerzett egyetemi vagy főiskolai végzettség,

– államigazgatási és szociális igazgatási főiskolai szak-képzettség vagy gazdaságdiplomácia és nemzetközi menedzsment, nemzetközi kommunikáció, külgazdasági, nemzetközi marketing és teljes körű minőségirányítási szakon szerzett közgazdász végzettség,

– katonai felsőoktatási intézményben (jogelőd intézményében) biztonság- és védelempolitikai szakon, illetve azzal egyenértékű egyetemi szakon szerzett egyetemi végzettség,

– felsőfokú C típusú államilag elismert vagy azzal egyenértékű angol, francia vagy német nyelvvizsga. Amennyiben a munkakör speciális nyelvtudást igényel, a helyi adottságok szerint indokolt idegen nyelvből szerzett legalább középfokú C típusú államilag elismert vagy azzal egyenértékű nyelvvizsga.

4. A projekt adminisztrátor és az asszisztens munkakörök betöltéséhez az alábbi iskolai végzettségek egyike és a következő nyelvvizsga szükséges:

– középiskolai végzettség és közgazdasági szakképzettség,

– közgazdasági szakközépiskolai általános ügyintéző titkár (menedzserasszisztens) szakképzettség,

– középiskolai végzettség és az OKJ szerint valamely középfokú (ügyintézői szintű) pénzügyi-számviteli, általános gazdasági és statisztikai ügyintéző, vállalkozási ügyintéző, igazgatási ügyintéző-ügykezelő, jogi asszisztens, ügyvitelszervezői és rendszerszervezői, számítástechnikai szakképesítés vagy katonai kiképző, védelmi igazgatási szakelődő, honvéd zászlós, honvéd tiszthelyettes szakképesítés,

– legalább középfokú C típusú államilag elismert, vagy azzal egyenértékű nyelvvizsga angol, francia vagy német nyelvből.

5. A titkárnő munkakör betöltéséhez az alábbi iskolai végzettség és a következő nyelvvizsga szükséges:

– középiskolai végzettség és iratkezelő, ügyvitelszervező szakképzettség vagy középiskolai végzettség és az OKJ szerint könyvtáros asszisztens vagy számítástechnikai szakképesítés,

– legalább középfokú C típusú államilag elismert, vagy azzal egyenértékű nyelvvizsga angol, francia vagy német nyelvből.

III. rész HATÁROZATOK

A Kormány határozatai

A Kormány

1054/2005. (V. 28.) Korm.

határozata

az Északkelet-Magyarországon a 2005. év május 18-i viharos időjárás, valamint árvíz miatt keletkezett károk enyhítéséről

1. A Kormány az Északkelet-Magyarországon a 2005. év május 18-i viharos időjárás, valamint árvíz miatt károsodott magánszemélyek tulajdonában levő lakóingatlanok tulajdonosainak kárenyhítésére a 2005. évi költségvetés IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezetén belül, a 11. Támogatás rendkívüli időjárás miatt lakossági károk enyhítésének támogatására, valamint az érintett önkormányzatok által e célra felvett hitel kamattámogatására címre 456,6 millió forintot csoportosít át a 2. Központosított előirányzatok cím, 10. Helyi szervezési intézkedésekhez kapcsolódó többletkiadások alcíméről, a *melléklet* szerint.

2. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Melléklet az 1054/2005. (V. 28.) Korm. határozathoz

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA*

a Kormány hatáskörében

Költségvetési év: 2005.

Millió forintban, egy tizedessel

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet-szám	Cím-szám	Al-cím-szám	Jog-cím-csoport-szám	Jog-cím-szám	Elő-ir.-csoport-szám	Kiemelt elő-ir.-szám	Fejezet-név	Cím-név	Al-cím-név	Jog-cím-csoport-név	Jog-cím-név	Elő-ir.-csoport-név	KIADÁSOK	A módosítás jogcíme					Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma	
														Kiemelt előirányzat neve									
	IX.							Helyi önkormányzatok támogatásai															
210104		11						Támogatás rendkívüli időjárás miatt lakossági károk támogatására, valamint az érintett önkormányzatok által e célra felvett hitel kamattámogatására													456,6		

Állam-háztartási egyedi azonosító	Fejezet-szám	Cím-szám	Al-cím-szám	Jog-cím-csop.-szám	Jog-cím-szám	Elő-ir.-csoport-szám	Ki-emelt elő-ir.-szám	Fejezet-név	Cím-név	Al-cím-név	Jog-cím-csop.-név	Jog-cím-név	Elő-ir.-csop.-név	KIADÁSOK	A módosítás jogcíme					Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jog-szabály/határozat száma		
	IX.							Helyi önkormányzatok támogatásai																
	2							Központosított előirányzatok																
197612			10											Helyi szervezési intézkedésekhez kapcsolódó többletkiadások támogatása								-456,6		
Az előirányzat-módosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																								

Állam-háztartási egyedi azonosító	Fejezet-szám	Cím-szám	Al-cím-szám	Jog-cím-csop.-szám	Jog-cím-szám	Elő-ir.-csoport-szám	Ki-emelt elő-ir.-szám	Fejezet-név	Cím-név	Al-cím-név	Jog-cím-csop.-név	Jog-cím-név	Elő-ir.-csop.-név	BEVÉTELEK	A módosítás jogcíme					Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jog-szabály/határozat száma	
														Kiemelt előirányzat neve									
Az előirányzat-módosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																							

Állam-háztartási egyedi azonosító	Fejezet-szám	Cím-szám	Al-cím-szám	Jog-cím-csop.-szám	Jog-cím-szám	Elő-ir.-csoport-szám	Ki-emelt elő-ir.-szám	Fejezet-név	Cím-név	Al-cím-név	Jog-cím-csop.-név	Jog-cím-név	Elő-ir.-csop.-név	TÁMOGATÁSOK	A módosítás jogcíme					Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jog-szabály/határozat száma	
														Kiemelt előirányzat neve									
	IX.							Helyi önkormányzatok támogatásai															
210104		11						Támogatás rendkívüli időjárás miatt lakossági károk támogatására, valamint az érintett önkormányzatok által e célra felvett hitel kamattámogatására													456,6		
Az előirányzat-módosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																							
														Foglalkoztatottak létszáma (fő) — időszakra									
														Foglalkoztatottak létszáma (fő) — időszakra									
Az előirányzat-módosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																							

Az adatlap 5 példányban töltendő ki			Az előirányzatok felhasználása/zárolása (módosítás +/-)		Összesen	I. negyedév	II. negyedév	III. negyedév	IV. negyedév
Fejezet		1 példány							
Állami Számvevőszék		1 példány	időarányos						
Magyar Államkincstár		1 példány	teljesítményarányos						
Pénzügyminisztérium		2 példány	egyéb:						

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

=====

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyon Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásaiban megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címen, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2005. évi éves előfizetési díja: 13 248 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlőnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Telefon/fax: 267-2780.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügyintéző (telefonszám):

2005. évi előfizetési díj fél évre 6624 Ft áfával ☐

egy évre 13 248 Ft áfával ☐

Számlát kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezeres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2005. évre: 20 424 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2005. évi előfizetési díj egy évre: 20 424 Ft áfával. ☐

fél évre: 10 212 Ft áfával. ☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal és a Belügyminisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztatói forrás.

A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek – ideértve az önkormányzati rendeleteket is –, alkotmánybírósági és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértői közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 fax-számán.

2005. évi éves előfizetés díja: 4968 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Az

EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁSI KÖZLÖNY

– az egészségbiztosítási ágazat központi igazgatási szerve, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár hivatalos lapja – az előfizetői érdekeket szem előtt tartva, kedvező áron kívánja az egészségügyi ágazatban érdekeltek rendelkezésére bocsátani a jogszabályok szövegét, valamint a munkához szükséges aktuális OEP-közleményeket, -felhívásokat, -tájékoztatókat. Lapunk címzettjei elsősorban: az alapellátásban részt vevő háziorvosok; fekvőbeteg-ellátó és szakellátó intézmények; gyógyszer, gyógyászati segédeszköz gyártók, illetve forgalmazók; gyógyfürdők; oktatási intézmények; társadalombiztosítási kifizetőhelyek, foglalkoztatók; könyvelők; adótanácsadók stb.

Az Egészségbiztosítási Közlöny előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 fax-számán.

2005. évi éves előfizetési díj: 19 044 Ft áfával.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Egészségbiztosítási Közlöny** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó gondozásában 2004. január 1-jétől jelenik meg a Közbeszerzések Tanácsának hivatalos lapja, a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

A Közbeszerzési Értesítő megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. címén (postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2005. évre: 94 700 Ft, fél évre: 50 000 Ft, negyedévre: 26 100 Ft. Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város/község, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

Előfizetési díj	egy évre	94 700 Ft	☐
	fél évre	50 000 Ft	☐
	negyedévre	26 100 Ft	☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Tisztelt Olvasó!

Az **Informatikai és Hírközlési Közlöny** célja, hogy a minisztérium ügykörébe tartozó vagy azt érintő kihirdetett minden jogszabályt, közzétett országgyűlési határozatot, kormányhatározatot, iránymutató alkotmánybíróági határozatot, továbbá végzést, miniszteri utasítást, közleményt, tájékoztatót, pályázatot és annak eredményét, valamint a szakterületek vállalkozásainak és magánszemélyeknek a lap profiljába illő hirdetéseit folyamatosan, összefogottan, jól áttekinthetően ismertesse az érdekelt szakmai körökkel. A lap kéthetenként, a hónap közepén és végén jelenik meg.

Reméljük, hogy a lap hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztatási eszköze az informatika, továbbá a hírközlés területén tevékenykedő valamennyi szervezetnek és állampolgárnak.

Az **Informatikai és Hírközlési Közlöny** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2005. évi éves előfizetési díja: 19 872 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Informatikai és Hírközlési Közlöny** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

2005. évre megállapított előfizetés díja: 19 872 Ft áfával.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2005. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2005. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	89 148 Ft/év	Közlekedési Értesítő	22 080 Ft/év
Hivatalos Értesítő	13 248 Ft/év	Kulturális Közlöny	17 112 Ft/év
Határozatok Tára	20 424 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	17 940 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	4 968 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	13 800 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	17 112 Ft/év	Oktatási Közlöny	19 872 Ft/év
Bányászati Közlöny	4 416 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	27 600 Ft/év
Belügyi Közlöny	22 908 Ft/év	Statisztikai Közlöny	11 868 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	19 044 Ft/év	Szociális Közlöny	14 076 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	23 736 Ft/év	Turisztikai Értesítő	10 488 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	3 036 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	5 796 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	16 560 Ft/év	Magyar Közigazgatás	8 556 Ft/év
Gazdasági Közlöny	21 528 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	4 416 Ft/év
Hírközlési Értesítő	5 796 Ft/év		
Ifjúsági és Sport Értesítő	4 416 Ft/év	Élet és Tudomány	9 936 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	14 352 Ft/év	L'udové noviny	2 484 Ft/év
Informatikai és Hírközlési Közlöny	19 872 Ft/év	Neue Zeitung	4 140 Ft/év
Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	13 524 Ft/év	Természet Világa	5 520 Ft/év
Közbeszerzési Értesítő	94 700 Ft/év	Valóság	6 624 Ft/év

Kibővített Cégek Közlöny CD

2005 januárjától – előfizetői jelzések alapján – az elektronikus Cégek Közlöny olyan területekkel bővül, amelyeket az üzleti környezetben működő felhasználóink jelentős hányada a naprakész információszolgáltatás alapvető részének tekint és igényel.

A továbbra is heti rendszerességgel megjelenő lemez a **Cégek Közlöny** hatályos és hiteles céginformációs adatbázisán kívül ezután a **Közbeszerzési Értesítő** és a **Versenyfelügyeleti Értesítő** című hivatalos lapok információit is tartalmazni fogja.

A kibővített CD 2005. évi éves előfizetési díja: 25%-os áfával 111 900 Ft, fél évre 55 950 Ft.

A 32 éves Jogtanácsadó hagyományait viszi tovább 2005 januárjától a Jogtanácsadó.

Az új név és formátum olvasóink igényei alapján kibővített tartalmat, új rovatokat és nagyobb oldalterjedelmet is takar.

Szerzőink ezután is olyan elismert szakemberek lesznek, akik elméleti és gyakorlati kérdésekben egyaránt jártasak, a témaválasztásban pedig továbbra is szem előtt tartjuk olvasóink kívánságait.

Az új **Jogtanácsadó** 2005. évi éves előfizetési díja: 5796 Ft áfával, fél évre 2898 Ft áfával.

A HIVATALOS CD JOGTÁR hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2005. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	186 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	120 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	249 600 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	150 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	436 800 Ft

Egyszeri belépési díj: 7200 Ft.

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2005-ös évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a naponra frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a **www.mhk.hu** címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a **www.mhk.hu/kozlönybolt** internetcímen.

2005. évi éves előfizetési díj: 89 148 Ft. Egy példány ára: 184 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközből emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

05.1449 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.

